

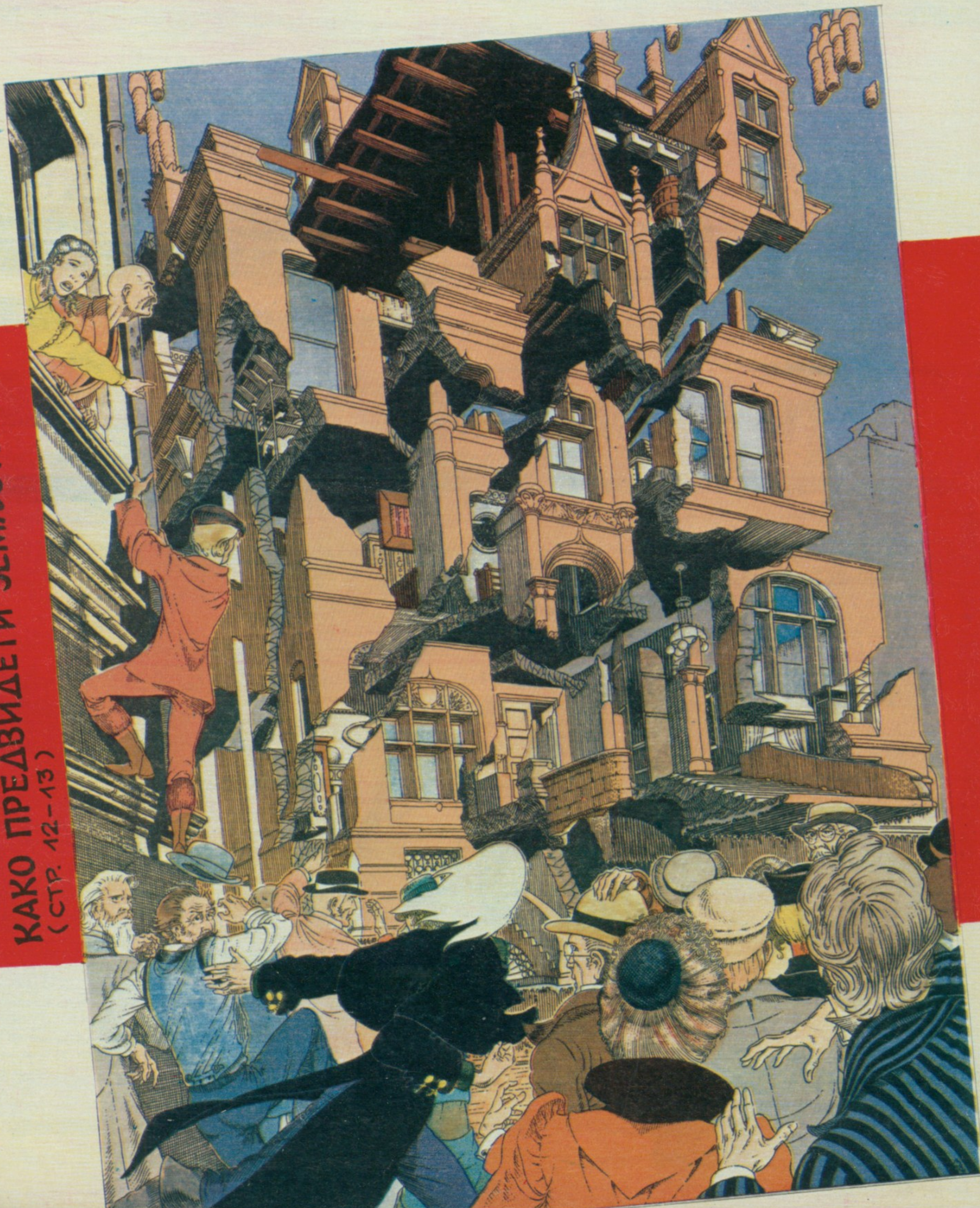
ПОЛИТИКИНИ

ЗАБАВНИК

23. II 1990. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LII • 9 ДИН. • БРОЈ 1991

КАКО ПРЕДВИДЕТИ ЗЕМЉОТРЕС ?
(СТР. 12-13)

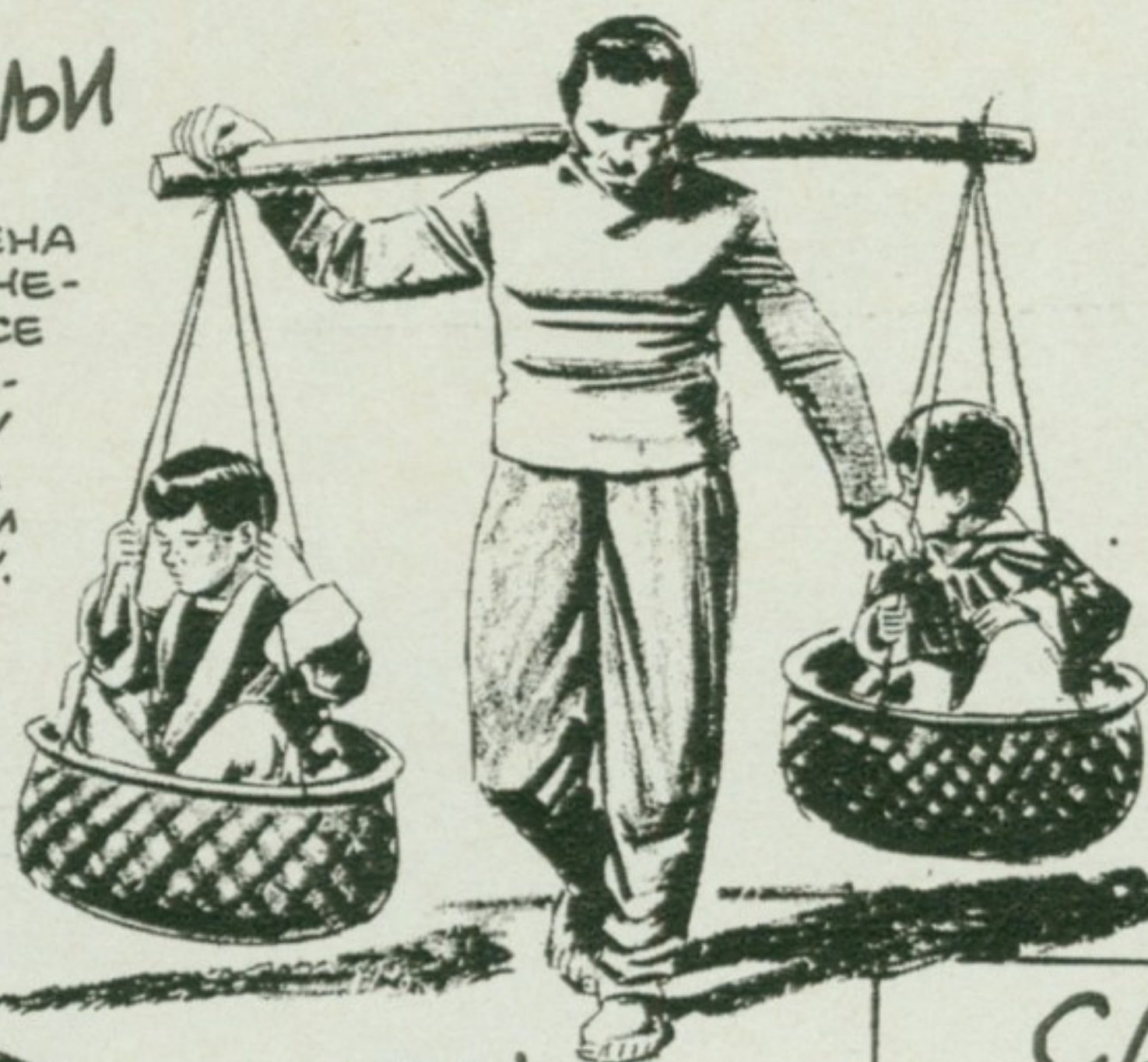

ВЕРОВАТИ ИЛИ НЕ!

Веровати или не!

РОДИТЕЉИ

ИЗ ПЛЕМЕНА НЕВАР У НЕПАЛУ НОСЕ СВОЈЕ МАЛИШАНЕ У КОРПАМА ОБЕШЕНИМ О МОТКУ.

ВЕЛИКИ КАМЕНИ ЛУК

КРАЈ ЛУДЕРИЦА У ЈУГОЗАПАДНОЈ АФРИЦИ НАСТАО ЈЕ ПОД УТИЦАЈЕМ ЕРОЗИЈЕ. СВОЈИМ ВРХОМ ВИСОКИМ 70 МЕТАРА ОЗНАЧАВА ВИСИНУ ДО КОЈЕ ЈЕ НЕКАД ДОПИРАЛА ВОДА АТЛАНТСКОГ ОКЕАНА.

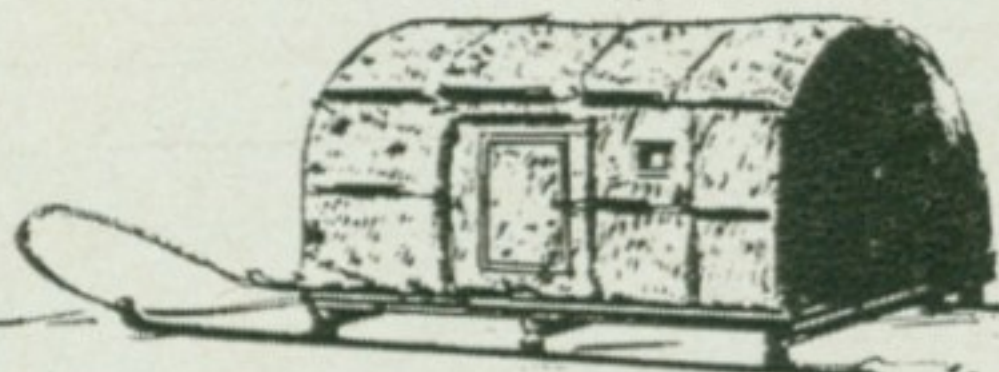

ГРОФ КАМИЛО КАВУР

ИТАЛИЈАНСКИ ДРЖАВНИК, РОЂЕН 10. АВГУСТА 1810. И УМРО 6. ЈУНА 1861, БИО ЈЕ ЈУТИ ПРОТИВНИК САРДИНИЈСКОГ КРАЉА КАРЛА АЛБЕРТА, А ИПАК ЈЕ С њИМ ИМАО НЕШТО ЗАЈЕДНИЧКО - ОБОЈИЦА СУ ЖИВЕЛА ТАЧНО 50 ГОДИНА, 9 МЕСЕЦИ И 26 ДАНА.

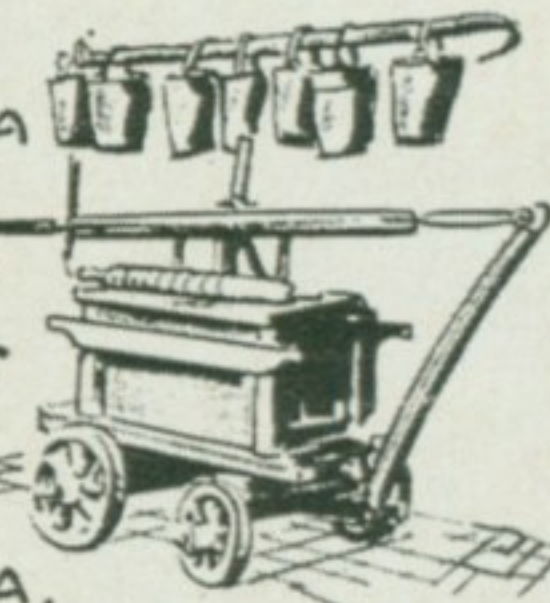
САНКЕ

КОЈИМА СУ НЕКАД ЕВРОПЉАНИ ПУТОВАЛИ НАЈСЕВЕРНИЈИМ СИБИРСКИМ ПРОСТРАНСТВИМА, ИМАЛЕ СУ КАБИНУ СА ВРАТИМА И ПРОЗОРОМ НАПРАВЉЕНУ ОД ИЗДУБЉЕНОГ СТАБЛА ПРЕКРИВЕНОГ ЈЕЛЕНСКОМ КОЖОМ.

ВАТРОГАСНА КОЛА

ПРВИ ПУТ УПОТРЕБЉЕНА У ПАСАУ У НЕМАЧКОЈ, ЈЕДНА СУ ОД НАЈСТАРИЈИХ НА СВЕТУ - НАПРАВЉЕНА СУ ПРЕ 359 ГОДИНА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

на годишњој изложби компаније „Тојота“ приказан је експериментални аутомобил са точковима у облику полудопте. Нови точкови постављени на нешто нагнутој оси показали су изузетну способност савлађивања препрека на путу тако да у скорој будућности можемо добити и нови тип ципа.

најтежи метеорит који је пао у ДР Немачку (1350 грама) разбио је 1. марта прошле године прозор на једној стакленој башти у градићу Требини, јужно од Берлина. Штета за власника, али

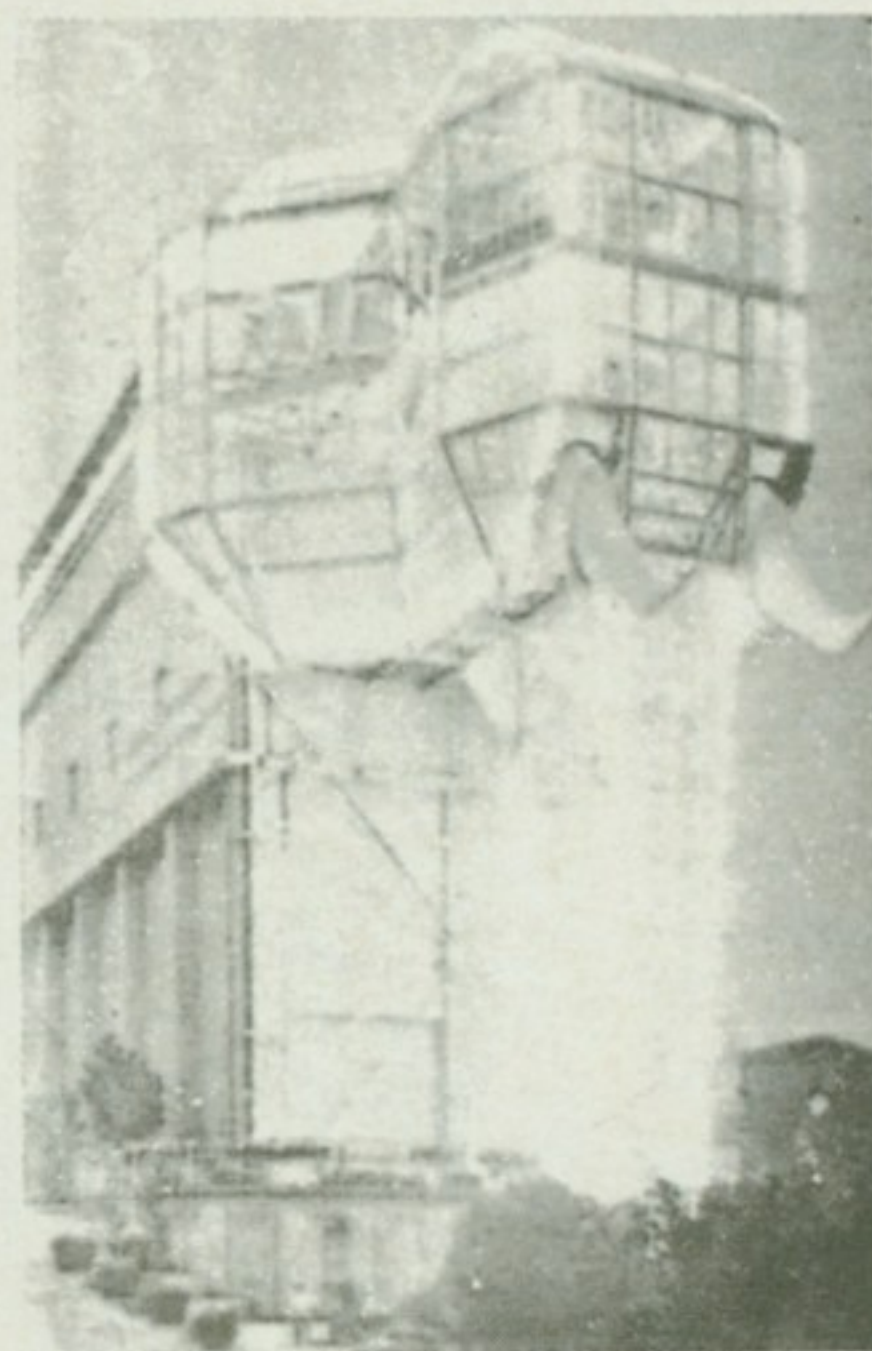
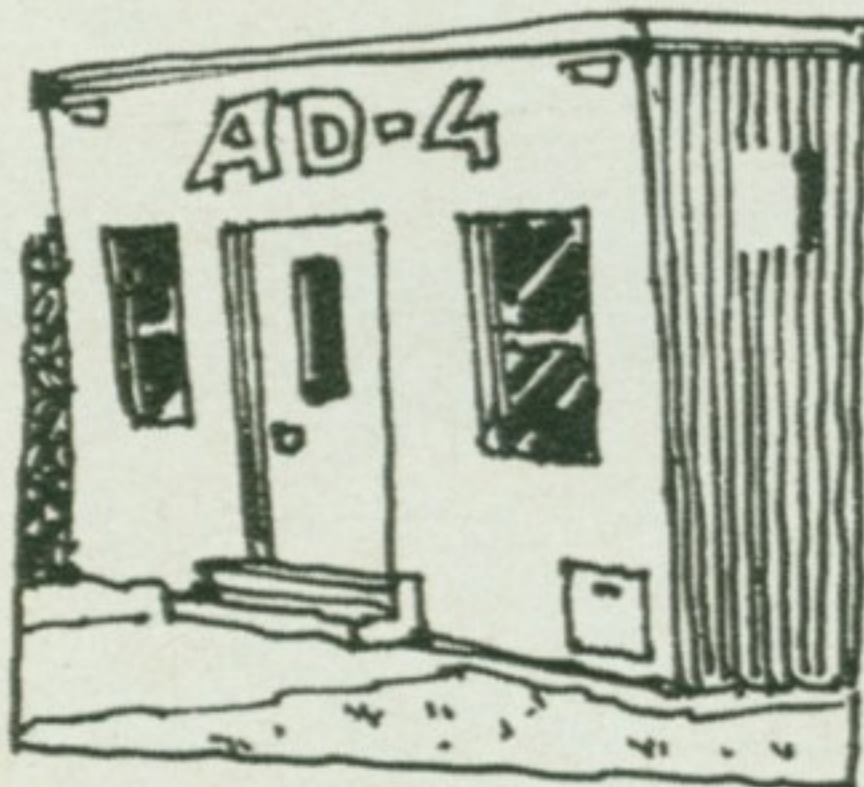

корист за науку јер је свих 16 крупних и мноштво ситних парчића на које се „небески камен“ разбио врло лако сакупљено између леја.

у Јапану су у средњем веку коришћене веома оригиналне карте од осликаних шкољки. На цртежима се налазило цвеће, травке, сцене из живота јапанских племића. Помоћу оваквих карата ређала се врста пасијанса: половина карата окретала се

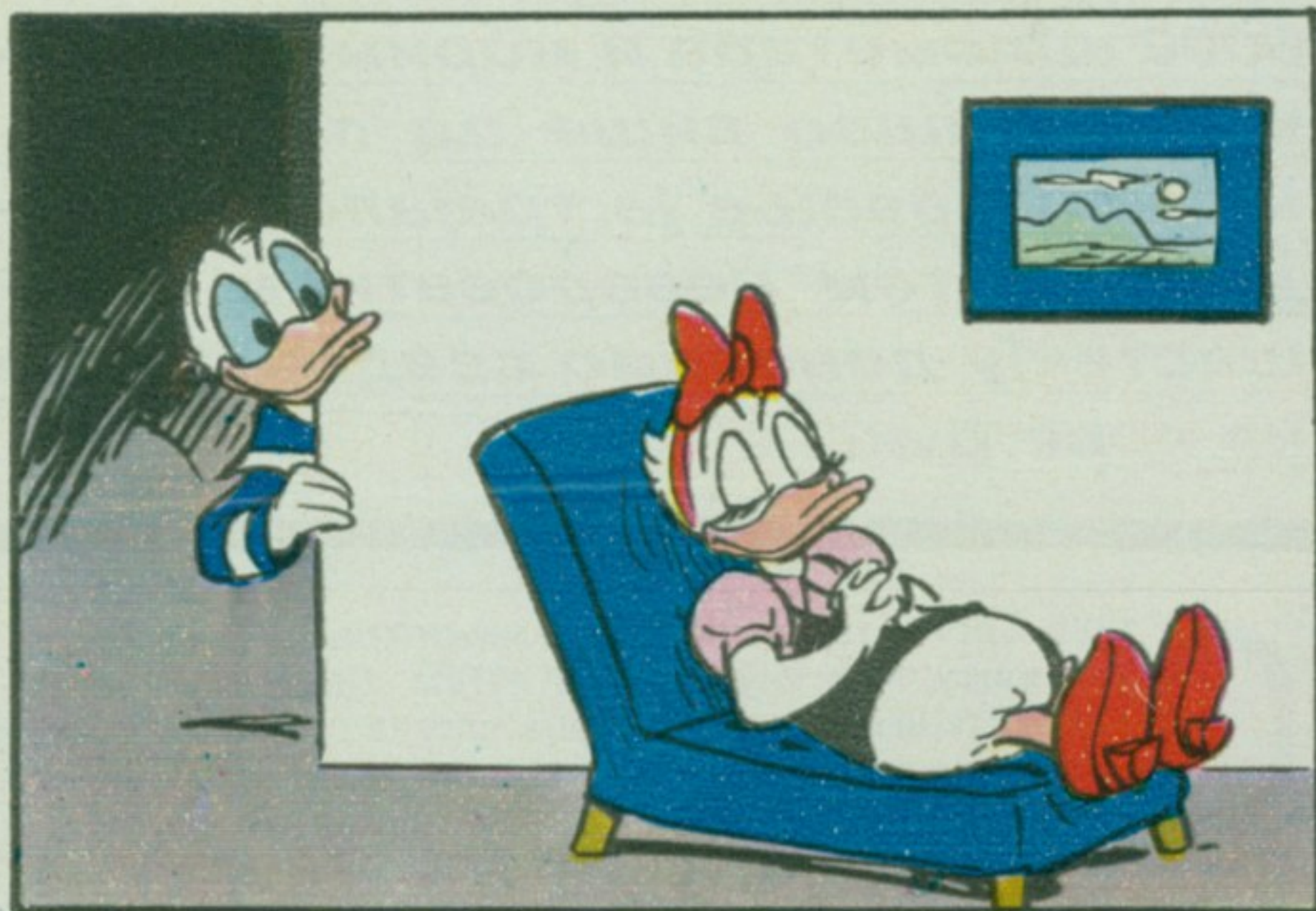
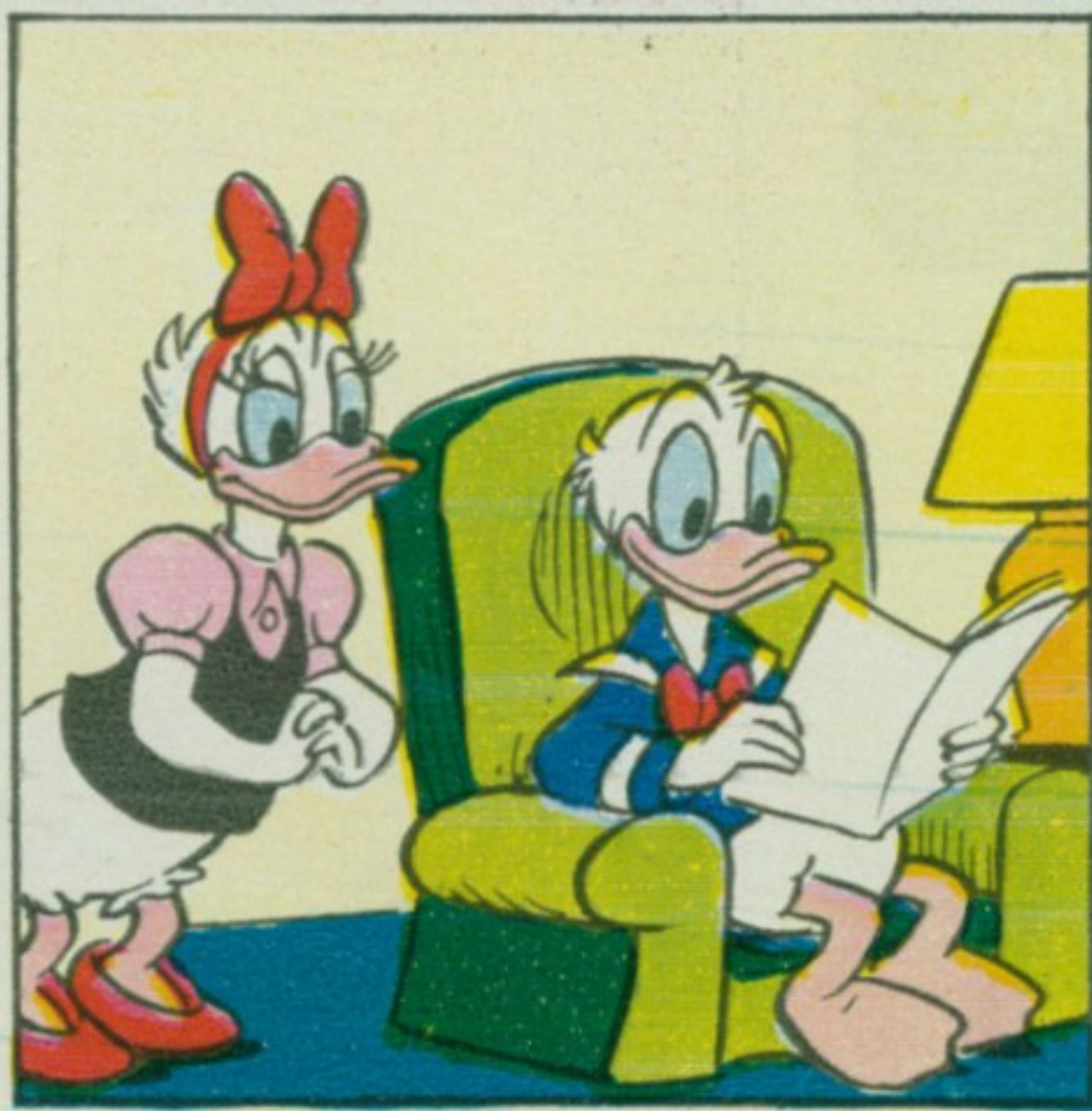
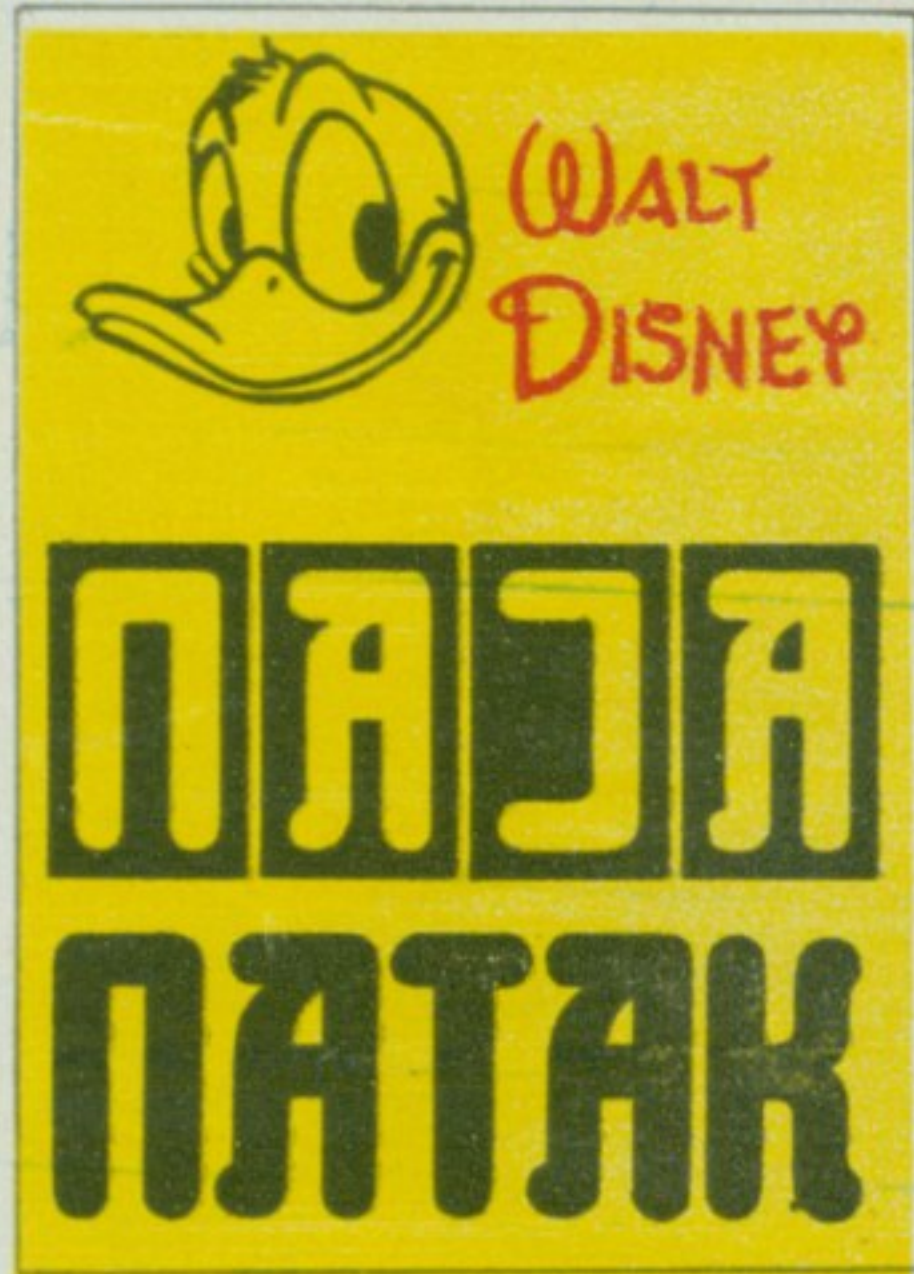
унутрашњом страном надоле, а требало им је наћи одговарајуће парове.

кад одслуже своје на бродовима, контејнери могу да се користе за становање. Једна фирма у Ирској специјализовала се за извоз преуређених контејнера на Блиски исток. Компанија, по жељи и дубини цепа купаца, пробија прозоре на контејнеру, застире под ћилимима, опрема их еркондишном и стилским намештајем.

у западнемачком граду Хаму подигнута је вишеспратница у облику слона. У њој се налази ботаничка башта с тропским дрвећем и акваријум, а овде се организују изложбе слика и фотографија. То је, за сада, највећи „слон“ на свету.

Илустровао: Зоран Петковић Петко

Преко Азије до Србије,
1918–20.

СИБИР

МОЈА

АЛБАНИЈА

Мало је познато да је велики део Српске добровољачке дивизије, састављене од интернираних аустроугарских војника, до отаџбине превалио азијским копном око 8000 километара и морима и океанима обишао више од пола планете. Путовање је трајало две године. О том невероватном пушешествију доносимо сведочанство из прве руке...

Откуда Срби у то време у Сибиру и у ништа мање тешким условима него војници који су преко Албаније и Грчке хитали назад у домовину?

Прва светска војна је била у пуном јеку. У јединицама тада моћне Аустро-Угарске монархије је много Срба, али и Хрвата и Словенаца. Велики број њих пребегао је Русима, неки су заробљени. Србија је у међувремену била своју најодсуднију битку. Сваки војник био је драгоцен те је донета одлука да се организује српска добровољачка дивизија и упуту помоћ отаџбини. Ситуација на фронту, а и избијање Октобарске револуције, пореметили су планове о брзом и ефикасном пребацивању тих нимало занемарљивих снага у Србију.

Ваљало је, дакле, према

домовини кренути неким другим путем. Већина добровољаца слегла се у Одесу, луку на Црном мору, посебно после битке код Добруџе. Ни одатле Србија није била далеко, не бар Солунски фронт: преко Црног мора, кроз Дарданелу, Босфор и Егејско море. Међутим, преко Галиције су према Одеси надирали Немци и Аустријанци. Тада је и пала, на изглед суманута, одлука – преко Азије до Србије.

У Русији је пламтео грађански рат, црвени и бели су своје несугласице углавном решавали оружјем и крвавим одмаздама. Немци, али и савезници, умели су то зналачки да искористе. А српска добровољачка војска је тако желела што пре у отаџбину.

Због крајње хаотичности ситуације у руској земљи на-

ши људи су морали да се поделе у две групе. Мања је преко Архангелска, Мурманска, око Скандинавије, поред Енглеске, кроз Гибралтар стигла да се припоји Солунском фронту и као победник стигне у Београд, и мало даље.

Већа група, око 17000, у етапама је кренула тежим и опаснијим путем преко Сибира до Владивостока, преваливши осам хиљада километара. И даље морима и океанима до Србије.

Касније су време и људи замели, или бар покушали, трагове ове невероватне епопеје, незапамћеног путовања у историји једног народа. Да би колико-толико осветлили то време и те људе, за сведока позивамо већ помињаног Јована Миланковића, односно његову књигу која је објављена 1926. и више никад. Водич кроз писану реч аутора нам је и његов син Владета Миланковић, рођен у Влади-

востоку фебруара 1919, у жеку путовања добровољаца за Србију.

50 рубаља на сат

Своју причу исписану за нека будућа поколења Јован Миланковић започиње у Одеси:

„У фебруару 1918. кренуо сам из Одесе као Генерални Консул, а тамо, у том својству, био сам само неколико дана, јер сам оданде морао да бежим од непријатеља. Тада се нисам могао надати да ћу у Русији и на Крајњем Истоку провести све до фебруара 1920. године. Благодарем Муравјову, бољшевичком команданту, лепо сам се евакуисао са свима нашим из Одесе...”

Мада „Успомене из Сибира” код нас нису објављиване после последњег рата, углавном због ауторових бележака о понашању револуционара у револуционарној Русији и описа не баш лепих призора,

Јунак наше приче конзул Јован Миланковић снимљен 1911, као коњички капетан

За Србију се кроз Сибир и овако путовало, у пролеће 1918.

Јован Миланковић ће – без обзира на своја политичка опредељења – записати да су српским добровољцима и те како помогли Лав Троцки и Георгиј Чичерин, најближи сарадници Лењина, шаљући им новац који им је омогућио да на свом путовању савладају многе препреке.

По сведочењу нашег човека који је био непосредни сведок збивања која су умногоме изменила политичку карту света, у тим првим данима бољшевици су били прилично лоши војници. Наводи пример

из Самаре (данас Кујбишев) где су „црвени“ плаћали „50 рубаља на сахат ономе ко уме руковати топом!“ Записаће, још, да су споменик Александру II у истој вароши покрили даскама и црвено обојили, као украс парка.

Без обзира на многе неугодности које су доживљавали од бољшевика – поред осталог и скидање еполета с униформи српских војника – наш конзул ће забележити да је с лакоћом издејствовао допуштење за слободу кретања својих људи, као и забра-

ну преметачина по њиховим собама.

Црква са звоном у вагону

У тим оловним временима Русије једино што је мање-више функционисало била је железница, и то она транссибирска, најдужа пруга на свету. Нашим људима је ваљало од Чељабинска, преко Омска, Новосибирска, Краснојарска, Бајкала, кроз Манџурију, Кину, до Харбина и на крају до Владивостока. Возови овом трасом и данас путују петнаестак дана.

Више од годину дана је Јован Миланковић са женом Маријом и сином Чаславом живео у вагону даноноћно организујући пребацивање наших избеглица према Владивостоку. А какви су то били вагони врло упечатљиво сведочи сам конзул:

„Један вагон Китајске Источне Железнице, сем ширине и удобности седишта у купеима, има на свакој страни нараву за дизање седишта, тако да се у сваком вагону добије по 36 постеља. Наше избеглице имале су у Сибиру и вагон-цркву са олтаром,

расточен, а прелази се преко леда, и телефонски диреци у лед постављени. Ачинск је сав завејан у снегу, да су плугови морали чистити пругу... Страшан ветар брише по степима и ситан снег убацује у вагоне, на 5000 врста сам снег и лед...“.

Американци нуде посао

Често се дешавало да станице на транссибирској траси због закрчености нису могле да приме све возове, па се недељама стајало на отвореној прузи. А и кад би стигли у станицу, намргођени шефови су знали да вагоне с нашим људима пребацију на споредне колосеке, да ту данима чама. Једном је Лазар Берат, послани Јована Миланковића, морао револвером да примора машиновођу да њихов вагон прикачи на прави воз. Није била реткост да шефови станица, по систему ко да више, лицитирају првенство пролаза.

Невероватно је колико је Јован Миланковић сретао наших људи по Сибиру који је дотад познавао само из „За-

МИЛИМЕТАР ПОРЕД СРЦА

Борба је била жестока, крв најевтинија роба. Српски војници су хтели натраг, у отаџбину. Била је година 1919, солунски фронт и Кајмакчалан тамо, много, далеко. С друге стране фронта нису били ни Немци, ни Аустријанци, ни Бугари. Руси, бољшевици, с много надмоћнијим снагама нападали су Чељабинск, варош на вратима Сибира, који су бранили војници српске добровољачке дивизије.

У својој књизи „Успомене из Сибира 1918-19. и пут океаном у домовину“ Јован Миланковић, тада конзул код сибирске белогардејске владе адмирала Колчака, овако је забележио догађај од 23. и 24. јула 1919:

„Руски командант и генерал молио је нашег команданта Павковића за помоћ. Овај је то први одбио. Рус је молио само ради одржавања морала код својих трупа. Исто онако као што је пре шест недеља к мени долазио у Чељабинск курир Северне армије и тражио од мене да му дам мојих десет под-официра којима ће одма дати руске капетанске чинове, само ради одржања морала. На крају руски командант је рекао нашем Павковићу да у одбрану Чељабинска долази једна читави армија, дивизија, и да неће требати никакве жртве од нашег пука.

Павковић је био у врло тешком положају. Држао је прави Ратни савет са својим официрима. Његов пук држао је Чељабинск годину дана и уживао гостопримство и предусретљивост... Најзад се решио да са своја два батаљона остане и брани варош и распоредио их је око града. Бољшевичке трупе појавише се у густим редовима из Киштина према граду с ове стране реке Мијаса. Распоредили су одреди и караули (страже) наше на прилазима моста. Бољшевици угледаху Србе пред собом, одмах их позваше да се предаду, да улудо не гину.

Наши то не хтедоше. Код неких наших појавила се неодлучност и колебање. Нарочито код стражара на мосту, највише изложених. Капетан Шимунић, Хрват, Загорац, рече им: „Зар ви, браћо Срби, да окаљате шајкачу? Напред!“ Шимунић смртно рањен паде са свога хитрога вранца и издахну. Његова ађутанта Попова прострели тачно на милиметар крај срца кроз груди. Но имао је снаге да склони свог љубљеног командира, да се повуче и спасе.

Два дана су ова два наша батаљона задржавала Бољшевици и њихове силе у Чељабинску. Наравно да се ниједан војник какве руске армије није нигде ни видео. По одласку остатка нашег пука, Црвена армија ишла је нагло напред, по готово чистом терену, несметано...“.

Биланс битке код Чељабинска био је за, у грађанском рату ни криве ни дужне српске војнике, трагичан: погинуло је седам официра и 150 војника. Отаџбина је била и даље тамо далеко.

Конзул са својом супругом Маријом и саборцима у тренуцима одмора на отвореној прузи близу Омска

иконостасом и звонима. Сибирске железнице имају и вагоне – купатила и вагоне – библиотеке и вагоне – салоне са покретним столицама и фотељама. Свака станица има огромну кулу за воду. Свака станица има купатило и стално врућу воду за чај. Чак и локомотиве имају славине за узимање вруће воде у чајнике.”

Возови су ишли и на минус 45° С. „Преко залеђене Ангаре налази се један бедни понтонски мост који са станице води у варош Иркутск, сад је

писа из мртвог дома“ Достојевског. У Томску је нашао инжењера Лаушевића који је већ 30 година био у служби сибирских железница. „Из Харбина води железница кроз живописне пределе у Руску Сибирију, у Усуријску Покрајину, кроз многе тунеле и смеле саграђене вијадукте. Ову пругу градили су Срби инжењери све до Владивостока: Југовић и други...“.

Наш свет је онда и тамо стизао у потрази за послом и бољим животом. „Бииск је богато место продуктима ме-

да и хране (пшенице). Ту Американци подижу фабрику ткањина. Ови су хтели наше избеглице тамо да колонизирају и да тамо у фабрикама раде. Ја то нисам допустио..."

Вероватно судбина није допустила да Јован Миланковић страда већ на почетку путовања:

"У Омску смо живели на станици и доживели једну страховиту експлозију у непосредној близини наших вагона, кад су несмотреним истоваром барута запалили се вагони крај нас пуни муниције пушчане и топовске. Благодарећи слепом случају гранате и шрапнели су узели други правац и летели изнад наших глава тако да су се нашим вагонима само сва врата разбила и сва прозорска окна попуцала. Експлозија је разнела око 50 војника. После два сата видео сам једну човечију главу на крову куће спроћу мог вагона, а поред воза кости и крпе од човечија меса..."

Млеко на – метар

Три пута је наш конзул Јован Миланковић морао да прокрстари Сибиром прикупљајући возове с избеглицама. У то време његова супруга Марија, која се у Владивостоку породила фебруара 1919. и на свет донела Владету, куповала је млеко на – метар. "Ми смо нашим, кад су први пут у Сибир преко Јарана дошли, од шале причали како се тамо млеко продаје на аршин (метар). Пошто нам нису веровали, то смо им показивали дуге, беле, чврсте табле или полуге од млека. Таква је зима била." Али се зато "на самој железничкој станици могла добити цела печена ћурка за 1 рубљу". У Храбину су, међутим, бријање плаћали 100 рубаља.

Немогуће је у један новински текст сместити све догодовштине и прелепе описе крајева и људи из пера Јована Миланковића, сведока једног невероватног путовања око 17000 људи, жена и деце који су желели што пре у отаџбину. Зато читаоцима ускраћујемо и само овлашне белешке путовања морима и океанима од Владивостока до Трста. Мада је то путовање било краће – три месеца – и са сасвим извесним циљем, ни ту нашим људима није недостајало узбуђења.

Америчким бродом "Шеридан", којим је конзул Миланковић међу последњим нашим избеглицама кренуо пут домовине, путовали су преко Јапана, Филипина, Сингапура, Цејлона, Црвеног мо-

ра и Суеца све до најсеверније јадранске луке. Јован Миланковић је са женом Маријом и сином Владетом који је тек проходао стигао у Београд 6. маја 1920. Ту га је сачекао најстарији син Часлав, седамнаестогодишњак, који је такође прошао Сибир и раније се вратио кући. Неколико дана касније упознао се са својим четворогодишњим сином Душаном који је 1916. остао код баке у Араду.

На крају записа забележио је ово:

"Ту је крај моје Албаније, ту је крај моје калварије од 1914. до 1920. године".

Јован Миланковић је касније био наш конзул у Марсеју,

УЈЕДИЊЕЊЕ У СИБИРУ

Сан о уједињењу Јужних Словена, у време најжешћих борби у првом светском рату, остварен је у Сибиру. Бар онај на папиру. Наиме, професор Милош Московљевић, наш познати лингвиста и књижевник, покренуо је часопис "Југословенско уједињење" који је излазио све "до Краснојарска". Лист је био чисто патриотски уређиван: без литературе и библиотеке, све писано "на памет, једна права душевна храна за војску".

Конзул Јован Миланковић је записао:

"Лист је штампан на разним хартијама; каква се нашле; најзад се појавила нека жута хартија за паковање са дрвеним влакнима. Таква је једно време била свуда у Сибиру. Кожа се најези кад се такве новине узму у руке, и то више од материјала него од штампане садржине. А ја сам често од г. Мирка Јовановића добијао на поклон манулатуре и погрешне отиске разних омота, бандерола за чај и др. и на њима писао своје извештаје и записе."

Сан је постајао стварност и у домовини.

Минхену и Варшави. Умро је 1936. године.

Вероватно би ова јединствена књига, најисцрпнији документ сибирске голготе српских добровољаца, још прашњава чамила у некој приватној библиотеци да је Живорад Крстић, колекционар из Београда, заједно са још пет путописа из тог времена и простора није јесенас изложио у Библиотеци града Београда.

Петар Милатсвић

НИШТА

Златни листић, танак као паучина, користи се за позлађивање уметничких предмета, за производњу нарочитог стакла, чак и за гурманске специјалитете. Али, да би се до њега дошло – потребан је дуг и мукоотрпан рад

Било је то у мају 1988: Валтер Шел, бивши председник СР Немачке, женио се по трећи пут. Припремањем свадбеног ручка бавило се дванаест врхунских куvara из целе Европе. Ипак, све их је надмашио Гвалтјеро Маркези из Милана. Његов "ризото ала миланезе" није био, као обично, шафраном обојен у жуто, него се пресијавао као злато. "Као" није права реч, јер је заиста свако зрно пиринча било покривено микроскопски танким слојем злата. Гости су били одушевљени, мада је многим засметао благи метални укус у устима.

Маркези није једини. У Минхену, у отменом ресторану Хајнца Винклера, можете наручити позлађене груди од препелице или позлађену гушчију јетру. И у неколико других европских градова – наравно, у локалима чији посетиоци могу то да плате – позлађена јела све се више траже. Лекари кажу да злато не штоди организму јер неизмењено пролази кроз органе за варење. Уосталом, количине метала у позлати мере се милиграмима.

Ствар је у томе што злато има готово невероватну моћ растезања. Од једне унце (31,1035 грама) могла би се извући нит, танка као паучина, дугачка 105 километара. Златни листићи обично се произ-

ПРИЧА
О
ЛИСНАТОМ
ЗЛАТУ

БЕЗ ЗЕЧЈЕ НОГЕ Ж

воде у дебљини од десетохиљадитог дела милиметра – хиљаду пута тањи од људске власи.

Топити у земљаном лонцу...

То је срећа јер злата немамо баш много на располагању. Научници процењују да га

у Земљиној кори и у води океана има око десет милијарди тона, али расутог у тако ситним честицама да је за људе неупотребљиво. Укупно је до данас, у целокупној историји човечанства, произведено свега око 90.000 тона злата. Кад би се цела та количина скупила на једно место, дала би коцку са ивицом дугачком

непуних 17 метара. За један сат у свету се произведе више челика него злата од времена старих Египћана до данас.

Кад рекосмо стари Египћани, они су први у историји научили да праве лиснато злато. Индијци су још пре њих правили златни накит, али нису умели да га истање. Египћани

су то радили на обали Нила. Сирово злато, добијено из реке, топили би пет дана у затвореном лонцу, измешано са оловом, калајем, сољу, плевом и мекињама, док се не би издвојио драгоцени жути метал. Потом су га тањили ударцима чекића, између две животињске коже, да се не би оштетило. Та техника се за последње четири хиљаде година није битније изменила.

Данас се лиснато злато производи само у неколико земаља – Аустрији, Италији, Немачкој, Швајцарској и неким земљама југоисточне Азије. У мањим фабрикама, боље речено радионицама, златни прах се најпре меша са сребром и бакром. Од количине тих додатака зависиће боја злата. Чисто, 24-каратно злато (99,9 одсто) има готово црвенкаст сјај, а оно сд 22 карата (91,6 одсто) наранџаст. Осамнаесткаратно злато (75 одсто) жуто је као лимун, док бело злато, по изгледу једнако сребру, има од 8 до 14 карата (33,3 до 58,5 одсто).

Мешавина ова три метала топи се у земљаном лонцу уз додатак мало боракса, чија је улога да упије прљавштину која се накупила међу златним зрнцима. Истопљена легура излије се у калуп и добије се шипка тежине 300 до 400 грама – довољно за око пет хиљада златних листића.

Загрејана на 800 степени да би била еластичнија, шипка се провлачи кроз машину с тешким челичним ваљцима. После четири до пет провлачења од ње настаје дугачка трака, дебела још само 0,02 милиметра. Ако случајно помислите да је то златна фолија – љуто се варате. Нисмо још ни близу!

Као прво, мајстор сече траку на квадрате величине око два центиметра и ставља их између листова такозваног монголфје-папира. Тај изузетно отпорни папир производи се у Француској од отпадака коже: пре два века браћа Монголфје су од њега направила прави летећи балон. Шест стотина златних квадрата и још толико листића папира наслажу се један на други и умотају у кожу. Тако добије се пакет ставља се под електрични чекић који га немилос-

рдно удара око двадесет минута. Сваки квадрат постаје много шири и много тањи – ивица 12 центиметара, дебљина 0,005 милиметара.

Сада златари сваки листић пажљиво исеку на четири дела, хватају их пинцетом од абонированог дрвета (отпорног према статичком електрицитету) и стављају их међу заштитне листове од друге врсте посебне хартије – пергамина. Пергамин претходно мора да се намаже мешавином талка и сапуна да злато не би приањало за њега. Та мешавина размазује се помоћу зечје шапе. Вековно искуство показало је да нема алатке којом би се тај посао боље обављао него што је задња нога дивљег зеца.

Нови пакет садржи 1.600 листића. Он под електричним чекићем остаје 20 до 40 минута, док се листићи не сведу на 0,001 милиметар дебљине, а ивица им порасте на 14 центиметара. Потом се прича понавља: сваки квадрат сече се начетворо и слаже у нови свежањ, овога пута од по 2.000 комада. У њему су листићи раздвојени не више хартијом, него – цревом.

За статуе и – пиринач

Тачније, некада се у ту сврху користила спољна кожа говеђег слепог црева. Био је то гадан посао, јер се у златарску радионицу право из кланице доносила гомила црева која је требало ручно препарирати и која не миришу нимало пријатно. Данас су црева замењена пластичном фолијом.

Последња фаза тањења обавља се искључиво ручно. Сви досадашњи покушаји с машинама завршили су се неуспехом. Једино искусан златар-ковач, изоштрених чула, уме тако пажљиво и прецизно да куца чекићем да ионако танке листиће истањи до саме границе ковности.

Лупа се по средини свежања, сваки пут по 24 ударца. Користи се шест различитих чекића. Почиње се с најлакшим, од 7,5 килограма, да би се после четири сата рада завршило с најтежим, од 12,5 килограма. После свака 24 ударца свежањ мора руком да се трља од центра према угловима да би се топлота од ударца боље распоредила. Ни то није све. Сваких неколико секунди пакет се окреће, а сваких неколико минута цео се размота, па се доњих хиљаду листића ставља одозго пазећи да унутрашња страна дође споља и обрнуто... Све то служи равномерном распоређивању топлоте. Ако

би се једна страна пакета загрејала јаче од друге, могло би доћи до цепања, појаве мехурића и других оштећења.

Када ковач коначно одложи чекић, златна фолија дебела је још само 0,0001 милиметар и готово провидна. Поново је узимају дрвеном хватаљком, опсецају ивице квадрата и пакују по 25 комада у „књижице“ од свиленог папира. Листићи се ни у ком случају не смеју дотаћи прстима јер би се одмах распали. Један наглији покрет, кашљање или дашак ветра довољни су да их са радног стола одувају у прашину.

Готов производ шаље се на све четири стране света. Рачунајући по тежини – у целој „књижици“ нема ни четврт грама злата – лиснато злато је четири до пет пута скупље од обичног. Али, наравно, рад, стрпљење и умешност, уложени у његову производњу, такође имају своју цену.

Годишње се у свету произведе око 70 милиона ових фантастично танких листића. Њима се позлађују делови грађевина, статуе, намештај, рамови за слике и огледала. Колико год била танка, кад се фолија једном причврсти за подлогу помоћу нарочитог лепка, добија се утисак да је цео предмет од масивног злата. Штавише, позлађени кипови и олтари у црквама обично се „матирају“, то јест трљају грубим каменом све док злато не почне делимично да се провиди. Ако се то не учини, позлата толико блиста да засењује и смета верницима.

И поједини уметници служе се лиснатим златом, а последњих година све је више архитеката који траже позлађене кровове, куполе и торњеве, као у доба барока и рококоа. Злато има вишеструку примену и у техници. Прозори космичких бродова и стакла на скафандерима астронаута прекривају се танким слојем злата, који умањује блесак и штити од зрачења. Такво стакло данас већ може да се нађе и на прозорима модерних високих зграда. Пошто не пропушта инфрацрвене зраке који доносе топлоту, оно омогућава штедљивије коришћење уређаја за климатизацију. Да би се заштитили од рђе, подморски каблови обавијају се омотачем у коме има и злата. Па кад свему томе додате и позлађени пиринач или позлађене препелице груди – јасно је зашто ће чекић мајстора ковача и убудуће неуморно лупати – 24 ударца, па још 24, па још...

С. С.

НЕ УБИЈАЈТЕ ИХ!

Ако вас уједе пчела или оса, немојте журити да је убијете! Научници једне лабораторије из америчке државе Флориде после вишегодишњег истраживања успели су да издвоје хемијско једињење које, доспевши из тела убијеног инсекта у ваздух, изазива код његових рођака у близини крајње ра- тоборно расположење.

Шта то за вас значи? Ако се у близини налази гнездо оса или пчела, оне ће, кад приме хемијски сигнал за узбуну, појурити напоље да заштите свој дом и почети да уједају све живо што им се нађе на путу. Научници су и раније претпостављали да оваква материја постоји, али су тек сада успели да је издвоје и одмах затим добију синтетичким путем. ■

ЉУБИ БЛИЖЊЕГ СВОГ

Млада мајка поучава свог малог сина:

– И, срце моје, никада не заборављај да смо на Земљи да бисмо притекли у помоћ свом ближњем!

После једног минута дубоког размишљања дете пита:

– А наш ближњи, због чега је он на Земљи?

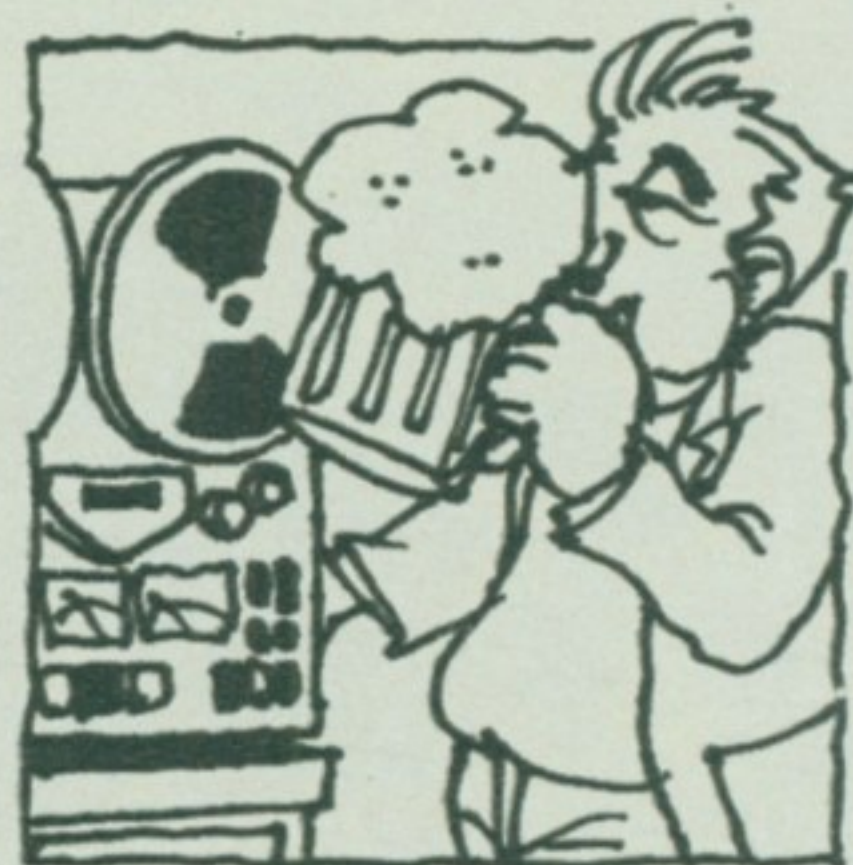
„Сиднеј Њуз“ ■

ПИВСКА СИМФОНИЈА № 1

Питер Чејнер, наставник музике из Филаделфије, објавио је недавно симфонију „Опус № 1“ која је осуђена да остане без нотног записа. Она је, наиме, само снимље-

на на магнетофонску траку а представља композицију састављену од звукова који настају док се пиво точи у све могуће кригле и чаше – керамичке, стаклене, металне...

Аутор симфоније тврди да скуп ових звукова чини мелодију која мора да се свиди, бар онима који воле да пију пиво. Критичари су, међутим, били сурови. Ево једног бездушног коментара: „Професор се очигледно много боље разуме у пиво него у музику!“ ■

НЕ ВЕРУЈТЕ СВОЈИМ ОЧИМА

У излогу продавнице извесног Цима Цексона у Алабама (САД) налазе се манекени у панталонама свих светлих нијанси, упадљивим пуловима, супербикинијама, „голишавим“ свечаним хаљинама и елегантним вечерњим оделима. На први поглед сумње не може бити – радња с одећом високе моде. Међутим, унутра се продаје нешто сасвим друго – Цексон, у ствари, држи продавницу дијететске хране, а реклама поручује: Ако хоћете да budete елегантни и добро изгледате у овим тоалетама, храните се искључиво производима из наше радње. То ће вам помоћи не само здрављу већ и линији. ■

Илустровао: Зоран Петковић Петко

УМЕТЕ ЛИ
ДА
СПАВАТЕ?

САН

ПО РЕДУ ВОЖЊЕ

Умете ли да се
испавате за че-
тири до шест
сати као што су
знали Едисон,
Де Гол, Тесла,
односно, да та-
ко „стручно” ис-
користите сан
да budete и ис-
павани и имате
више времена
за рад, забаву,
одмор?

Готово трећину живота про-
ведемо у спавању, што ће
рећи да човек од 75 година
читавих 25 проведе у сну!
Ноћни сан сваког човека по-
дељен је у циклусе чија се ду-
жина не мења током целог
његовог живота, а обично
сваки траје од 1,5 до 2 сата.
Уз то, они се одвијају по увек
истом редоследу и то овако:

Кад затворимо очи, опушта-
мо се и заспимо. Наступа
прва фаза, такозвани успорен
сан. После 10-15 минута сме-
њује га дубоки сан. Мозак се
за то време искључује и од-
мара. Друга фаза траје око
сат и по, а затим долази брзи
сан који траје свега 10-15 ми-
нута. У тој фази тело је прак-
тично непокретно, али мозак
као да се пробудио и интен-
зивно ради. Управо у том
кратком периоду и сањамо
снове. После тога, чега нај-
чешће нисмо ни свесни, бу-
димо се на неколико минута и
циклус креће из почетка.

Да би модеран човек што
боље организовао свој дан (и

ови „напади” онемоћалости.
Размак између две такве
„слабости” представља цик-
лус вашег сна.

Сматра се да човек треба
да спава осам сати дневно. У
ствари, дужина и није тако
важна. Важнији је квалитет.

Претпоставимо да ваш цик-
лус износи два сата и почетак
успореног сна пада вам, ре-
цимо, у пола једанаест увече.
У том случају не треба да лег-
нете у 22 сата – то ће само
пореметити ваш природан ри-

придржавате свог возног ре-
да.

Истраживања америчких
стручњака показала су да
свако, буквално свако, може
да се растерети умора прибе-
гавајући тренутном сну који
траје свега десетак секунди.
Покушајте да научите тај јед-
ноставан поступак. Кад осети-
те да почиње циклус сна (ла-
ка слабост, сањивост), смес-
тите се удобно у положај који
вам одговара, опустите се и
затворите очи, успорите диса-
ње и замислите да лагано
пропадате у бездан. Ваш тре-
нутни сан потрајаће 10-30 се-
кунди, али ће вам омогућити
да се одморите и освежите.

Врло је важно да знате и
како да се пробудите у прави
час. Ако ујутру, после звоње-

Човек који доживи 75 година 25 је провео не знајући за себе. У животињском свету мачке су прави рекордери у дужини спавања – преко 18 сати дневно. Најкраћи сан има окапи, папкар из Јужне Америке: њему је довољно само пет минута и то не одједном већ у више циклуса од по пола минута.

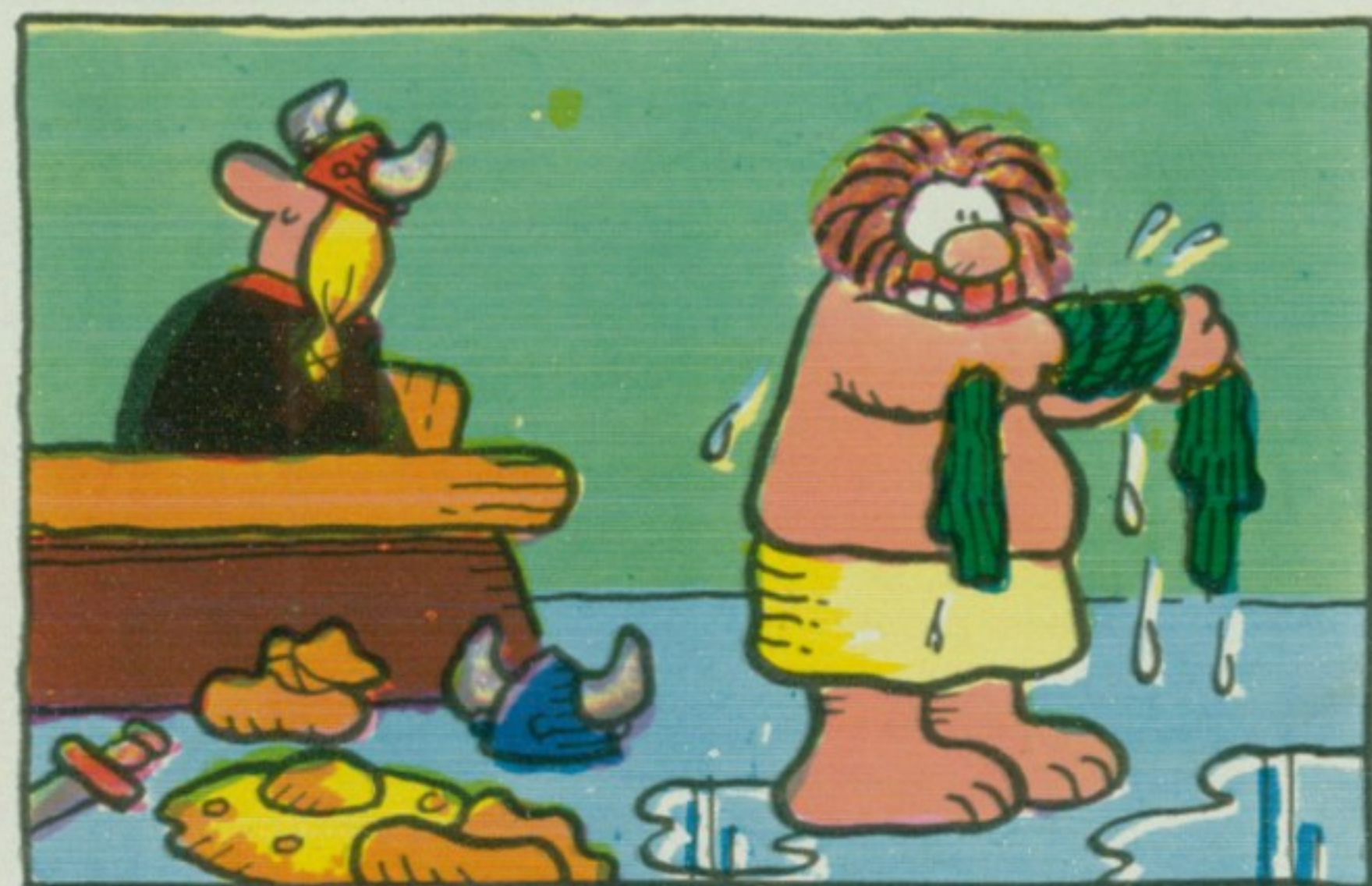
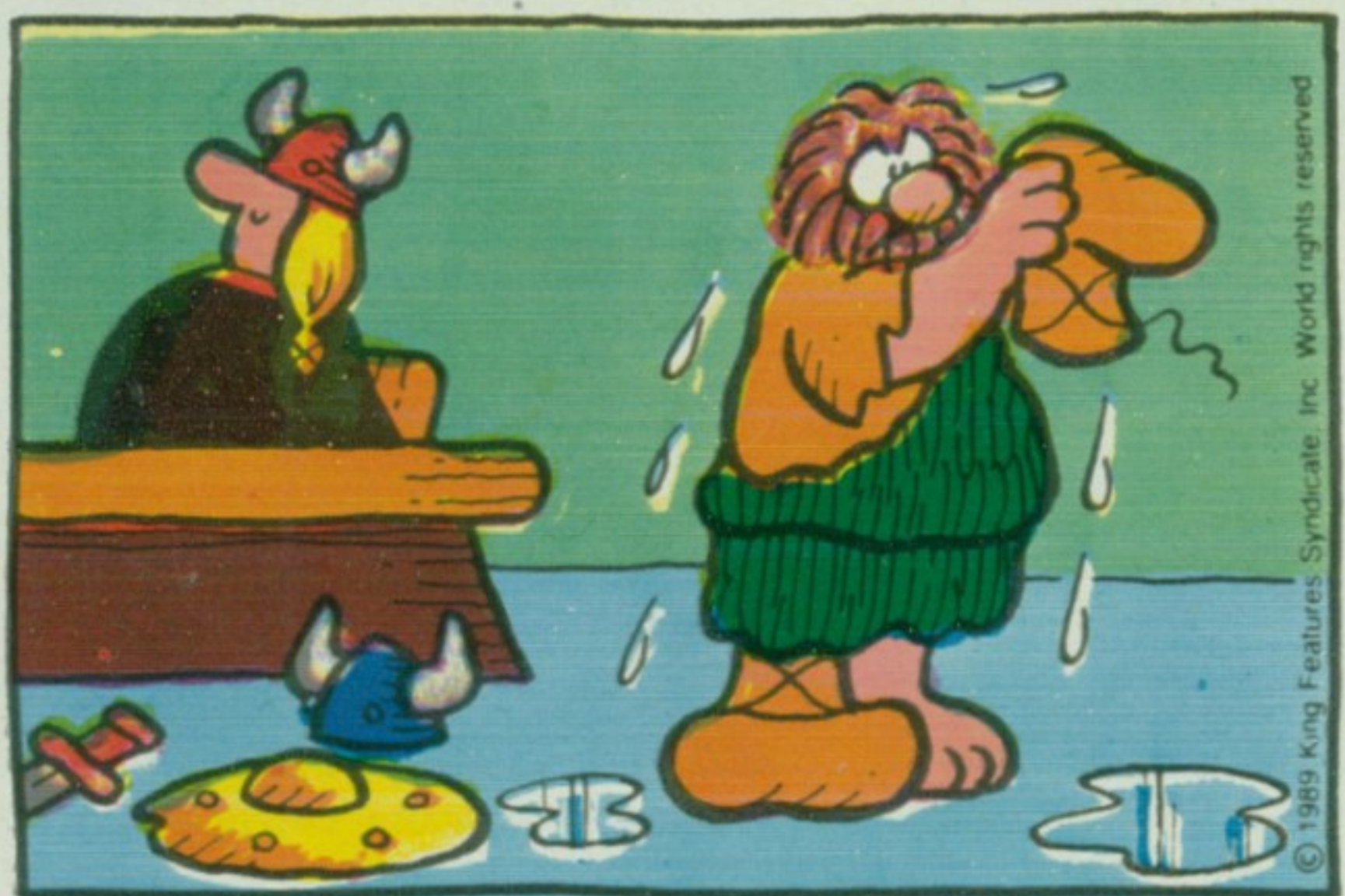
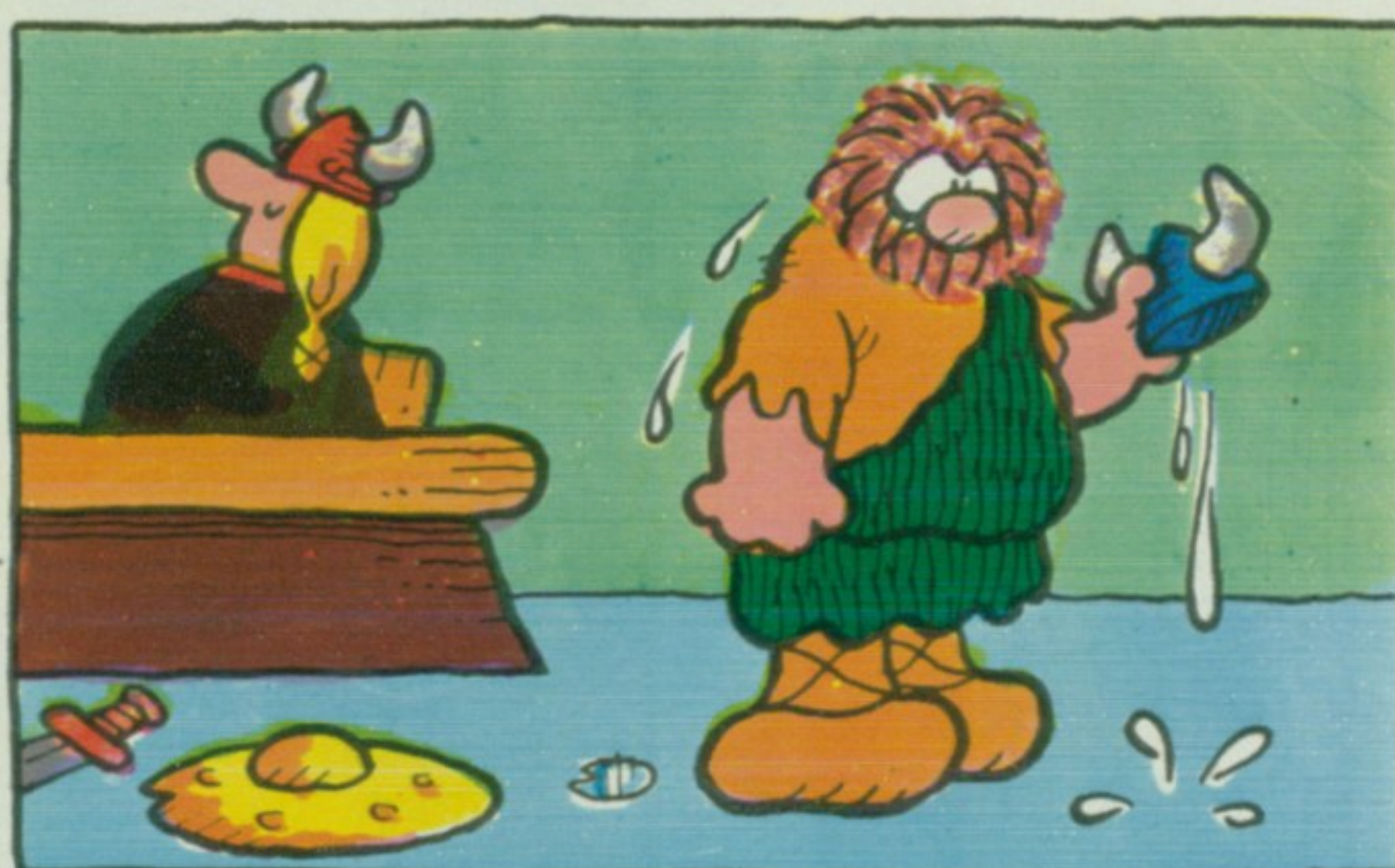
ноћ) и направио оптималан
распоред времена, треба да
израчуна дужину свог циклуса
спавања, и то у првом ре-
ду кад му пада време за ус-
порен сан. То је врло једнос-
тавно. Свакога дана у правил-
ним размацима осетимо лага-
ну слабост, очни капци нам
отежају, пажња попушта. Не
дешава нам се то од умора
већ нам само организам даје
знак за почетак успореног
сна. Покушајте тачно да одре-
дите кад у току дана наступају

там. Или, вратили сте се из
биоскопа око 23 часа, пола
сата после почетка вашег
циклуса. Ни у том случају не-
ма никаквог смисла да одмах
легнете. По вашем графикону
заспаћете тек око пола један.
Зато је боље да време до по-
четка циклуса искористите за
телевизију, туширање, читање
и сат и по касније заспаћете
чврстим сном а ујутру се про-
будити у одличној форми. Чак
и да пропустите три циклуса,
није толико важно као да се

ња будилника, устајете ломни
и неиспавани, значи да је зво-
но одјекнуло усред циклуса.
То је штетно по организам.
Древни јапански исцелитељи
поредили су такво буђење с
ударцем тојаге по глави. Зато,
пре но што легнете да спава-
те израчунајте време кад вам
се завршава трећи или чет-
врти циклус и навијте сат тач-
но на то време. Ништа не ма-
ри ако устанете и раније него
што сте планирали, дан ћете
почети у одличној физичкој и
интелектуалној форми. **В. М.**

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

Сиромашна кућа – сан имућних

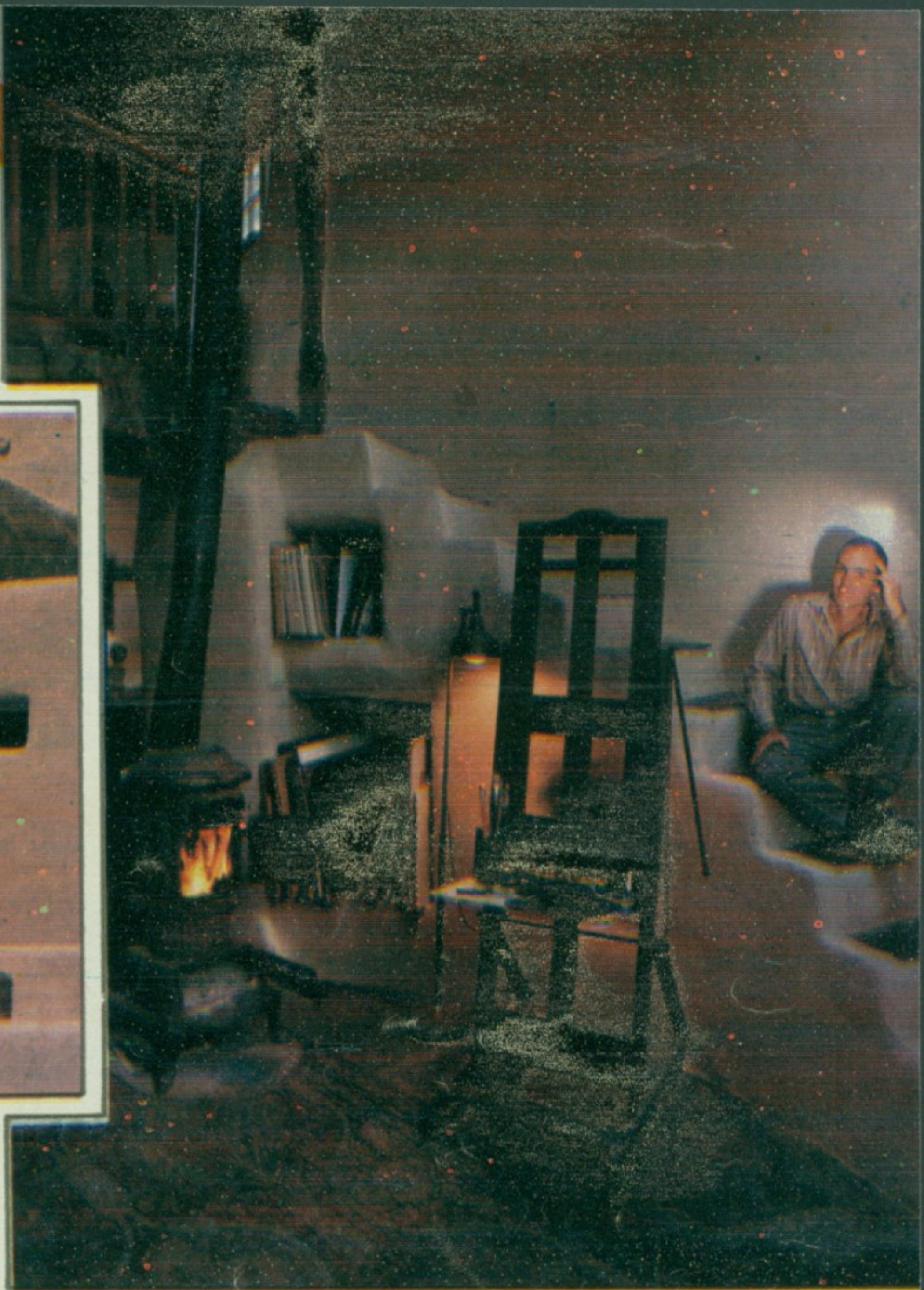
**БЛАТО
УМЕСТО
БЕТОНА**

Блато се лако обликује и могуће је добити кућу какву год желимо

Све донедавно куће од ћерпича, то јест блата, биле су појам сиромаштва. Правиле су се једноставно: ископа се земља на месту где ће се подићи кућа, помеша са водом, сипа у калупе за циглу

Америчким Државама кошта читаво богатство, или мало прецизније, скупља је за 20 до 40 одсто од куће која се прави од дрвета или блокова. Пре свега зато што је она дело искључиво људских руку, а

Илај Левин, сликар, живи у огромној кући од блата коју је направио сам, уз малу помоћ својих пријатеља. Налази се у Санта Феу и право је вајарско ремек-дело. Овај његов атеље врло брзо је постао познат у читавој Америци и многи су већ подигли куће по узору на његову.

Један од првих који је увидео које све погодности пружају куће од ћерпича у пустињским пределима Сједињених Америчких Држава и који је почео да експериментише с блатом био је архитекта Френк Лојд Рајт. Ово је кућа прављена по његовом пројекту и сазидана је 1984, такође у Санта Феу. Облих је линија, има увучене прозоре, а ту је и обавезни базен. Савршено се уклапа у околину и сматра се најлепшим примерном куће од блата.

и суши на сунцу. Кућа се даље зида као и оне од црвене опеке, само се уместо малтера опет користи блато, најчешће помешано са сламом.

Данас изградња једне овакве куће у Сједињеним

такав рад се и највише плаћа. Уз то, овакве куће су данас у моди у САД и знак су престижа. Наравно, оне се подижу само тамо где сунце сија готово читаве године, а то је у Њу Мексику, Калифорнији и Аризони.

Откуд наједном толико заљубљеника у куће од ћерпича? Власници оваквих кућа кажу да у њима осећају неописиву топлину и мир. Зидови дању упијају сунчеву енергију, а ноћу, кад је свежије, испуштају топлоту, па је у простори-

јама увек уједначена температура. Ћерпич је и савршен звучни изолатор. Кад дувају јаки ветрови, станари не треба да страхују – овакав кров над главом невероватно је стабилан јер чврсто приања за тло из којег је и настао. И још нешто: блато се лако обликује и могуће је добити кућу какву год зажелимо. Зато су ове нове грађевине од старог материјала права вајарска дела.

Једна кућа од ћерпича, ако се ваљано направи, може да траје и неколико стотина година. Такозвана „Палата гувернера“, у Санта Феу, на пример, траје већ 380 година. Толико су старе и неке цркве у овом крају, такође саграђене од блата.

Последњих тридесет година богати Американци који су схватили предности „сиромашних“ кућа од ћерпича праве своја луксузна здања најнеобичнијих облика, у шта можете и сами да се уверите преко фотографија које објављујемо.

С. И.

ТРИ

ГРЧКА

НУДЕ

КПАК

МОЖЕ ЛИ
СЕ
ПРЕДВИДЕТИ
ЗЕМЉОТРЕС

Хоће ли убудуће заиста моћи да се предвиде земљотреси какав је био онај недавно у Сан Франциску, децембра 1988. у Јерменији, 1976. у Кини, 1963. у Скопљу, 1957. у Алжиру? Да ли ће бити могуће да се становништво на време упозори и склони из угрожене области?

— Сигуран сам да ће многе жртве бити избегнуте — тврди чувени светски вулканолог Арун Тазиеф. Како?

Захваљујући једноставној методи ВАН, чији су аутори три грчка научника Варотсос, Алексопулос и Номикос (назив је скраћеница од иниција-

ла њихових презимена). На жалост, као и многе друге новине, и ова врло тешко крчи пут, а многи научници не поклањају јој пажњу коју заслужује.

Сустрет са ђаволом

Изузетак су Јапанци који из све снаге проучавају нову технику прорицања земљотреса, а у Европи је то досад учино једино Арун Тазиеф, човек који је цео живот провео истражујући вулкане. Силазио је у многе од њих, снимао их (чувен је његов филм „Сустрет са ђаволом“), све зато да би умањио последице изненадних ерупција. Он је уз помоћ групе научника и својих личних поштовалаца израдио програм који у Француској, где су сеизмички потреси ређи и слабији а геолошки услови другачији, треба да провери технику која се у Грчкој показала и те како корисна.

Током прошлог лета три станице за мерење протока електричних струја у земљи —

Упркос најсавршенијим системима за откривање, земљотреси не престају да нас изненађују. Да ли је метода ВАН, која стиже из Атине, крај немоћи?

Свет који се руши: од 1906. године кад је тежак земљотрес погодио Лос Анђелес, цела Калифорнија живи у непрекидном страху очекујући оно најгоре. Научници тврде да ће у следећих 10-20 година ову област задесити велики удар разорне снаге

што чини основу ове методе – бележиле су и најмањи сигнал који може најавити потрес јачине од четири степена Рихтерове скале. Следеће три су у изградњи и једна од њих налазиће се у „најсумњијем“ делу Француске, алпском луку.

Па ипак, овде је опасност свакако мања од оне која прати Калифорнију где је Сан Франциско 17. новембра 1989. године задесио удар снаге 6,7 степена. Град га је, међутим, доста добро поднео захваљујући строгом придржавању прописа при подизању зграда. Највећи део од укупно 66 погинулих страдао је кад се двоспратни мост Беј Бриџ, застареле конструкције, буквално слепо мељући бетонским чељустима аутомобиле који су се ту затекли и њихове несрећне власнике.

И тај, тако страхан, удар стигао је без икакве најаве. Сви они силни електронски

ВЕШТАЧКИ ЗЕМЉОТРЕСИ

Земљотрес се може убрзати ако га је природа већ припремила. Кад напон достигне критичну тачку, и мали додатни импулс може га убрзати. Рецимо, експлозија у близини епицентра. Али зато у асеизмичким зонама никакко није могуће изазвати земљотрес.

У будућности ће човечанство сигурно прибегавати вештачки изазваним земљотресима, наравно, у „мирнодопске“ сврхе: на оним местима где се дугорочним прогнозама очекује земљотрес, он ће се намерно изазвати пошто се претходно становништво евакуише. Кад прође земљотрес, људи ће се вратити и живети нормално, не страхујући од удара.

Овај се поступак не може злоупотребити у виду оружја против непријатеља, бар наука 20. века није у стању да изведе тако нешто.

ослушкивачи и детектори начичкани широм Калифорније нису вредали ниједног јединог цента. Шта ће се тек догодити кад дође до Великог удара при пражњењу напона између такозване америчке и пацифичке плоче, насталог у далекој прошлости снажним покретима Земљине коре? А многи стручњаци најављују да постоји велика могућност да се један такав разоран потрес деси у следећих 20-30 година. Како нема начина да се датум тачно одреди, то

МОЛИМО, НЕ ПРЕДВИЂАЈТЕ!

Давање прогноза, без већих основа, може бити више него незгодно.

Пре неколико година совјетски научник Писаренко послао је у разне области Крима и Кавказа телеграме упозорења: „Код вас ће се ових дана десити јак земљотрес.“ Становништво је захватило паника, а земљотрес се није догодио. Писаренкова метода заснивала се на анализи положаја Меркура у односу на Земљу и Месец и с тим у вези измењеном гравитацијом...

Амерички научник Брајан Бреди дао је званичну прогнозу за Перу. Паника је била ужасна, људи су се понашали као пред судњи дан, а катастрофа се није догодила. Влада Чилеа с правом је уложила протест. После тога УНЕСКО је посебном одлуком предложио научницима да се уздрже од давања „препоруча прогностичког карактера“.

практично значи да се катастрофа може одиграти сваког часа, можда баш сутра у 15,30 како је то, реалистично до језе, приказано у познатом америчком филму који смо недавно гледали на телевизији кад су се на један јепански град удруженим снагама сручили ерупција вулкана, земљотрес, циновски талас цунами, експлозија гасовода, пожари („Катаклизма у 15,30“). И сви ти земљотреси, већи и мањи, дешавају се упркос читавом арсеналу инструмената којим је наоружана наша планета: магнетометрима, гравиметрима, суперосетљивим сеизмографима, као и ласер-

САМО ЈЕДНА ТАЧНА ПРОГНОЗА

Откако постоји свет научници су један једини пут успели тачно да предвиде кад ће се и где догодити земљотрес. Ова јединствена прогноза дата је за 31. јануар 1975. године: кинески научници објавили су узбуну и евакуисали становнике села Хејчен, пола сата пре несреће. Али, кажу научници, хејченски земљотрес пример је таквог стицаја околности какав се ретко догађа. Наговештаји будућег потреса јавили су се неколико година пре удара и наставили се редовно, буквално до последњег дана. Прво су примећене геодезијске аномалије, затим се нагло повећавала сеизмичност, дошло је до малих потреса упозорења, земља је подрхтавала, променио се ниво воде у пукотинама и бунарима, примећено је замућење воде, облаци, необична светлост. Чак су и змије из својих скровишта испузале на снег и смрзле се. Све је говорило да ће бити земљотреса. Али, чак и у овом стопроцентно сигурном земљотресу стручњаци су неколико пута дигли лажну узбуну.

Тачно годину дана касније, недалеко од Хејчена, земљотрес је уништио читав један рударски град од милион становника. Само по званичним подацима погинуло је 240 хиљада људи, а да кинески сеизмолози нису рескирали да предвиде овај земљотрес.

ском интерферометру из опсерваторије у Пајном Флету који мери деформације земљишта (сателитска геодезија).

Уводи се и једна нова техника која се ослања на 270 станица широм Калифорније. Њени детектори, уперени према утроби наше планете, треба да открију оно прво подрхтавање тла, десетак секунди пре но што потрес стигне до површине земље. Овај систем ће убудуће, тврде њени творци, узбунити угрожене градове, аутоматски зауставити семафоре и лифтове на спратовима неколико секунди пре земљотреса да би се тако испразнили мостови, избегли ланчани судари или заглављивање између спрацова.

Шта нам ново доноси ВАН метода и колико је она поуздана?

Гледајући небо ухватили сигнал из дубине Земље

Велики број истраживача сумња у њу пре свега зато што је чисто практична, заснована на искуству, без научних доказа, а искуство је, ипак, само једна од основа за теоријске поставке.

– То ме уопште не чуди – каже Тазиеф. – Геолози пребацују методи ово и оно, али ма шта изјављивали нема сумње да су нетрпељиви према ВАН-у зато што га нису измислили људи из њихове струке – Воротсос, Алексопулос и Номикос нису геолози, прва двојица су физичари, стручњаци за физику крутих тела, а трећи је електроничар.

А то није први пут да у сеизмологију упадају „командоси“ из других наука... Звучи необично, али прва посматрања радио-електричних појава у вези са земљотресима извео је амерички астроном Ворвик. Телескопом који је усме-

рио према удаљеној галаксији он је на Хавајима ухватио необичан електрични шум шест дана пре јаког земљотреса у мају 1960. године у Чилеу. Да би утврдио јесу ли ова два догађаја у вези, радознали астроном ставио је испод пресе гранитни блок и испитивао радио-таласе које је стена изложена притиску могла да емитује. Чекало га је изненађење: кад се притисак приближио ономе који изазива цепање стена, појавили су се електрични и магнетни сигнали које су акустички детектори забележили као микро пуцкетање.

Ворвик, а касније и други астрономи, помоћу антена управљених према звездама хватали су уз пут сигнале из дубине Земљине коре. Под једним условом – стена је морала да садржи кристале кварца који под притиском изазивају електрични ефекат (тзв. пиезоелектрицитет – електрицитет који се јавља под притиском).

Тајна је у томе што мали кристали кварца у стенама трпе притисак у Земљиној кори и кад он, пред земљотрес, нагло порасте, електрично поље око њих такође расте, односно емитује се електрични сигнал који се додаје на струје присутне у тлу. Управо тај сигнал SES (Sismic Electric Signal), претворен у звук, бележе електроде на уређају ВАН.

Читав метод се, у ствари, заснива на праћењу електричних струја које су познате још од 1898. године кад их је уочи неких земљотреса приметио Британац Џон Милн. Сто година касније, спретно користећи ту чињеницу и додајући своје иновације, грчки физичари поставили су мрежу која од 1981. покрива Грчку непрекидно бележећи електричне струје у земљи. Подешавајући своје инструменте и премештајући их у зависносит од геолошких препрека истраживачи су постигли врло добру ефикасност. И сваки пут кад би открили неки сигнал слали су званичну најаву Сеизмографском институту у Атини. У двадесет одсто случајева њихова предвиђања су се обистинила!

Злобници на то кажу да је број померања тла у Грчкој тако велики да су и шансе грчке тројке да погоди много веће.

Једно је сигурно: метод ВАН можда изгледа „дрзак“, можда неким личи и на научну варку, али било који поступак који би могао да смањи број жртава и материјалну штету има оправдања да буде даље испитиван. **В. М.**

ЛАЖНИМ НОВЦЕМ ПРОТИВ ЕНГЛЕСКЕ ДАН ЛУДИХ ПРЕДЛОГА

Како уништити непријатеља с оне стране Ламанша, непрестано је размишљао Наполеон Бонапарта. У томе су, у истом дану, хтели да му помогну један Тиролац, један Американац и један Француз

Метеорски успех Наполеона Бонапарте почео је, заправо, у његовој десетој години добијањем француске стипендије за војну академију у Бриену. Од тог часа, па у следећих пола века, овај изузетно талентовани војник и државник претуррио је штошта преко главе: од буржоаске револуције и Директоријума до Конзулата и успостављања Првог царства. Пут од Ајачија, где је рођен, до царског трона у Паризу био је кривудава и трновита. Наполеон се на њему, како знамо, добро сналазио. Чак сјајно, упркос свим коалицијама, а било их је шест, које су у Европи осниване с једним јединим циљем – да му стану на пут. Стални и неизбежни члан сваке од њих била је Енглеска, рак-рана амбициозног Корзиканца који никако није успевао да нађе начин како да је, једном заувек, сломи и тако се ослободи опасности која му је стално претила с оне стране Ламанша. Његова размишљања нису била никаква тајна и тако су се многи нудили да му помогну својим идејама. Једног дана 1805. године у великој дворани дворца у Тиљерију појавила су се три непозната човека с истом молбом: да их цар прими.

Маршал двора, који је требало да их спроведе до кабинета за примање, само је одмахнуо главом: Његово Величанство је заузето али, видеће, покушаће. Затим се изгубио. Време је пролазило, ка кабинету су непрекидно журили ордонанси, саветници, министри.... Десет сати, час одређен за примање, одавно је прошао а од маршала ни трага.

Три незнанца нису имала ништа заједничко изузев што су им презимена почи-

њала истим словом. Први је у Тиљери стигао Карло Фоглари, Тиролац по рођењу, други је био Американац и звао се Роберт Фултон а трећи Француз Жан Фен.

Крокодилима преко Ламанша

Фоглари је све време нестрпљиво корачао тамо-амо по сали док је Американац непрекидно проучавао модел који је

држао у рукама. Жан Фен је, опет, стално нешто записивао у бележницу. Негде око подне у дворани се најзад појавио маршал и позвао Тиролаца да крене са њим.

Цар је седео за радним столом и нешто потписивао, али када су се врата отворила подигао је поглед и одмерио Фогларија од главе до пете.

– Италијан? – упитао је.

– Да, Ваше Вели...

Фолгари није успео да заврши реченицу јер га је Наполеон пресекао:

– Говорите матерњим језиком јер га разумем, али будите кратки!

– Величанство – замуцао је Тиролац – провео сам више година у Индији и тамо, у близини једног храма, имао прилику да видим свете крокодиле. Убеђен сам да би могли да се дресирају за јахање.

– Јахање? Не разумем – рекао је Напо-

леон – какве везе имају свети крокодили са мном?

– Више него што можете да замислите – смерно је одговорио Фолгари. – Другим речима, предлажем да неколико коњичких пукова обучите за јахање на крокодилима, пређете са њима Ламанш и у трен ока савладате Енглеze који тако нешто сигурно не очекују.

Наполеон је за тренутак био запањен

предлогом а затим му се лице озарило.

– Господине – рекао је – спреман сам да прихватим ваш предлог под условом да ви дресирате те крокодиле.

Збуњеном Фолгарију тако нешто ни у сну није падало на памет.

– Даље! – обратио се Наполеон маршалу. За Фолгарија је пријем био завршен. Само што су се за њим затворила врата; у кабинет је ушао Роберт Фултон.

Величанство ће се кајати!

– Говорите ли француски или треба да позовем преводиоца? – упитао је Наполеон.

– Нема потребе – одговорио је Фултон – иако сам Американац научио сам француски. Дошао сам да вам покажем проналазак који је од невероватне важности: ово је модел брода који иде на пару и коме ништа не могу бура и ветар. С таквим бродовима ваша морнарица би врло лако савладала енглеску...

Наполеон је нестрпљиво одмахнуо руком. Шта је данас овим људима? Сви би у освајање Енглеске! Она будала малочас хтела је да то учини уз помоћ крокодила а овај лудак хоће, ваљда, да у те своје бродове упрегне китове.

– Ваше Величанство – наставио је Фултон – овај модел у мојим рукама креће се помоћу паре, дакле, мој проналазак није нимало споран. Спорне су – паре. Ја их немам и зато сам и потеглао из Филаделфије, где живим, чак у Париз.

– Камо среће на нисте! – одбрусио је Наполеон. – Ја немам пара за сличне лудорије!

– Да ли би ми Ваше Величанство дозволило да му макар покажем како се модел креће?

– Ни говора, немам времена – одговорио је цар.

– Ваше Величанство сигурно ће се кајати због тога – није попуштао Фултон.

– Још само једну реч – повикао је изнервирани Наполеон – и наредићу да вас затворе у лудницу!

Године које су следиле показале су да се Фултон није преварио: Наполеон се и те како показао што га није послушао. Американчеви бродови на пару убрзо су направили праву револуцију.

Тајна куће на Монпарнасу

Смркнута лица претходника нису обесрабрила Жана Фена. То није учинио ни непријатан тон којим му се Наполеон обратио.

– Ви сте, очигледно, Француз – рекао је цар – али немојте, као сви Французи, да дајете језику на вољу него одмах пређите на ствар.

– Величанство – одговорио је Фен уз дубок наклон – пронашао сам начин како да унишимо Енглеску!

– Да ли је могуће – гласно се упитао Наполеон – да данас баш сви хоће, пошто пото, да освоје Енглеску?

Жан Фен је предложио фалсификовање огромног броја енглеских новчаница.

Кад је то чуо, Наполеон се разведрио. На тако нешто никада није помишљао.

Илустровао: Брана Јовановић

Идеја је стварно била сјајна. Уништити Енглеску њеним властитим новцем! Само, како то извести?

Жан Фен је, наравно, све до детаља разрадио.

— У реду, дајте ми план, а ја ћу га поверити стручњацима да га проуче — затражио је Наполеон.

То проучавање потрајало је пуних седам година а онда је, коначно, господин Фен могао да одахне: 1812. његов план почео је да се остварује. У највећој могућој тајности, разуме се. Ради њега је чак основана супертајна полиција чији је задатак био да будно пази на раднике који су правили фалсификоване новчанице. Радионица се налазила у усамљеној кући на булевару Монпарнас. Из ње нико није смео да излази нити је смело да се улази: радници су ту и радили, и јели и спавали. Сви улази и излази били су под будном пажњом тајне полиције основане с једним циљем: да штампарија лажног новца ради несметано и пуном паром.

Отказ због успешног посла

У време када се ово дешавало у Паризу је постојало неколико полиција и све су једна другу држале под присмотром. Осим градске и државне, која је носила униформе, постојала је такозвана тајна Наполеонова полиција која је пазила на тајну полицију министра унутрашњих дела Фушеа. И најзад — полиција која је бдела над спровођењем Фенове идеје. И мада су у њој били најбољи људи, ипак им је промакло да се, десетак дана пошто је радионица почела да ради, један човек необично занима за кућу у којој се налазила. Велики пропуст, показало се убрзо. И, једне кишне и ветровите ноћи кућа је опкољена а на врата су банули припадници Фушеове тајне полиције. Сместа су ухапсили запрепашћеног директора штампарије, то јест господина Жана Фена.

Овај лукаво припреман и исто тако изведен препад изненадио је не само Жана Фена, него и самог Наполеона. Акција је у потпуности успела, али је инспектора коме је била поверена, а био је један од најповерљивијих Фушеових људи, уместо очекиване награде и унапређења стигла — казна. Не слутећи да штампарија ради под личном Наполеоновом заштитом, несрећник је био толико приљежан на послу да замало није потпуно упропастио сјајну идеју. Несрећник је најпре смењен а онда и — отпуштен. Фалсификовање енглеских новчаница прекинуто је само за неко време. Неколико месеци касније Наполеон је одлучио да штампарију смести на најсигурније могуће место, у један од својих двораца, ван домаћаја Фушеових агената. Штампарија лажног новца радила је све до Наполеоновог пада 2. априла 1814. године. Да до тога није дошло, Енглеска би, вероватно, била преплављена лажним новцем и на тај начин уништена. Међутим, цар је морао да абдицира и цела ствар је остала у пуној тајности све док, 50 година касније, није дошла до ушију јавности захваљујући причљивом наследнику Фена који је међу оставштинском свог деде нашао и списе детаљног плана штампања лажног новца.

О. Вукадиновић

ЖИВОТ ПИШЕ ДРАМЕ

*Чим се
освестила,
Кеси је питала
где је Кали. Провела је у
болници недељу дана и није
дозвољавала да је њен
четвороножни
другар напусти.*

Шерон и Бери Савицкоф забавили су се око подизања шатора тако да су сасвим заборавили на своју кћерку Кеси. Из Гранд Форкса, места у Британској Колумбији где су живели, стигли су у камп око два после подне. Радовали су се излету у канадски национални парк смештен на обалама језера Конкл. Тај прошлогодишњи јунски викенд желели су да проведу у природи.

Петогодишња Кеси је једно време јурила са својим псом мешанцем Калијем око кола и места на коме су Шерон и Бери подизали шатор па, пошто су је родитељи непрекидно опомињали, одлучила је да им не смета. Кренула је у истраживање околине. У танкој мајици, краткој сукњи и патикама на босим ногама одскакутала је до језера. Сакупљала је гравице, бацала их у воду и вриштала од среће кад би их Кали, отресајући воду с крзна, донео до ње.

У једном тренутку досадила јој је игра, а била је и гладна. Одлучила је да потражи ро-

дитеље. Пошто није познавала околину, упутила се погрешним путем. И, уместо да крене пут кампа, залутала је у оближњој мочвари. Ходала је и ходала, дозивала родитеље, али никог није било на видику.

А ако наиђе на медведа?

— Уплашила сам се, мама — касније је причала. — Изгубила сам патику, али нисам смела да је тражим. Чинило ми се да је нешто прогутало у оној води и блату. Скинула сам и другу патику. Тако сам лакше ходала. Мислила сам да ћу вас угледати иза неког дрвета, да је то нека игра! А комарци су ме јурили и уједали, нисам могла да се одбраним. Били су тако веелики...

Тек кад су Кесини родитељи подигли шатор, схватили су да не чују смех своје девојчице и лавез њеног четвороножног љубимца. Још увек мислећи да су се њих двоје заиграли ту негде, у близини, почели су да их траже. Како је време одмицало, Шерон и Бери Са-

вицкоф губили су стрпљење. Почела је да их хвата паника. Потражили су помоћ. Сместа је организована потрага за изгубљеном девојчицом. Било је касно после подне 29. јуна и спасилачка екипа је веровала да је питање тренутка када ће наићи на девојчицу.

— После ми је било жао што сам изгубила патике. Ноге су ме болеле од ходања, али — нисам смела да станем. Ишла сам и чудила се што вас нема. Ипак, нисам се баш много плашила. Кали је био уз мене и „држао“ ми страх. Кад сам га видела како пије воду сакупљену у удубљењу у стени, покушала сам и ја. Морала сам, мама. Била сам ужасно жедна и гладна, али нисам имала шта да једем. Постајало је све мрачније. Више нисам смела да

чије у близини, али сам се сакрила. Рекли сте ми да не смем да разговарам са странцима, зар не?

То је био већ други дан. Једна од спасилачких екипа заиста је прошла крај Кеси, али је, на жалост, нису приметили. А девојчица, научена да не прича са непознатима, озбиљно је схватила упозорење и није се јавила.

Пала је и друга ноћ. Шерон и Бери Савицкоф нису могли ни да спавају ни да једу. Избезумљено су трагали за својом кћерком са једном, па са другом екипом. Обилазили су околину и хеликоптером и авионом. Више нису знали шта да предузму. Немо су се гле-

Три дана је петогодишња Кеси, потпуно исцрпљена и слабо одевена, беспомоћно лутала по дивљини канадског националног парка настањеног, иначе, медведима и кугуарима. Срећом, уз њу је све време био њен пас Кали

ЧУВАО
МЕ!
МАЗИО
И ПАЗИО

вас тражим. Нашла сам место испод стене, на трави, и грејући се уз Калија заспала.

Прошао је први дан, а од Кеси ни трага. Организована је права потера. Обавештена је полиција, војска, убрзо су се јавиле десетине добровољаца. У потрагу за девојчицом кренуло је шест спасилачких екипа, полетела су два хеликоптера и један мали војни авион. Стручњаци су, заједно са добровољцима, претраживали педаљ по педаљ дивљине националног парка.

Нико није смео ни да мисли на опасности које вребају Кеси. Пре свега, ноћи су, без обзира на летње време, биле хладне, температура се спуштала и до нуле, а Кеси је била слабо одевена. Претила јој је хладноћа, али и глад. Ипак, сви су највише страховали од дивљих звери. Знало се да је тај крај настањен медведима и кугуарима. Једна од спасилачких екипа замало је избегла „блиски сусрет“ с медведом и његовим младунчетом.

Не причај са странцима!

— Певала сам песмице, а Кали је скакао око мене, као да је покушавао нешто да ми каже. Нисмо имали шта да једемо. Кад сам видела да он нешто њушка око грма пуног тамних бобица, покушала сам да их једем. Биле су тако гадне! Једном сам видела неке

дали страхујући да се није догодило најгоре.

— Једва сам ходала. Ноге су ме болеле, стопала су ми била у ранама. Да није било Калија који ме увесељавао... не знам. Све ме болело, било ми је хладно, стомак ми је завијао. Више ми ни песмице нису помагале. Нисам више веровала да ћу вас видети!

Трећег дана, тачније првог јула око три после подне, једна од спасилачких екипа, извикујући Кесино име, чула је слабашан гласић. Угледали су девојчицу сакупљену на стени и пса који је почео избезумљено да лаје.

Кеси је била прљава, изуједана, тело у огреботинама. На себи је имала само мајицу и гаћице. Дрхтала је од страха, глади, исцрпљености. Кад је један од спасилаца узео у наручје, увукла је главу под његову јакну и горко зајецала. Успела је само да их упозори да не забораве на Калија и онесвестила се.

Доктор Дејвид Мери касније је испричао да је велика срећа што је девојчица била у друштву свог пса. Он јој је значио много пре свега због тога што јој је разбијао страх: уз то, у току те две хладне ноћи грејао је својим телом.

— Захваљујући враголастом Калију — каже — девојчица је остала жива!

В. С.

ПРОЧИТАЈ-ПРОСКИТАЈ

ВАЗДУШНИ ЈАСТУЦИ ЗА СТОПАЛА

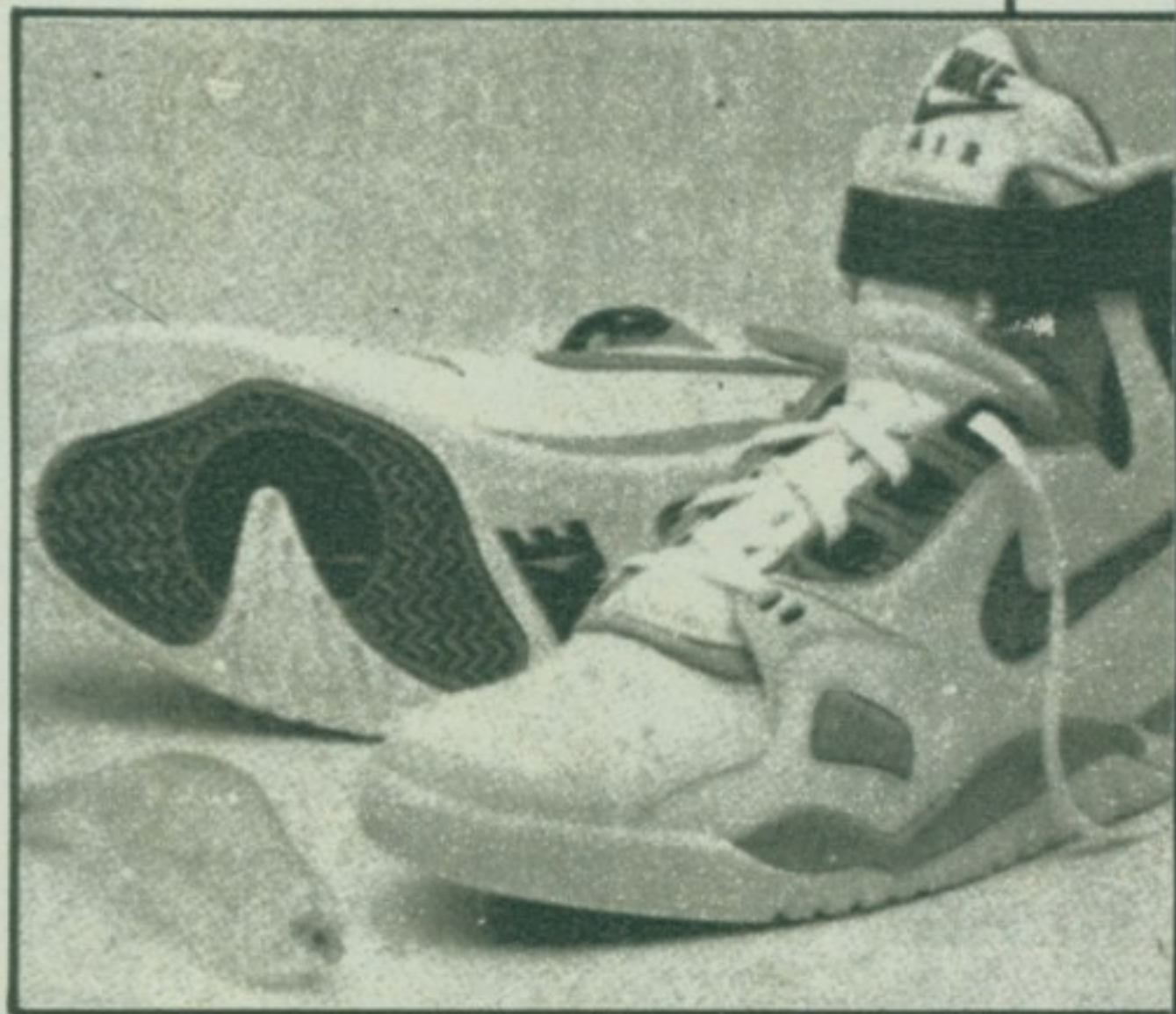
Пре извесног времена писали смо све о патикама — од првих модела до ових данашњих. Помињали смо и најновије које имају „спољашње амортизере“, па „исправљаче пете“, као и оне с „нитрогенским микробалонима“...

Међутим, произвођачи се и даље утркују у прављењу што удобније патике, па смо управо сазнали да су фирме „Најк“ и „Рибок“ избациле на тржиште два модела невероватних особина, намењених пре свега кошаркашима. Најке „ер прешр“ и Рибокове „пам“ имају уграђене компресоре који упумпавају ваздух да би патика што боље приањала за ногу и имала добар ослонац.

Компресор за „памперице“ има облик лоптице и налази се на језику патике. Онај ко их носи треба само неколико пута да га стисне да би се напумпао мехур који обухвата глежањ и горњи део стопала. Вентил за испумпавање ваздуха налази се на задњем делу.

„Ер прешр“ патике имају такозвану „ваздушну крагну“ илити огрлицу за глежањ. Уз патике се добија и ручна пумпа с прикључком за вентил на задњем делу патике.

Ови модели су, очигледно, прављени за оне с дубоким џепом јер један пар патика кошта око 170 долара, а то је око две хиљаде конвертибилних динара, односно две прастаре милијарде!

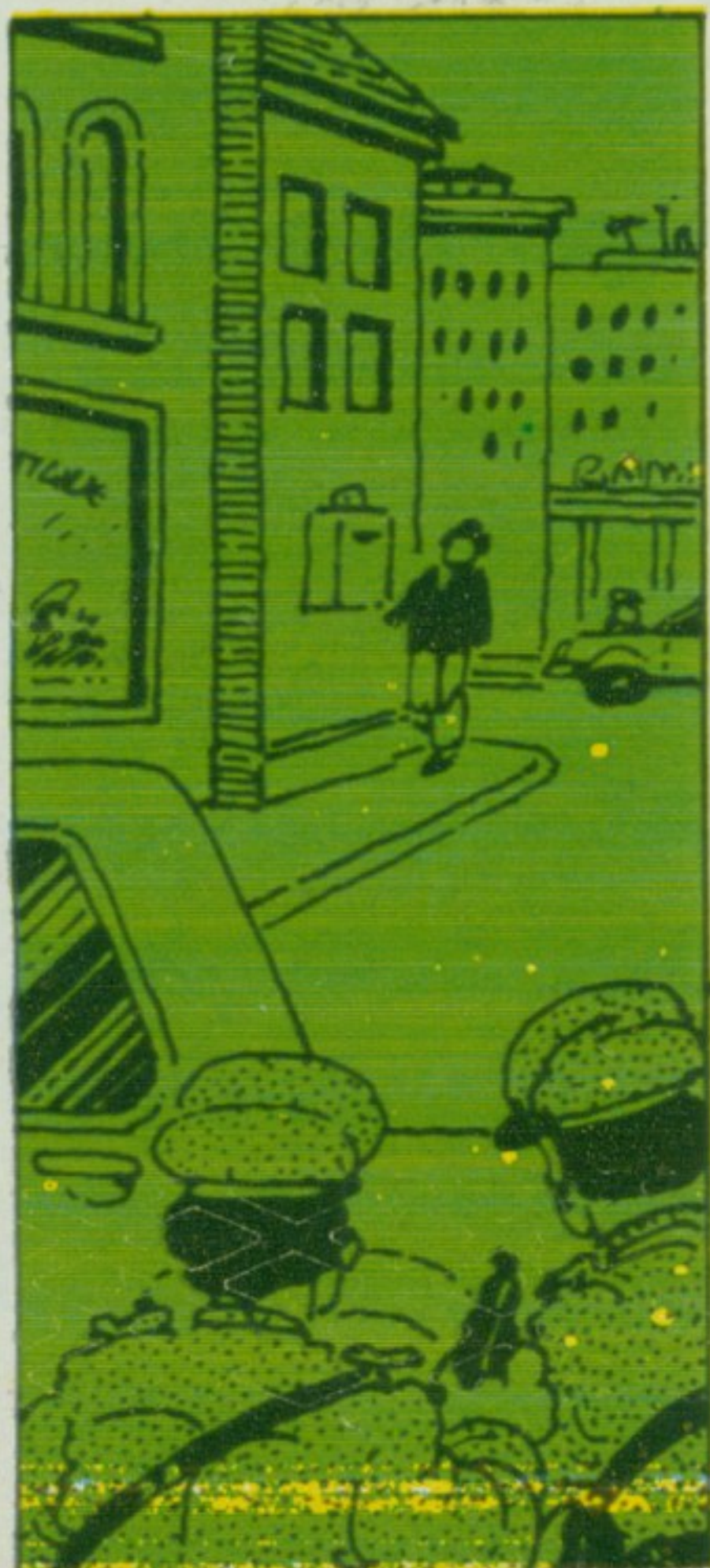
НАЈнеуспеш- нија полицијска заседа

У фебруару 1988. непознати грађанин позвао је телефоном Скотланд јард и рекао да ће оставити отровне шипке чоколаде широм Линколншајра у Енглеској ако му се у поштанском сандучету на улазу у село Харпсвел не остави 50.000 фунти.

Слутећи да ће без већих тешкоћа ухватити подмуклог уцењивача, полицајци су тражену суму оставили у сандучету и повукли се у заседу да чекају. У неко време искочили су иза грмља и бацили се на недужног мештанина који је пошао да се из јавне говорнице јави мајци. Понесени жаром да криминалца што пре предају у руке правде, стрпали су га у кола и појурили према граду потпуно заборавивши на новац који су оставили у сандучету. А кад су се нешто касније вратили – прави уцењивач већ је одмаглио с фунтама.

Угледавши на оближњој пољани сумњиву прилику, полицајци су поново појурили као без душе и ухапсили још једног недужног сељака који је кренуо у локалну крчму да се окрепи криглом пива.

После шест часова унакрсног испитивања ревносни полицајци морали су да признају да су погрешили у оба случаја.

НАЈдосад- није предавање

Дејвид Канард победио је 1977. године на такмичењу за „Најдосадније предавање године“ које је организовао Универзитет у Лидсу одржавши невиђено досадан говор о „проблемима јавних нужника за мушкарце“. У марту 1986. убедљиво га је надмашио др Френк Оливер са Ексетерског универзитета предавањем о „корелацијама коефицијента“.

Све време леђима окренут публици, он је низом детаљно разрађених дијаграма исписаних на табли објаснио како, заправо, треба измерити „узајамни однос две варијабле у тачки између минус један и плус један“. Та тема, напоменуто је, „истински је фасцинантна“.

Његов тријумф је био толико убедљив да је следеће године такмичење отказано: нико се није осећао довољно самоуверен да га изазове на мегдан.

Кад је 1988. такмичење било настављено, др Оливер је опет победио поновивши, од речи до речи, исто предавање.

НАЈнеспрет- нији обијач банака

Мермерни подови, уколико нисте пажљиви, могу да буду узрок многих непријатности. Нико то није искусио боље од Италијана Карла Калодија који је у септембру 1979. паркирао своја кола испред Пољопривредне банке у Милану и, лица прекривеног марамом и са револвером у руци, упао унутра.

Ступивши жустро једном ногом на крај простирке од рогозине, изгубио је тло под ногама и полетео мермерним подом. Марама му је пала откривши лице а револвер опалио. Устао је и појурио према благајниковом шалтеру, поново се оклизнуо и посегнуо рукама према тезги да одржи равнотежу. Да би у томе успео, морао је да испусти револвер, на шта је – према извештају једног италијанског новинара – читава банка одјекнула од громогласног смеха.

С правом увређен оваквим одсуством поштовања, Калоди је одустао од своје намере, окренуо се, потрчао, поново се оклизнуо и четвороношке излетео из банке – тама на време да види како један полицајац исписује мандатну казну због кола паркираних на забрањеном месту.

НАЈуспеш- нији покушај изолације

Плашећи се новог светског рата, један Канађанин одлучио је да прода своју кућу и пресели се у мирнији крај. После вишемесечног размишљања определио се за, по његовом мишљењу, најудаљеније и најбезбедније место на глобусу.

У марту 1982. стигао је на Фокландска острва, свега пет дана пре него што су Аргентинци извршили инвазију на њих означивши тако почетак Фокландског рата.

Г. В.

ОЛАШ ГОРДОН

ЖИВА ОГЛЕДАЛА ПАКСОРЕ

by III ДЕО

MAC RABOY

ДЕЈЛ, ЗАРКОВ И ГОРДОН, ЗАЈЕДНО СА РОБОТОМ ИЗ НЕБЕСКОГ ГРАДА ПАКСОРЕ, ПУТУЈУ КРОЗ ПРОСТОР И ВРЕМЕ...

КАШО!
БЕГ ПЛО-
ВИМО
КРОЗ ПРО-
СТОР И
ВРЕМЕ!

ШТА СЕ ДОГО-
ДИЛО? НЕШТО
СИ ПОГРЕШИО,
РОБОТЕ! ГДЕ
СМО?

КАКО СЕ
УЗМЕ! ЈА
САМ ТАБЛУ
ДОБРО ПОДЕ-
СИО... АЛИ СМО
СЕ СПУСТИЛИ
НА ПОГРЕШ-
НУ СТРА-
НУ МОН-
ГА!

ГАДНА ЗЕРКА! НЕ МО-
ЖЕМО ТЕ ОВДЕ
ОСТАВИТИ,
РОБОТЕ!

МОЖДА ВАС МОГУ
ОДВЕСТИ ДО ПИТОМИ-
ЈИХ ОБЛАСТИ, ДО КРА-
ЉЕВСТВА ПРАШУМА!
ТАМО СЕ СТИЖЕ
ПРЕКО ВАТ-
РЕНЕ ДОЛИНЕ!

КАКО
БЕМО ПРЕ-
ГН ТАЈ
ПУТ?

ЧАК И ДА СМО ОТПОР-
НИ НА ВАТРУ, НЕНАОРУЖА-
НИ СМО! ОВДЕ СУ СТАНОВ-
НИЦИ ВРАО НЕГОСТО-
ЉИВИ!

ЊИХ НЕ МО-
ЖЕТЕ ИЗБЕГИ,
ПРИЈАТЕЉИ!

ВАТРЕНИ ЉУ-
ДИ СУ ВЕОМА
ОПАС-
НИ!

ШТА БЕМО
САД, ОЛА-
ШЕ?

САЧЕКАЈТЕ
ОВДЕ, ДЕЈЛ! ЈА
ЋУ ИЗИЋИ С
ЊИМА НА-
КРАЈ!

ОДЛАЗИТЕ,
УБЕЗИ, ИЛИ
БЕМО ВАС ПРЕ-
ТВОРИТИ У
ПЕПЕО!

FLASH GORDON

by
MAC RABOY

FLASH GORDON

by
MAC RABOY

FLASH GORDON

by
MAC RABOY

FLASH GORDON

by
MAC RABOY

®
**FLASH
GORDON**
by
MAC RABOY

FLASH GORDON

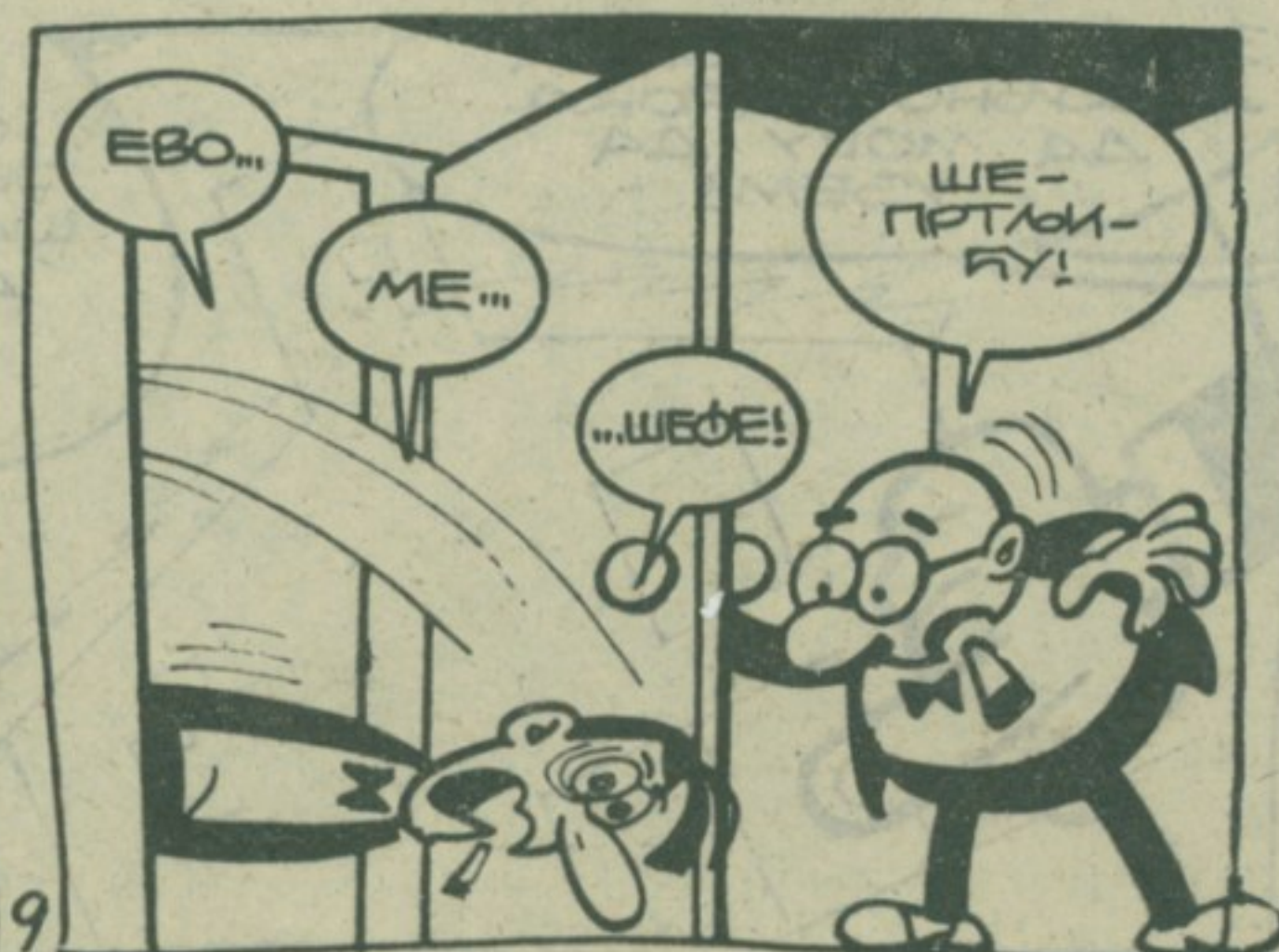
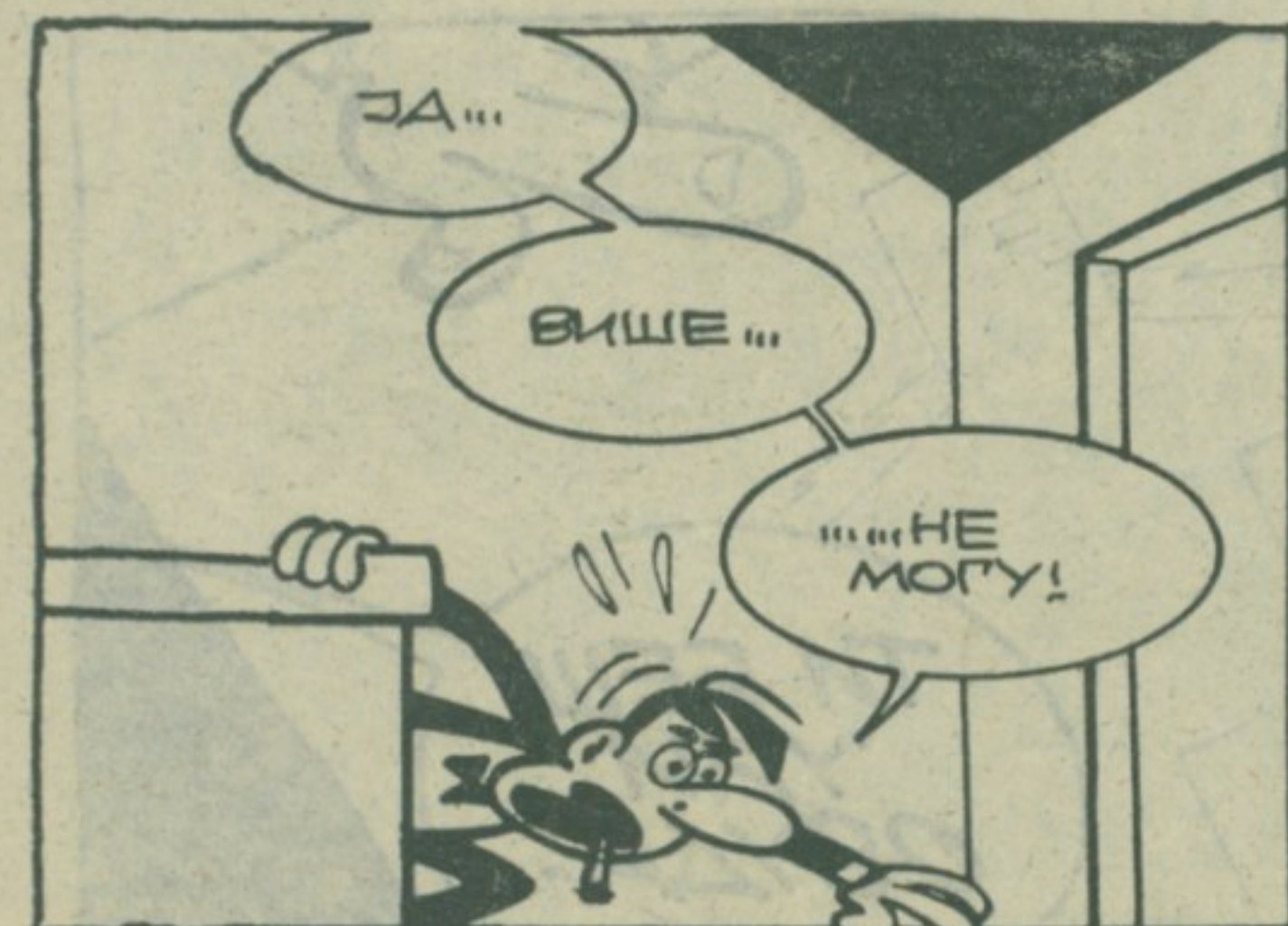
by
MAC RABOY

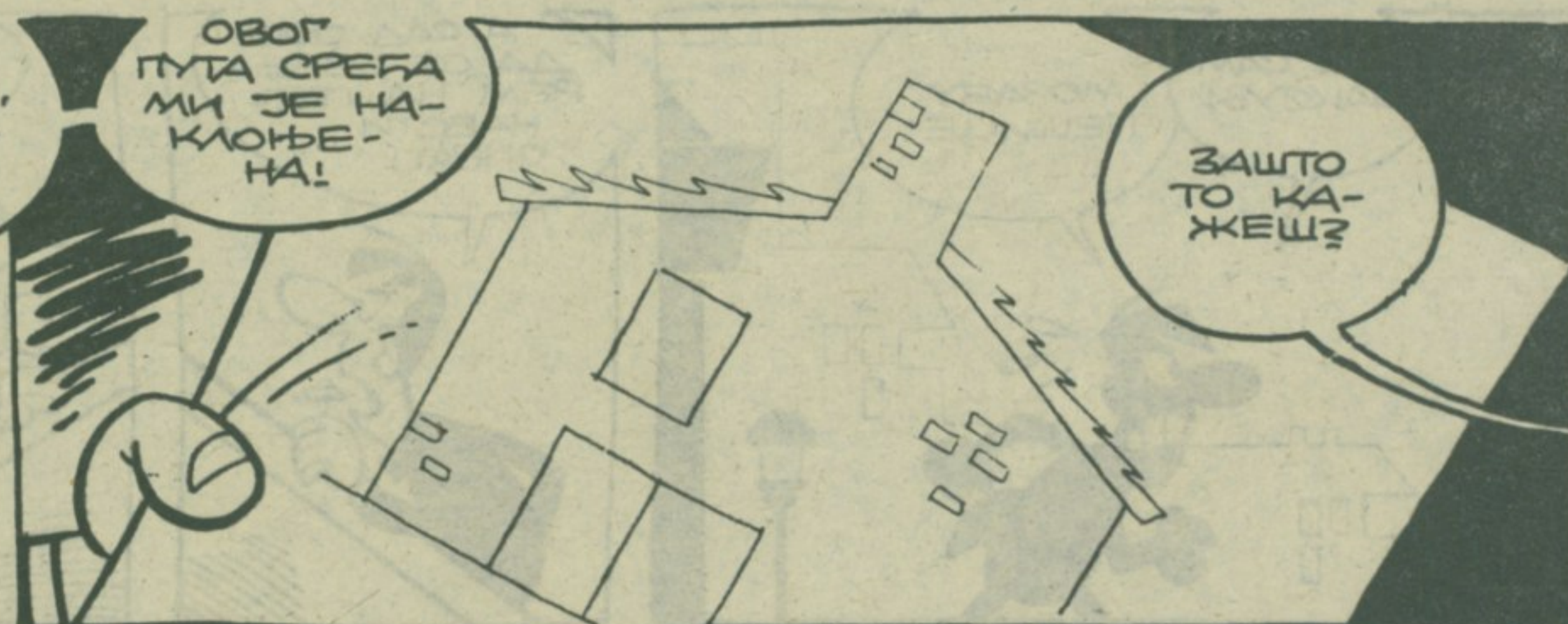
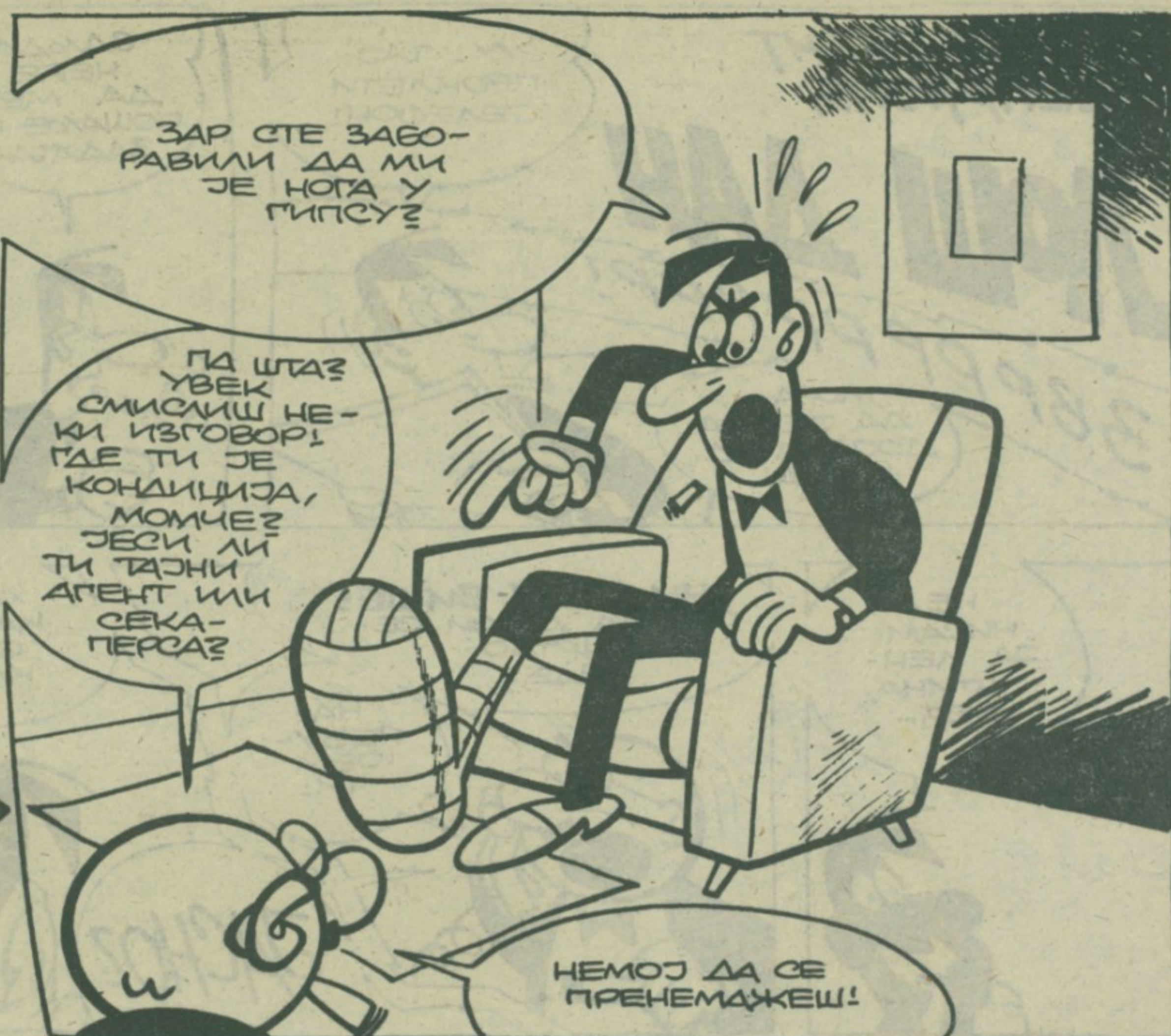

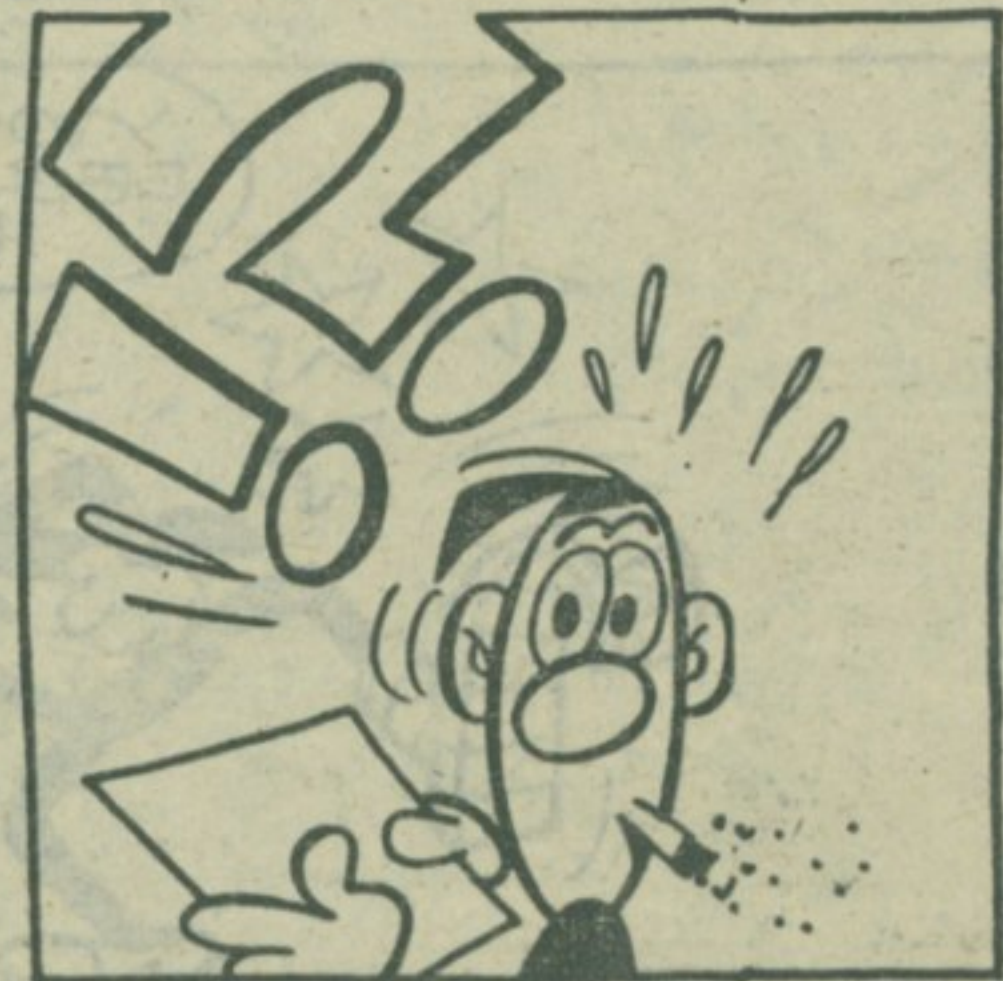
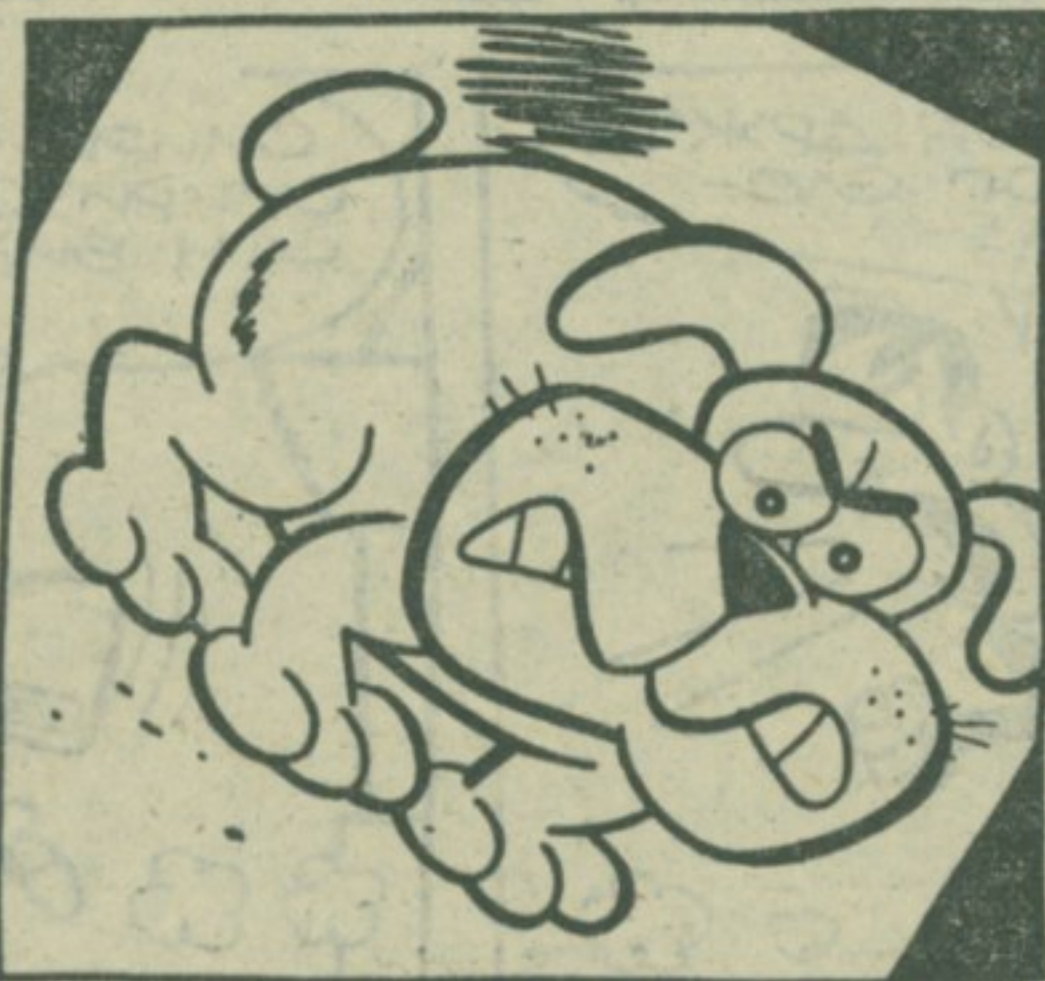
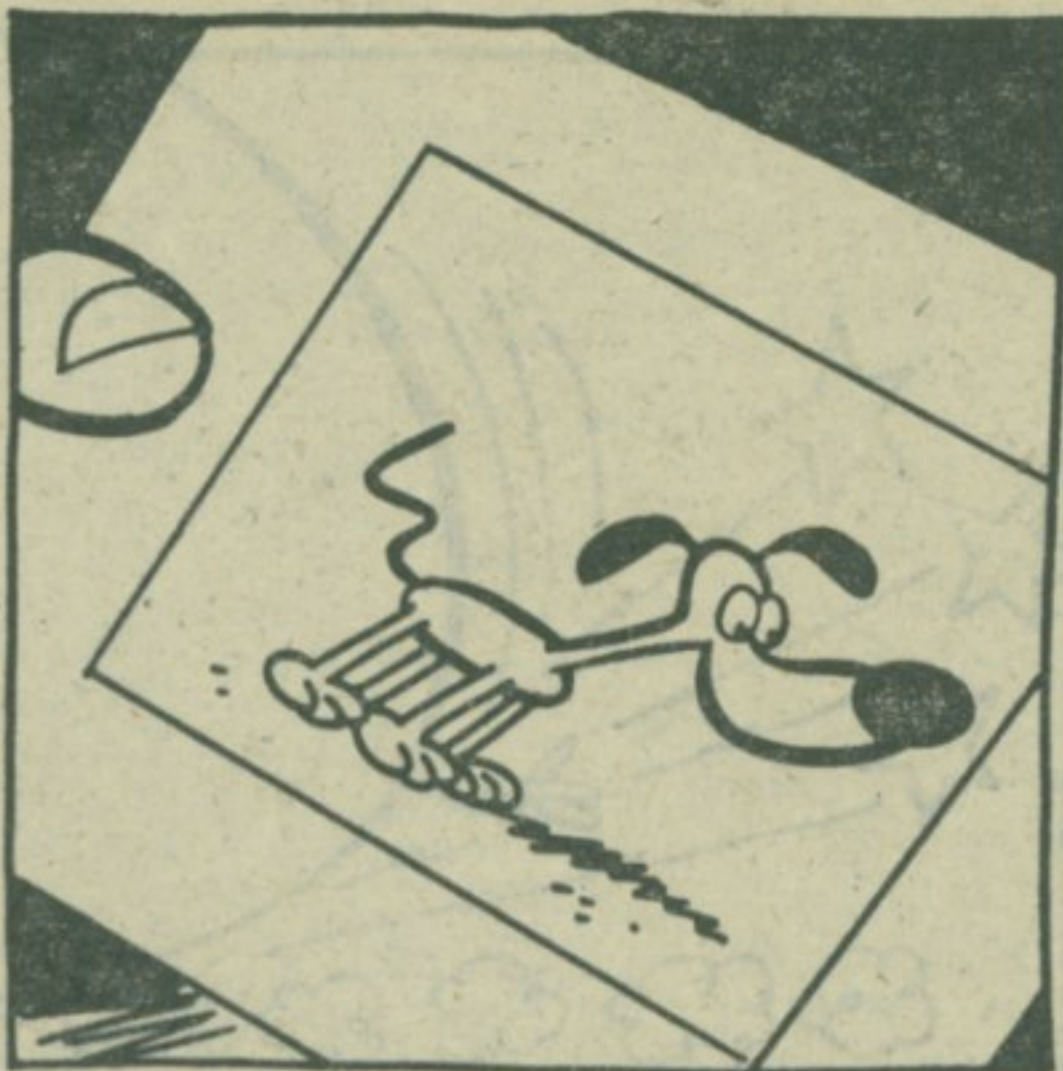
FLASH GORDON

by
MAC RABOY

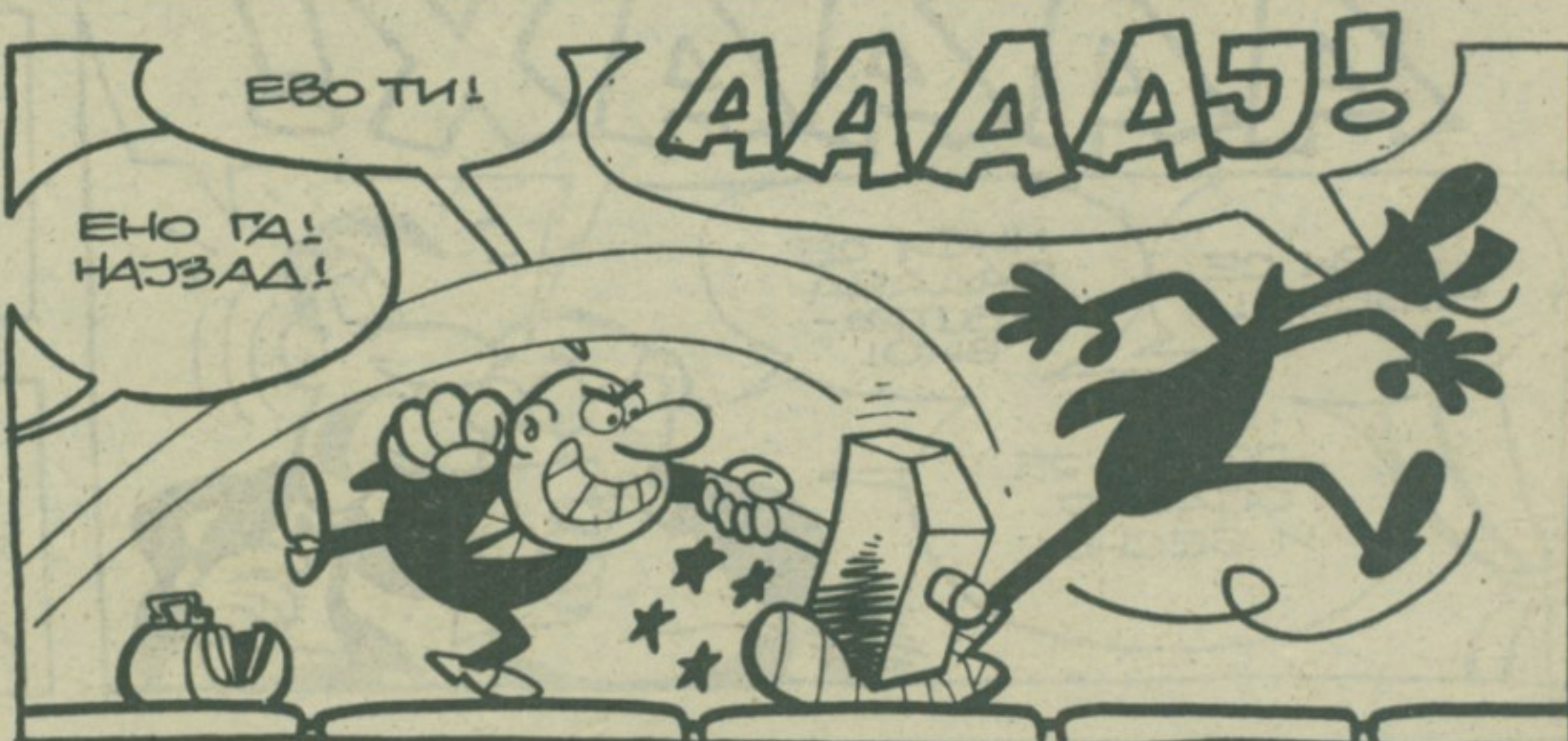
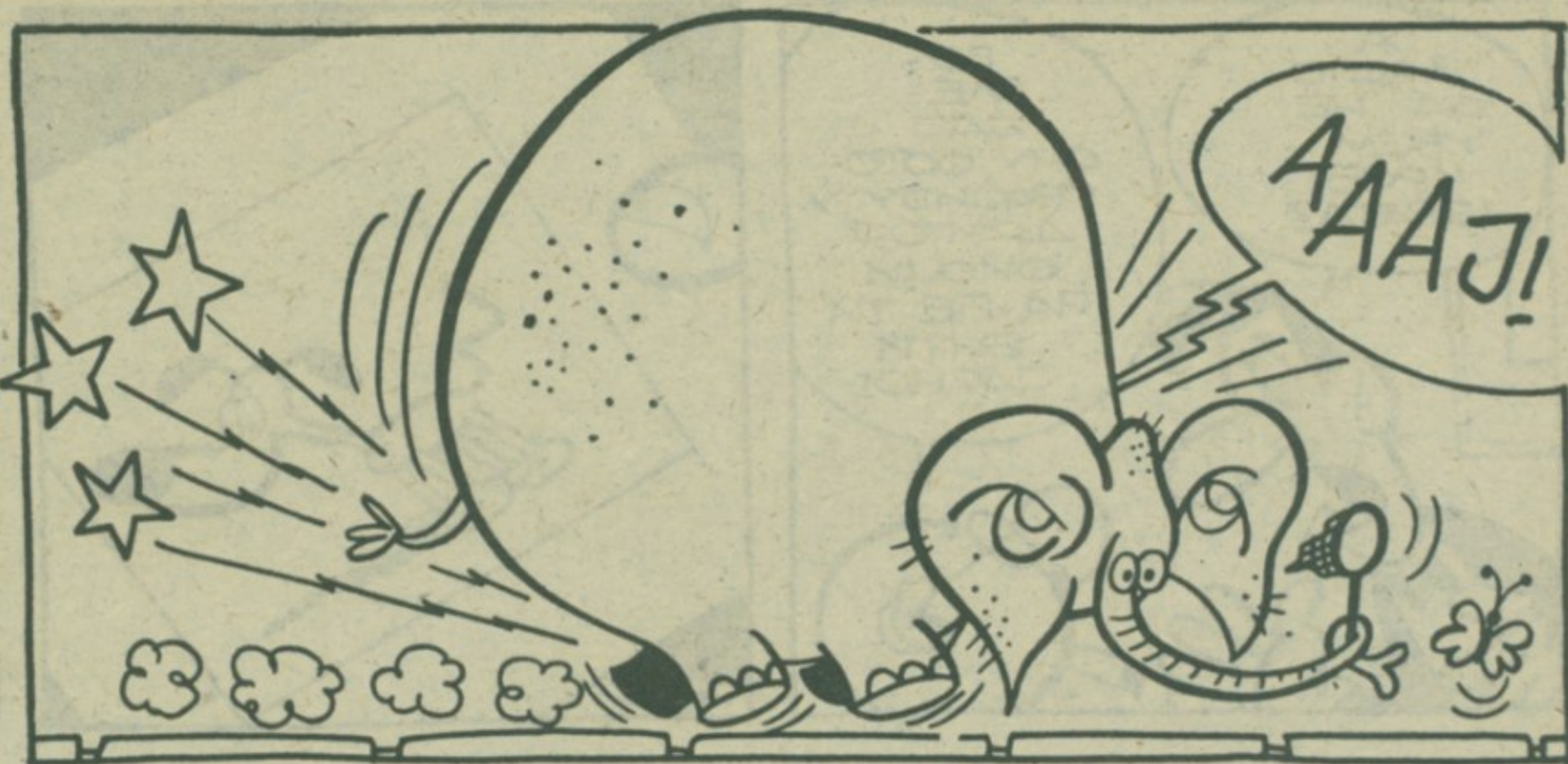

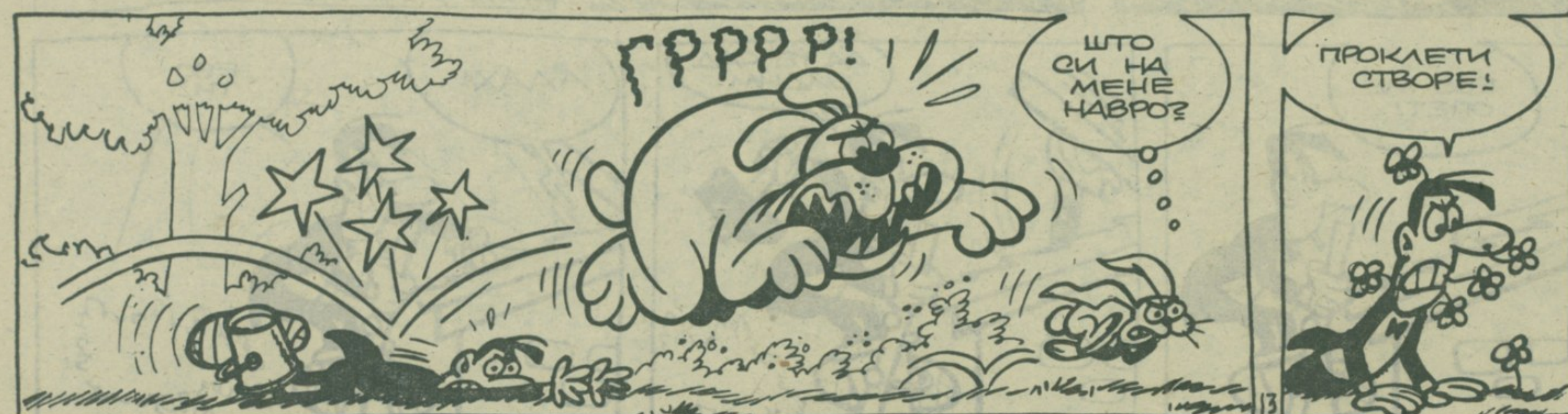
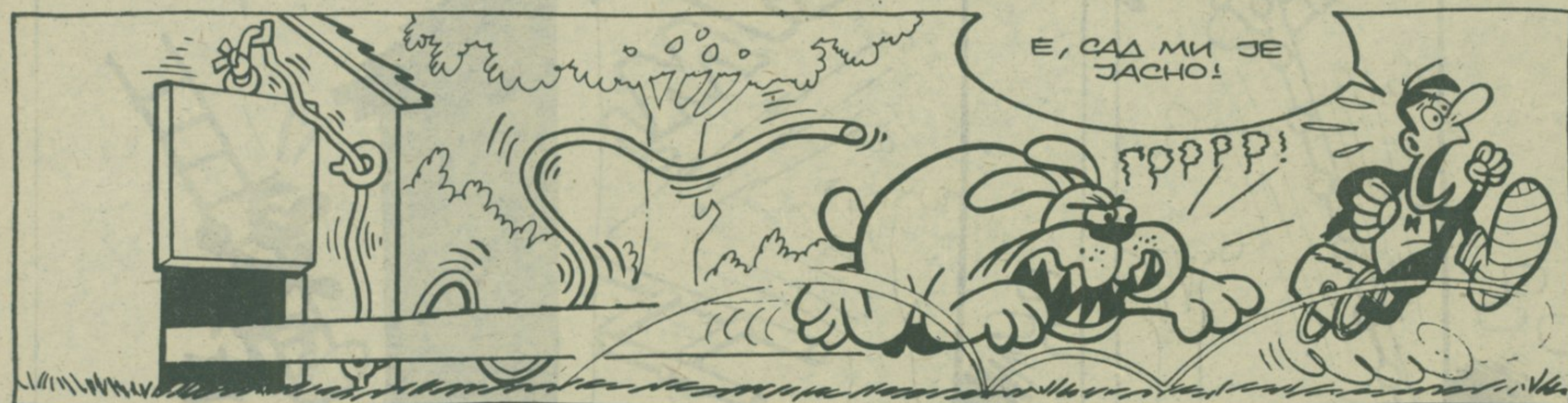
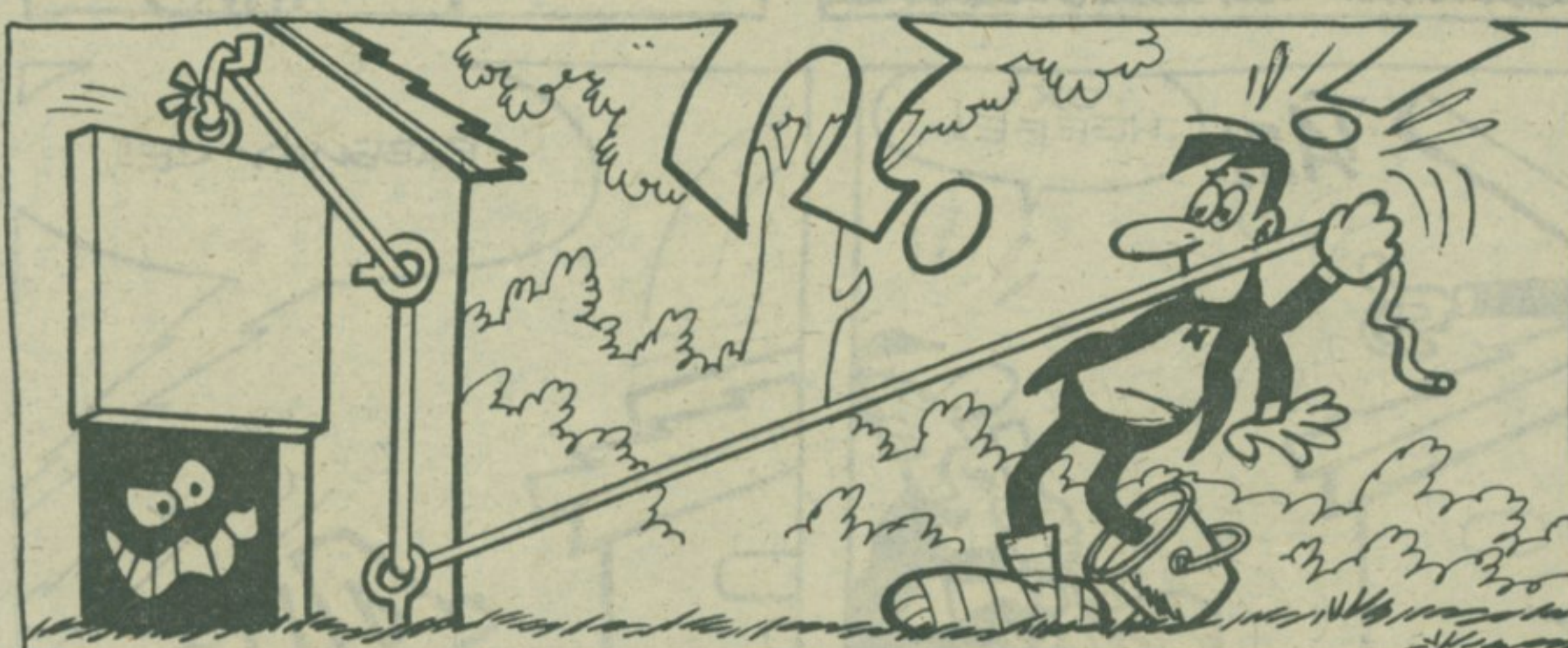
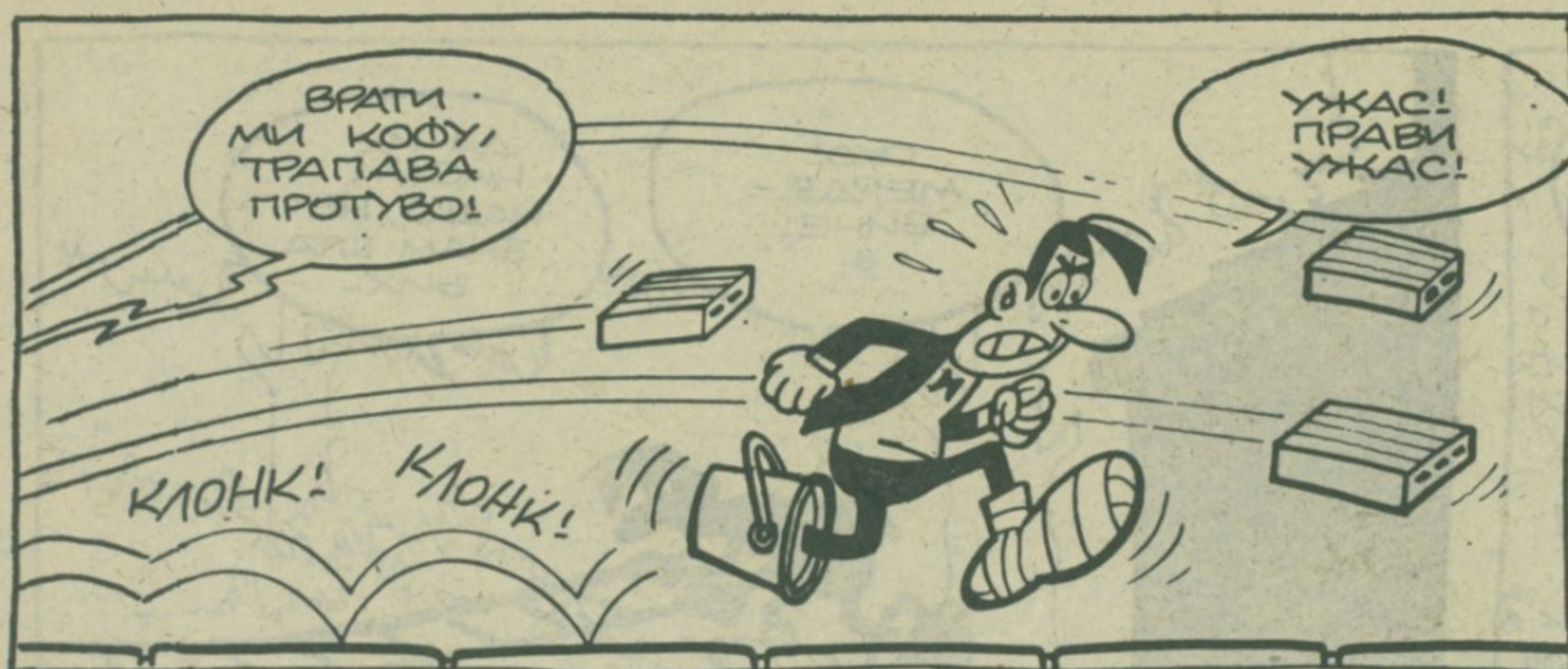

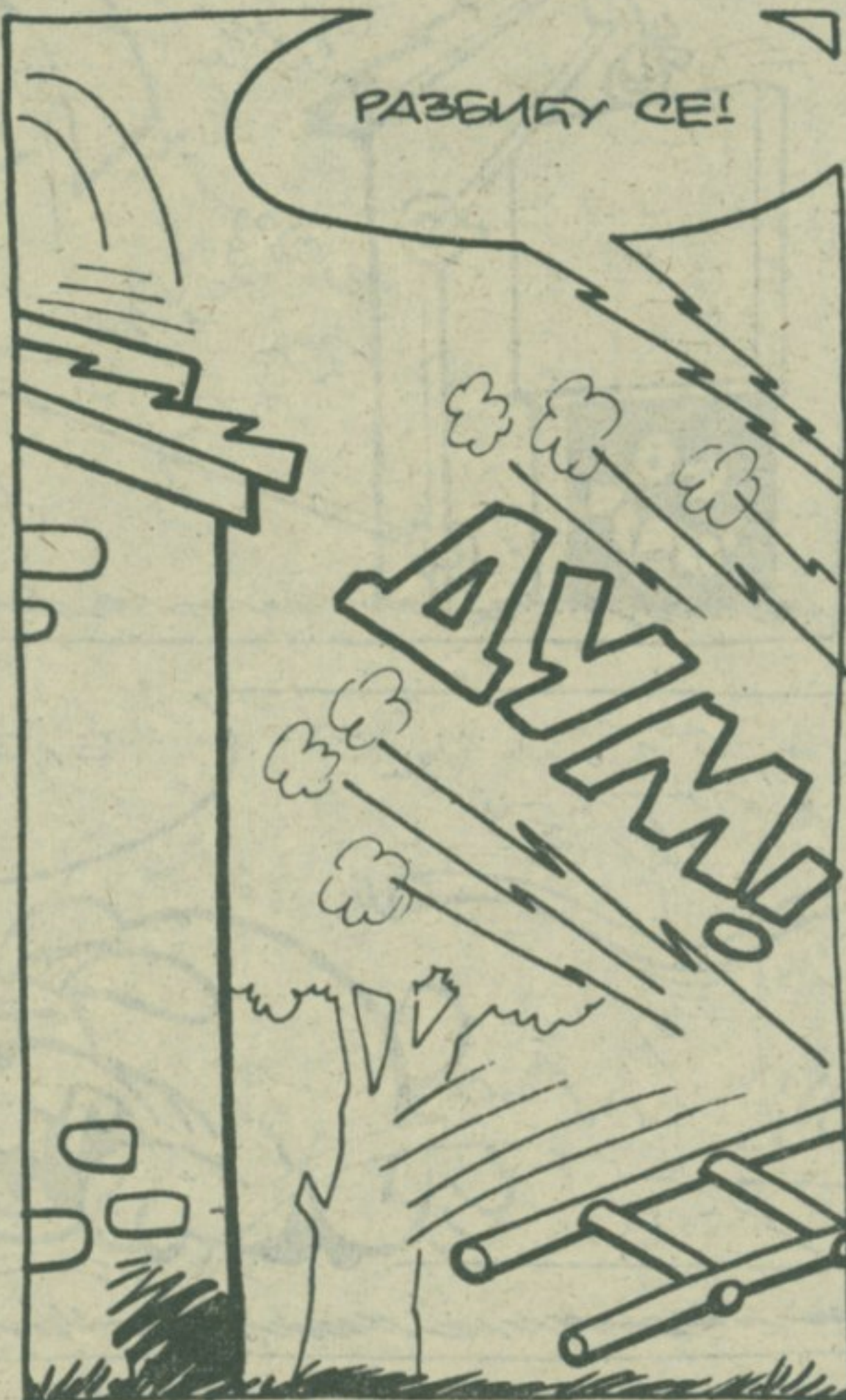
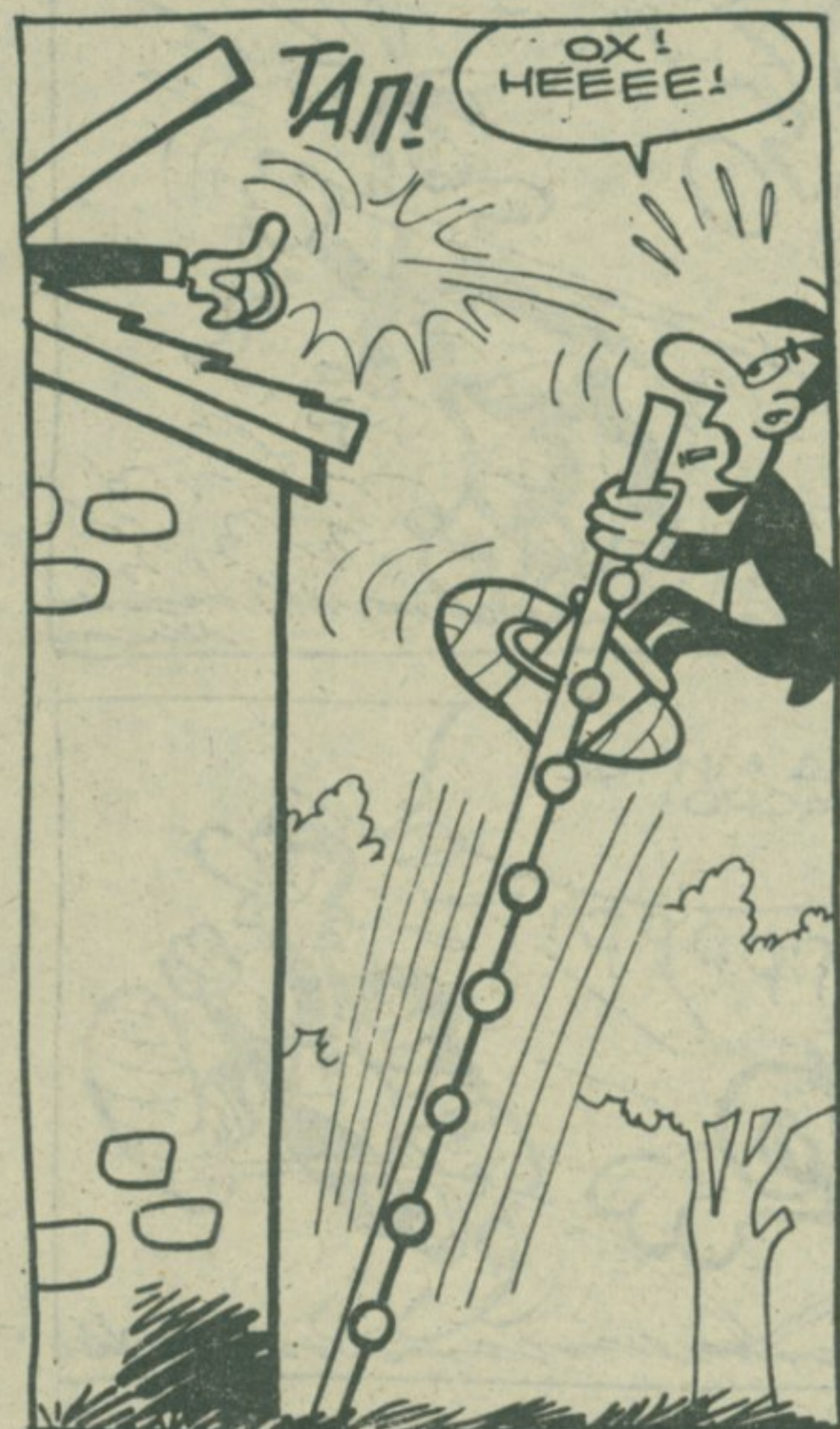
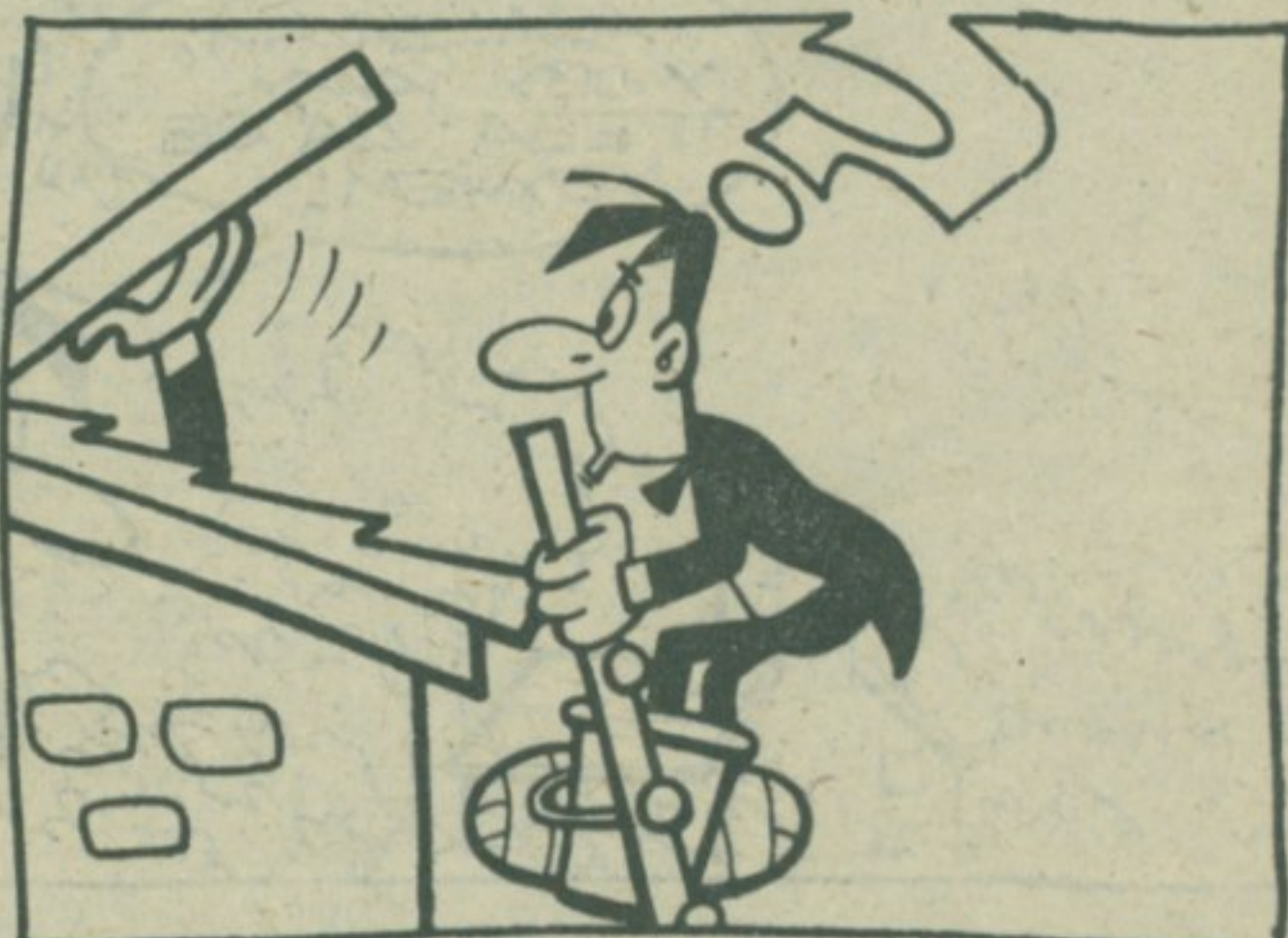

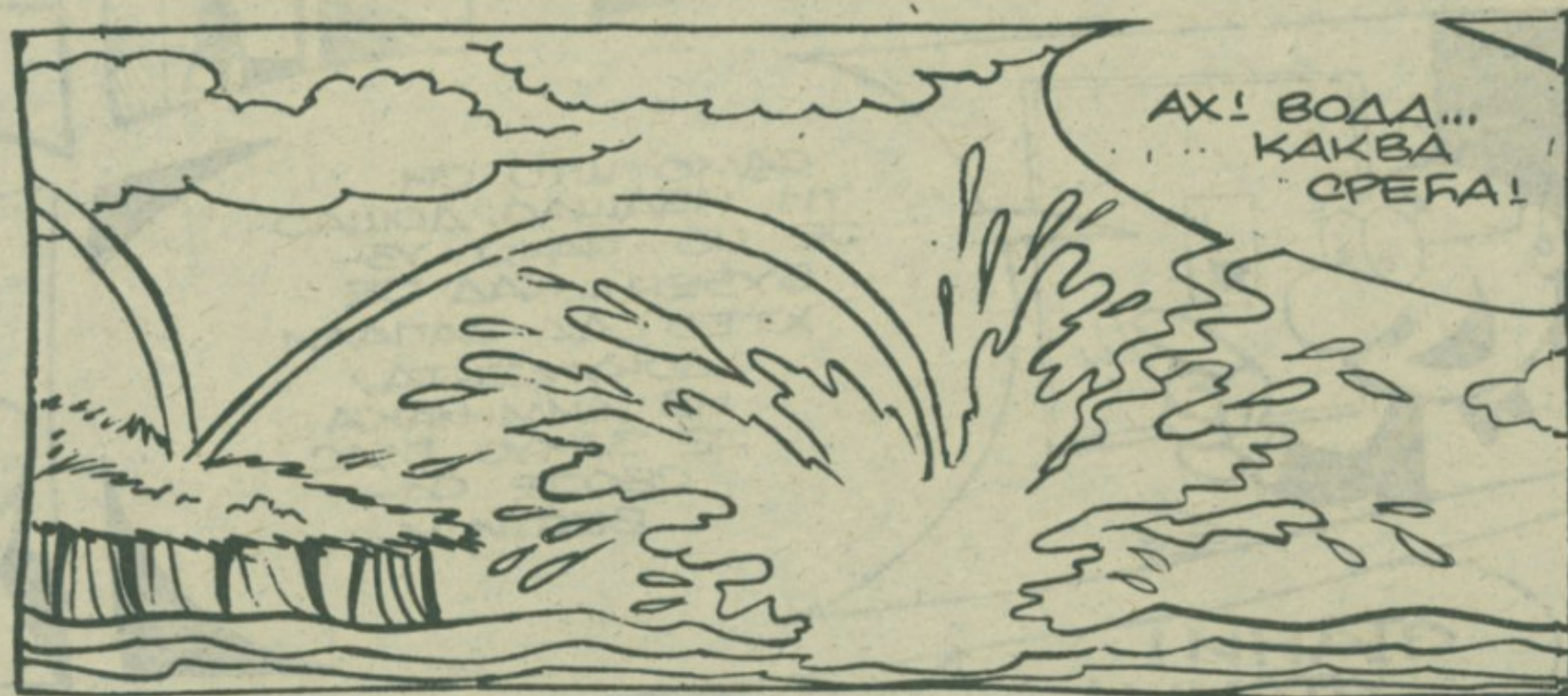
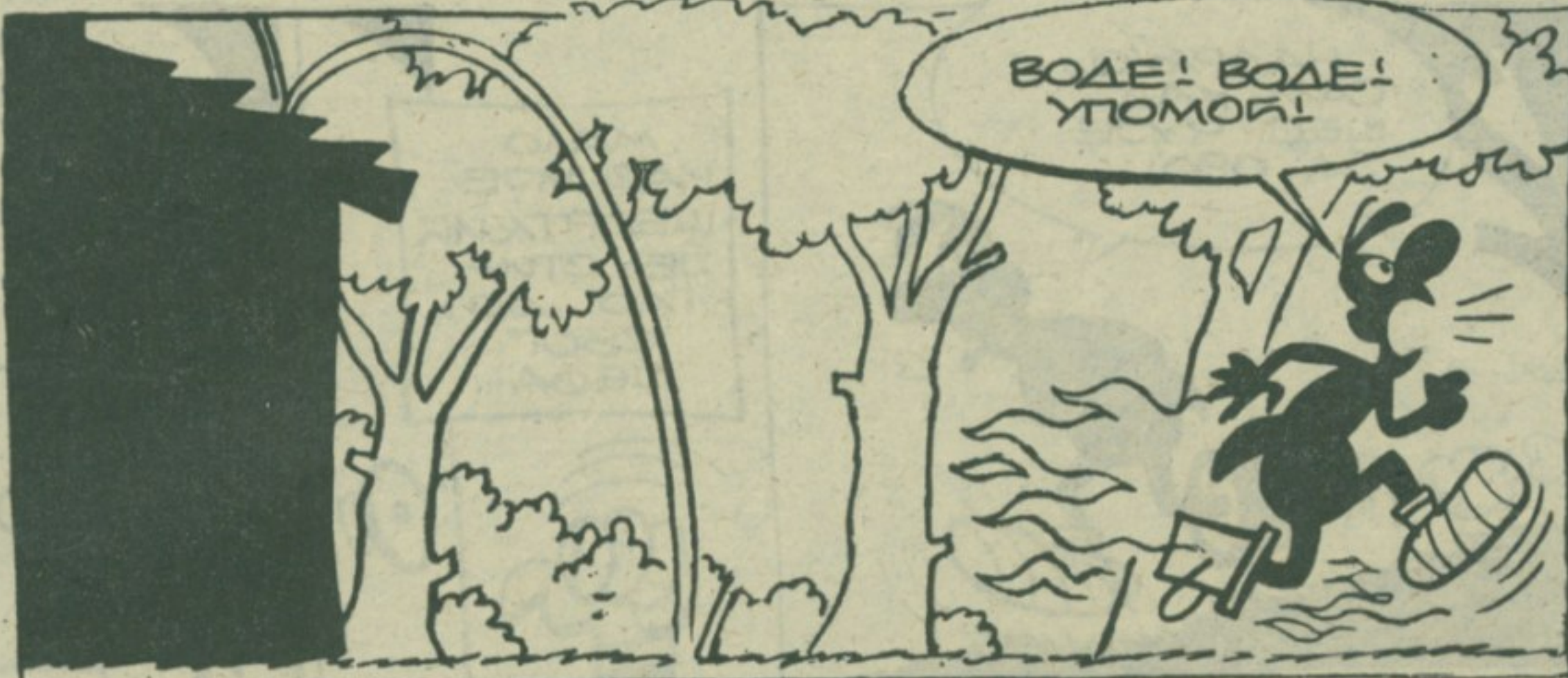
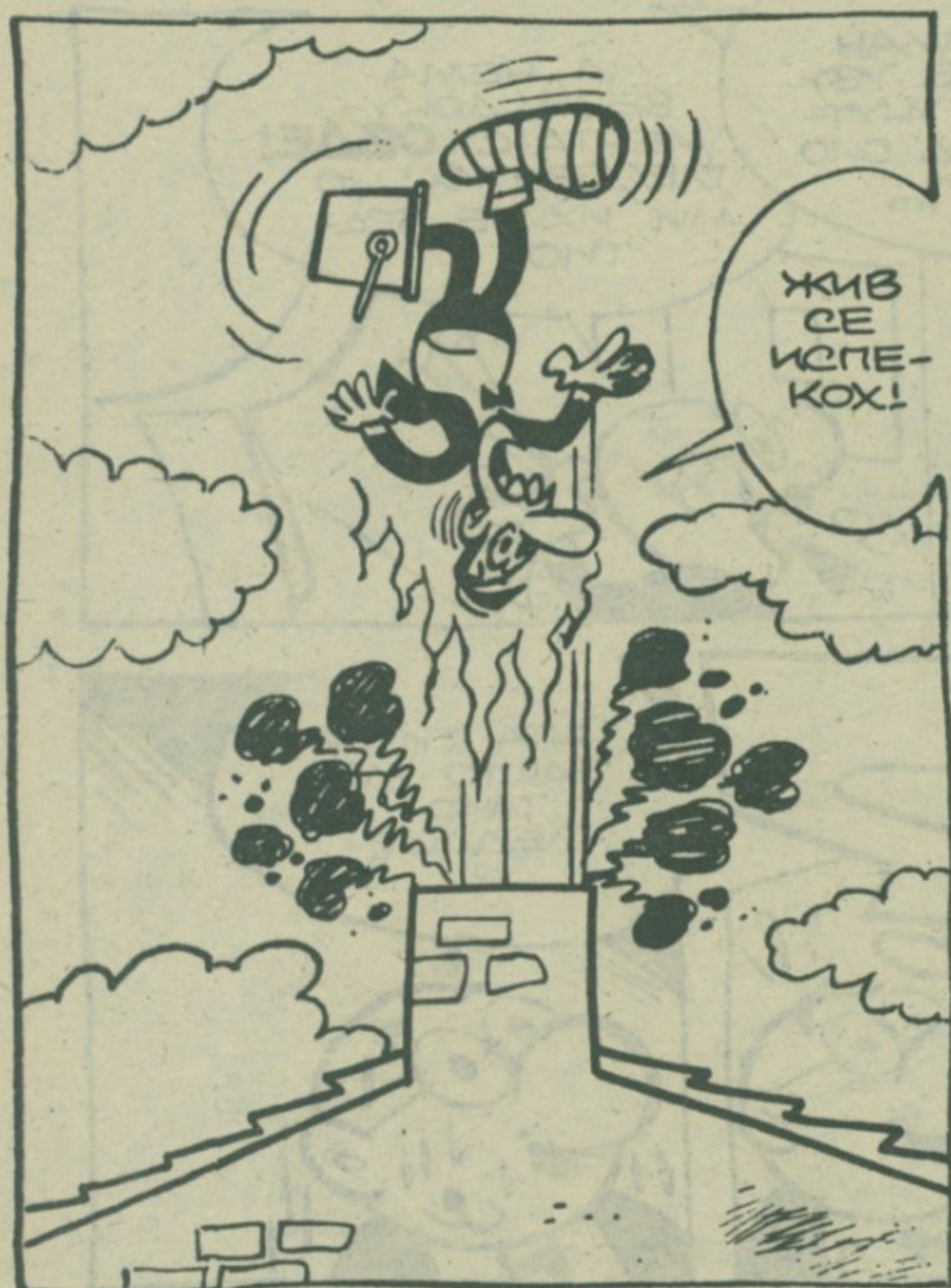
ААААХ!

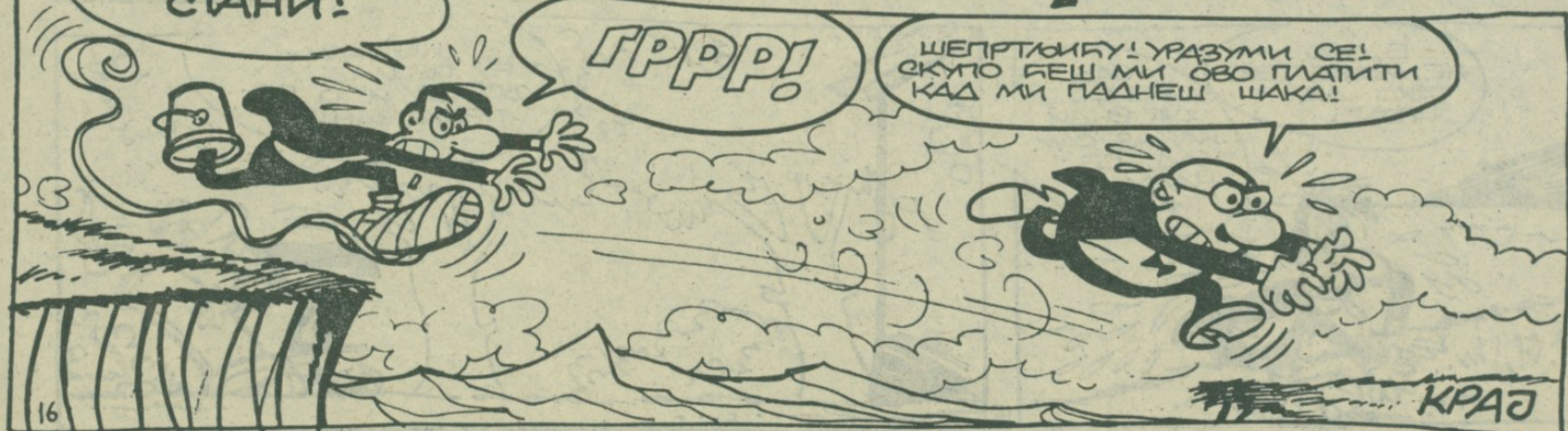
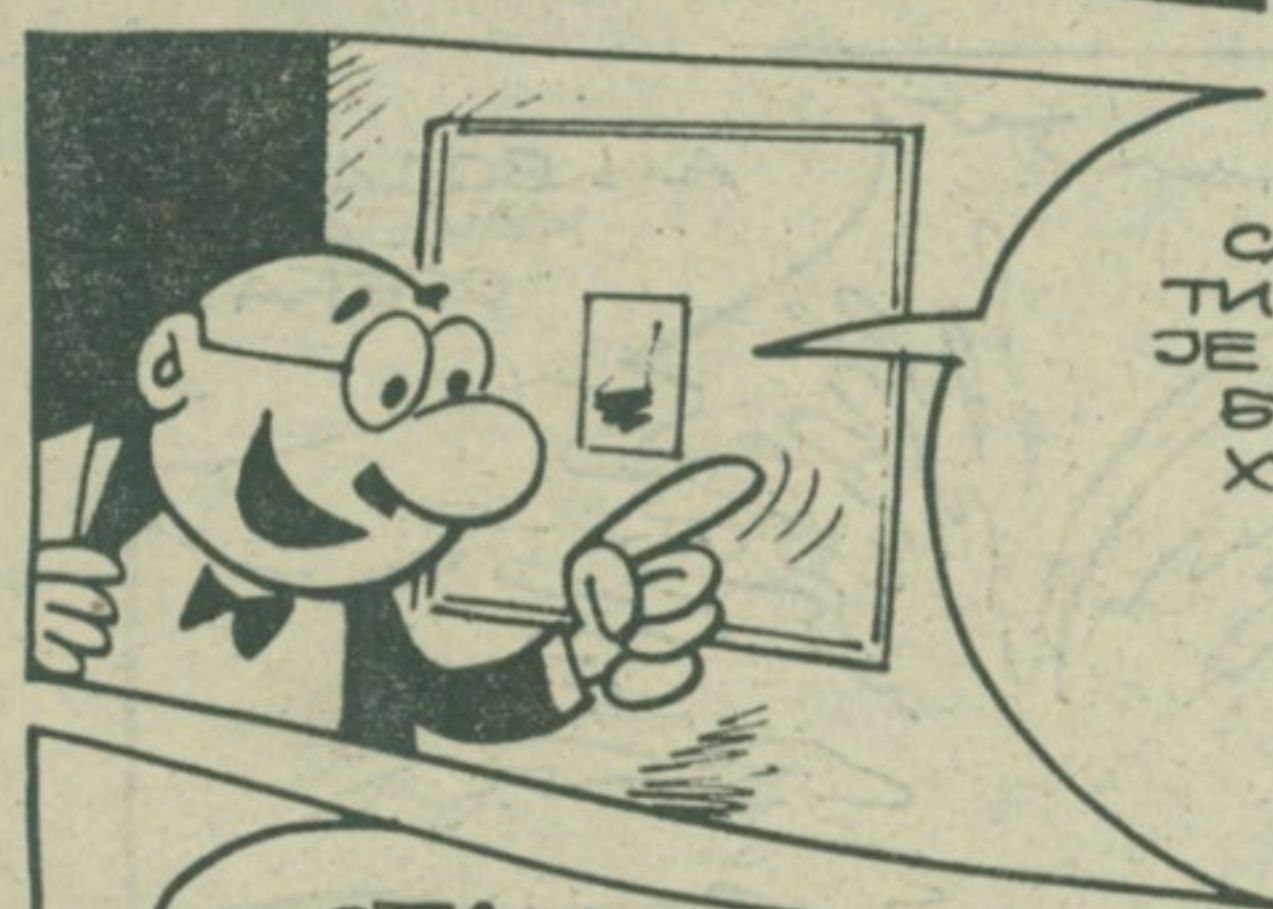

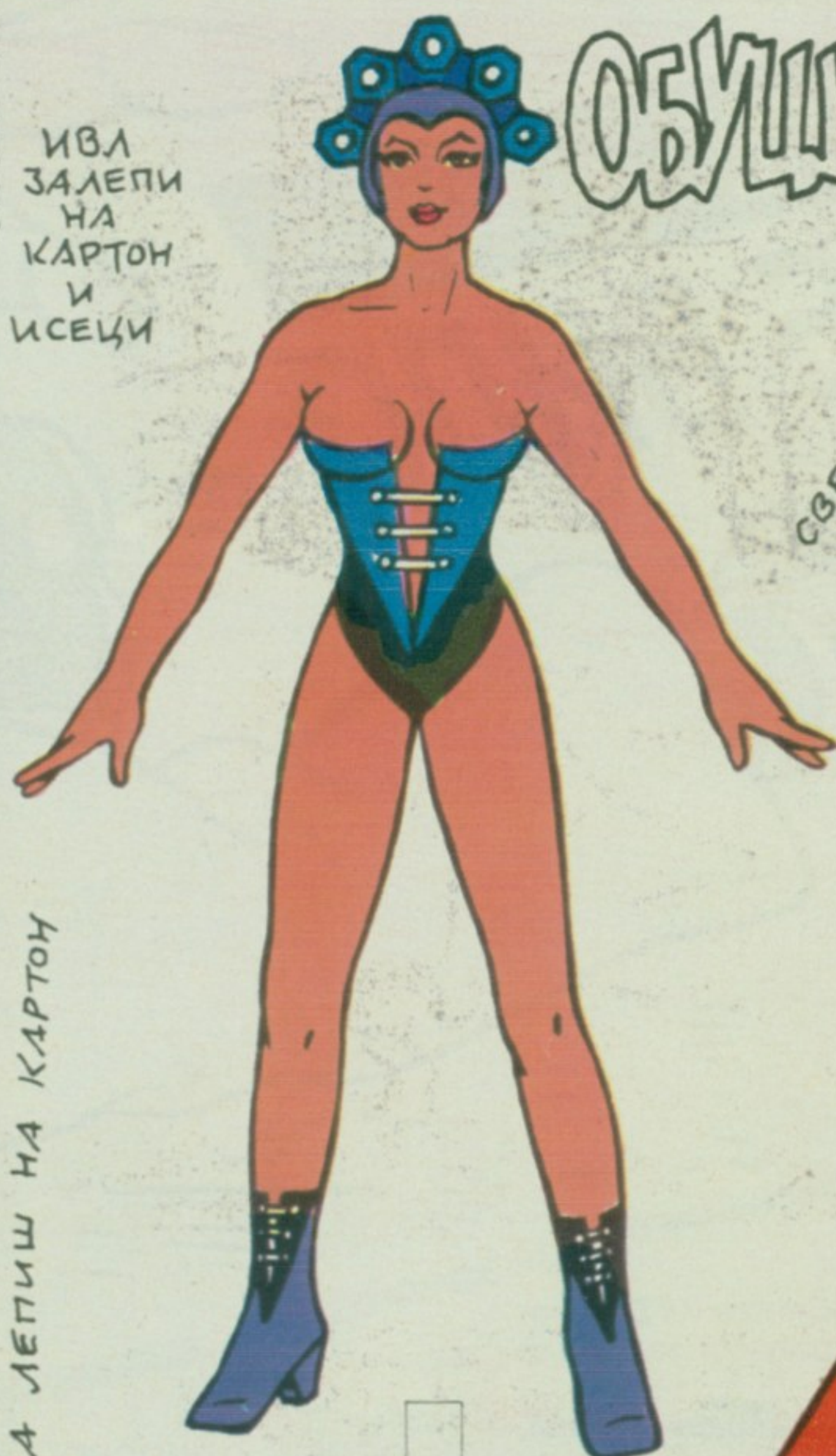
БУМ!

ИВА
ЗАЛЕПИ
НА
КАРТОН
И
ИСЕЦИ

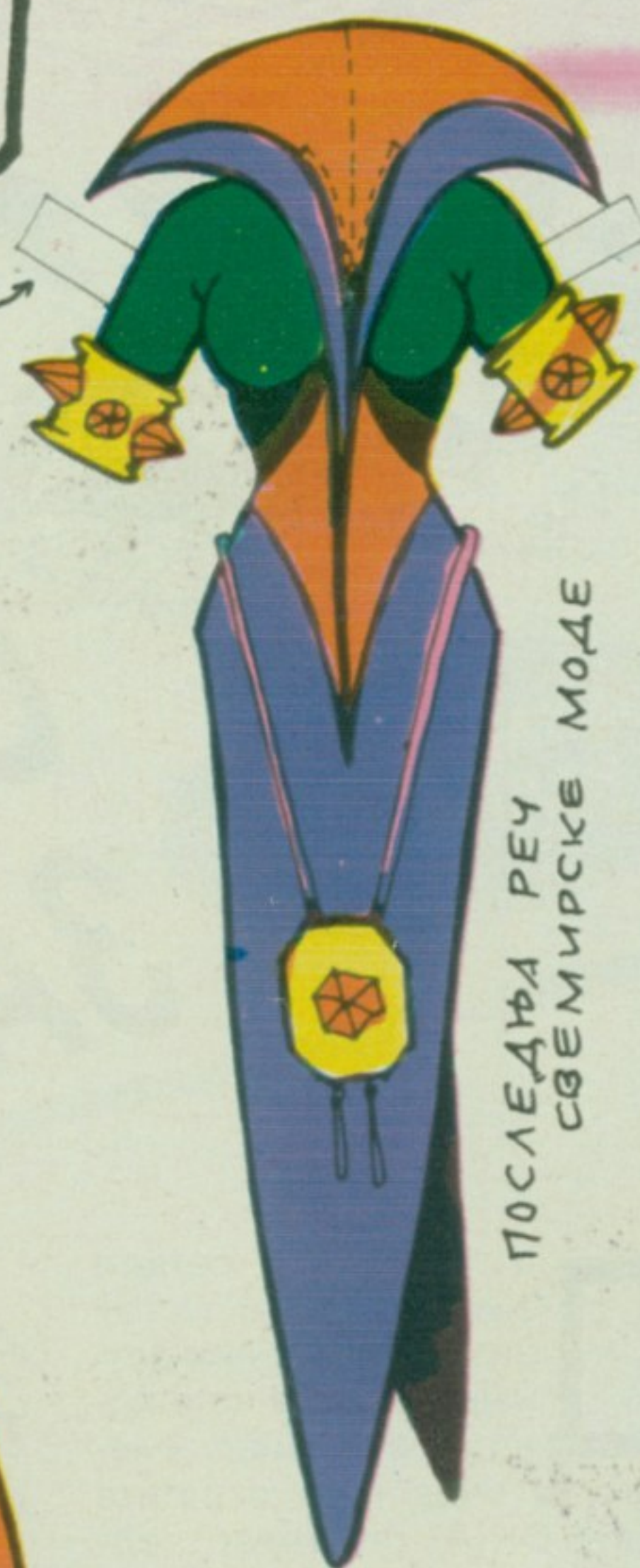
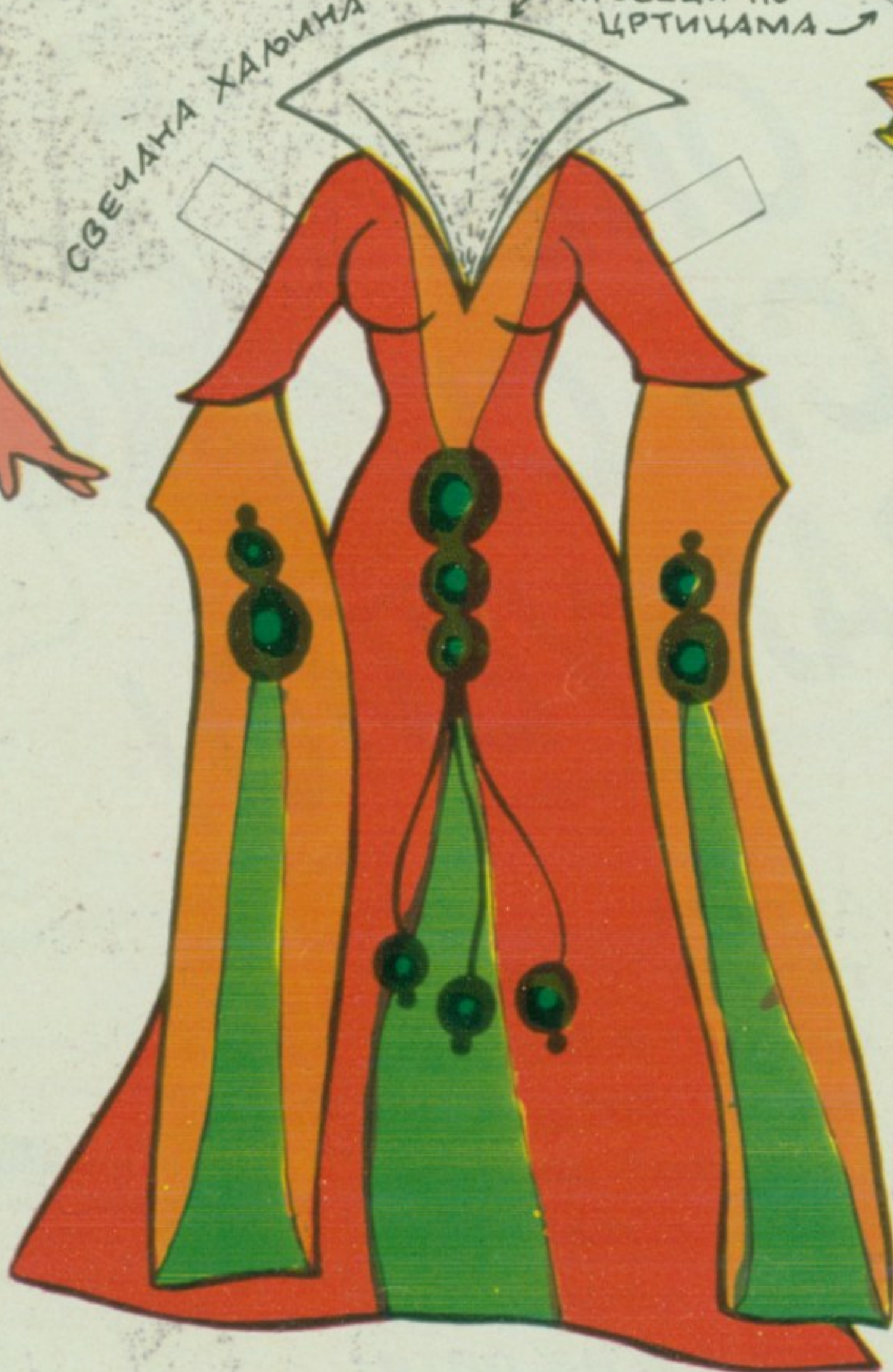
ОБИЦИТЕ ИВА ЛИН

ОДЕКУ НЕ ТРЕБА ДА ЛЕПИШ НА КАРТОН

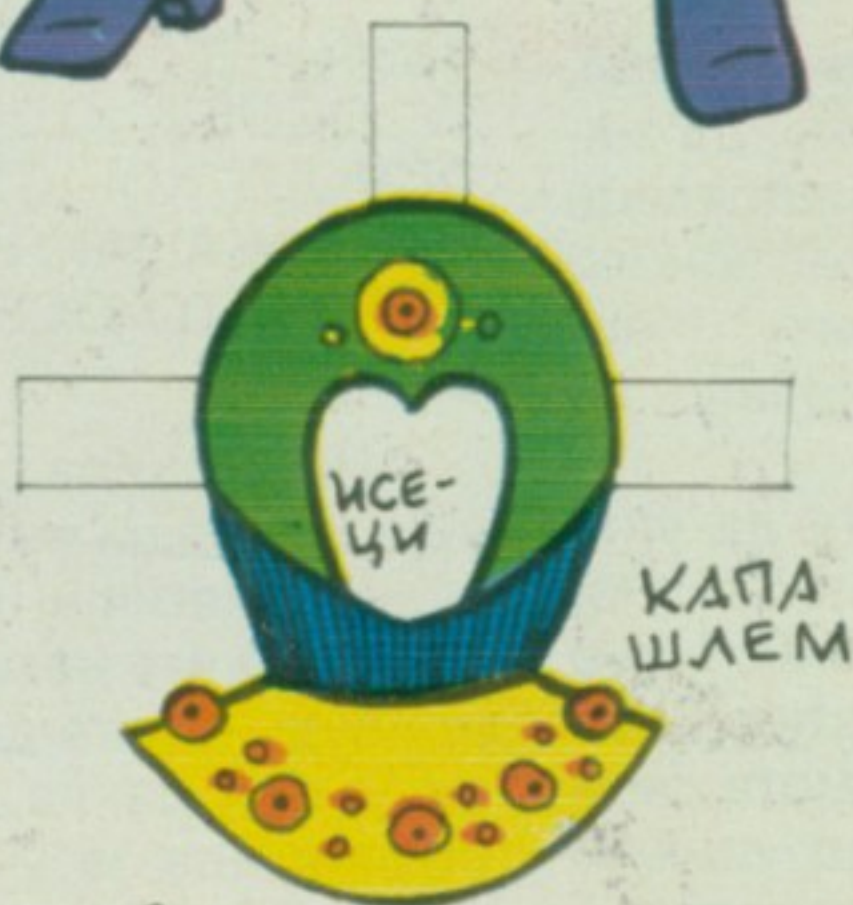
СВЕЧАНА ХАЉИНА

ПРОСЕЦИ ПО
ЦРТИЦАМА

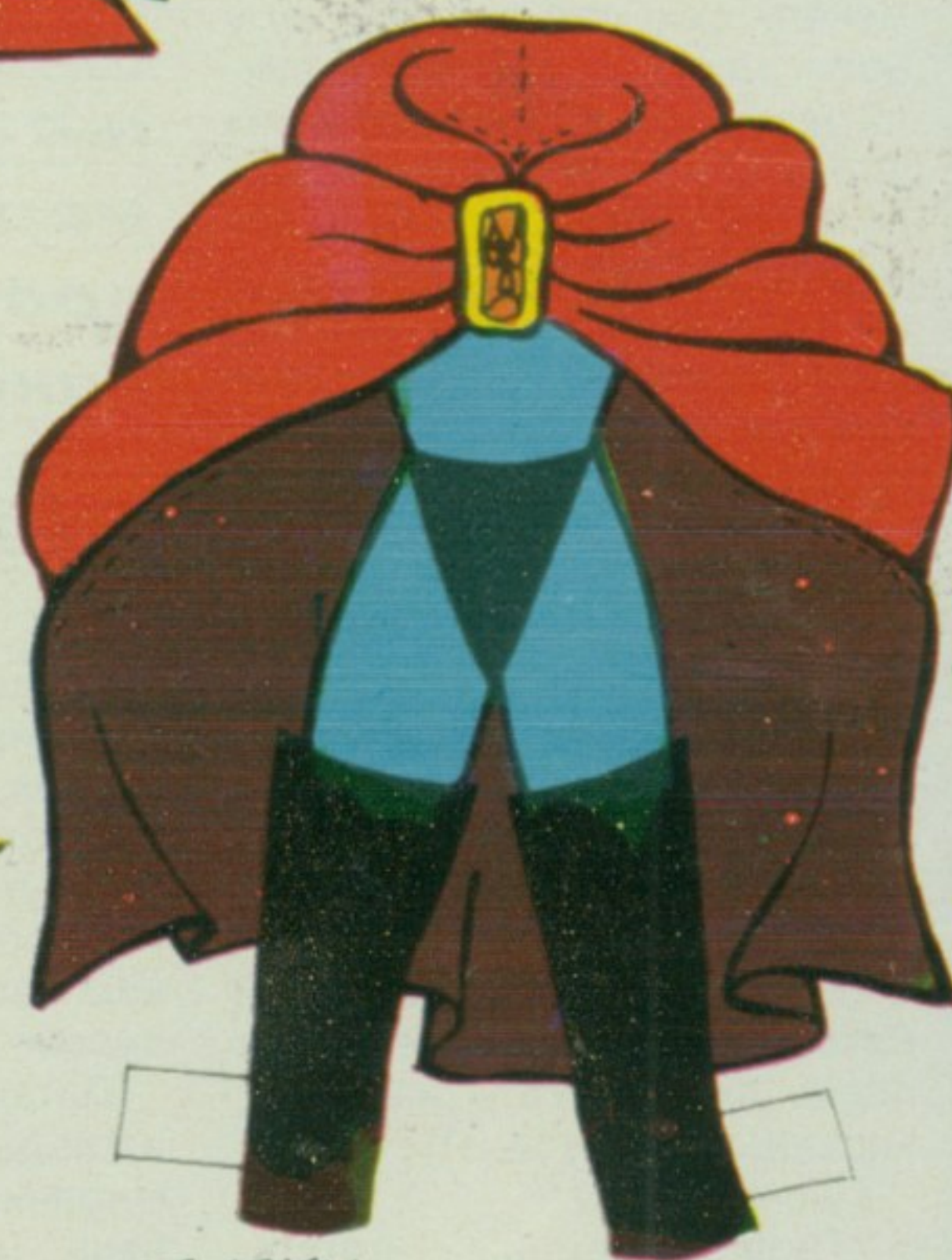
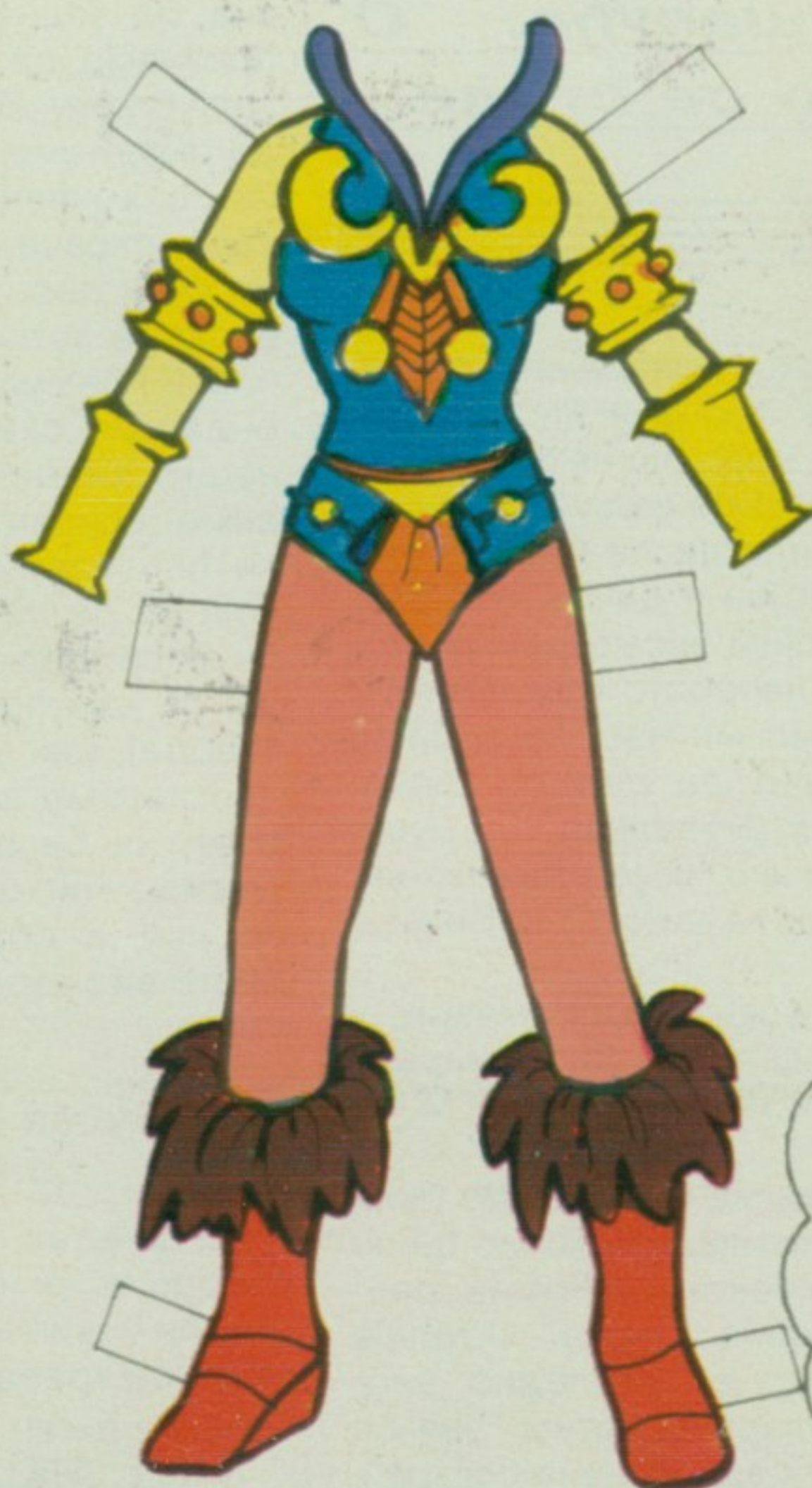
ПОСЛЕДЊА РЕЧ
СВЕМИРСKE МОДЕ

ПРОСЕЦИ ПО
ЦРТИЦАМА И
ПРОВУЦИ ГЛАВУ
ИВА ЛИН

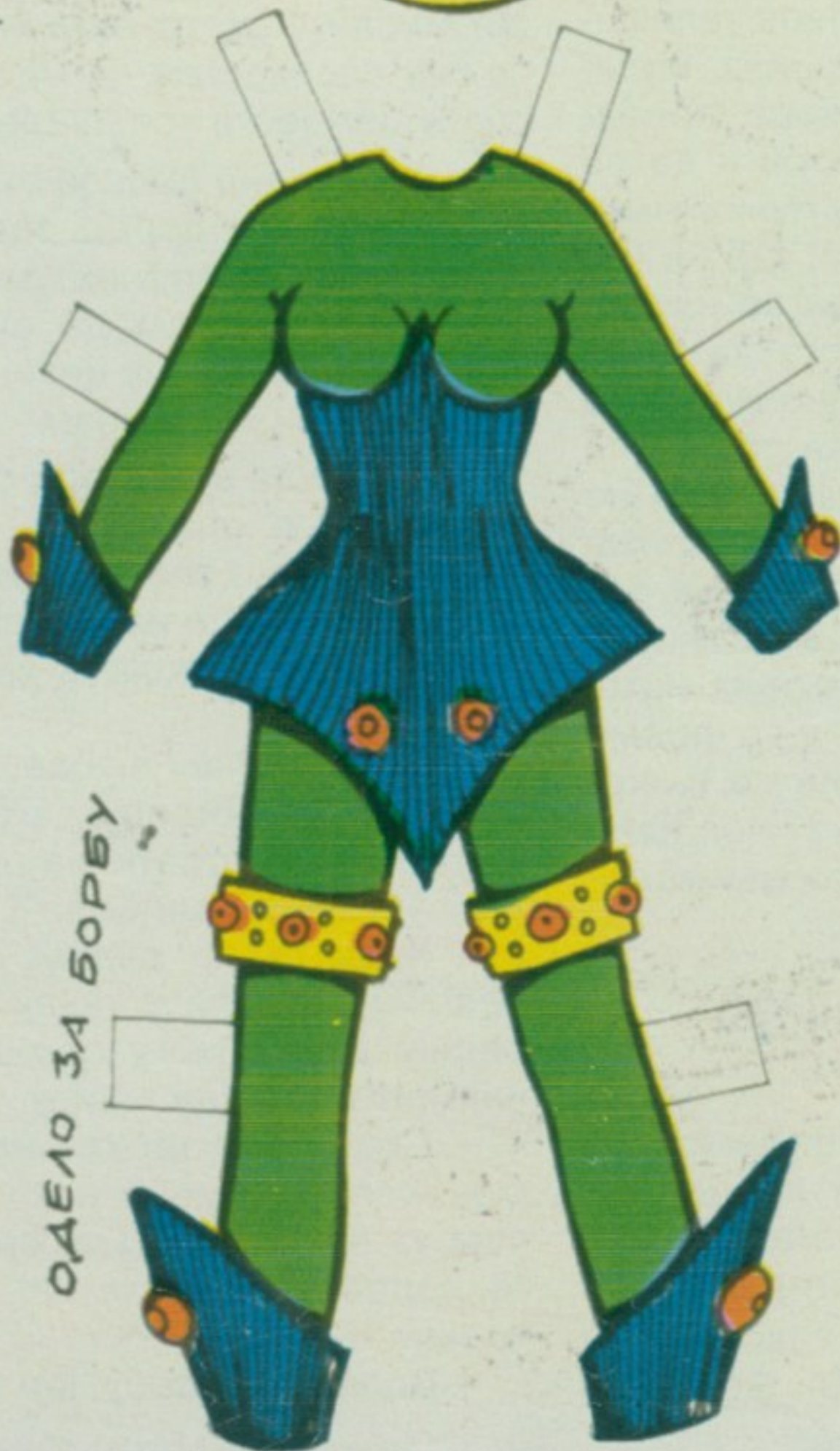
КАПА
ШЛЕМ

КОМПЛЕТ
ЗА СВАКИ ДАН

ЛЕТЕЌИ
ОГРТАЧ

ОДЕЛО ЗА БОРБУ

ШТА СУ
НАВАЛИ-
ЛЕ ОВЕ
ЗЛОБЕ У
МОЈ
КУТАК?!

ЗАБАВНИКОВА
РАДИОНИЦА

„МУВАЛИШТЕ“ СРАМ ТЕ БИЛО – ОПЕТ СИ СЕ ЗАЉУБИО!

Да ли се још сећате зимског распуста? Знате, то је оних петнаестак дана које прво нестрпљиво очекујете, а онда (кад схватите да је и ОН(А) отпутовао) једва чекате да прођу.

И „Радионица“ је била на краћем одмору (надамо се да смо вам силно недостајали!) и чекала вас поред једног заносног Снешка Белића. Чекали смо све оне који су у новогодишњој лутрији извукли нашу „фоту“ са обећаним једносатним играњем. Онда се снег отопио, Снешко је пожурио у хладније крајеве, а ми смо нестрпљиво поотварали писма која су у међувремену стигла у „Мувалиште“. И тада се десило!

Када смо почели да читамо писма, били смо срећни и весели, а неки од нас, богами, и заљубљени. Али...

Прво писмо завршава овако:

„Нећу да кажем ко сам јер би ме они из одељења годинама звали Ромео.“

(Потпис: „Твој заљубљени Ромео кога Јулија не воли“, а преко свега тога – накарминисани отисак усана!)

Писмо друго:

„Твоја највернија читатељка... али знај да моје име и адресе нису за јавност.“

Писмо треће:

„За РОЗЕ-ПЛАВИ тест нисам се јавила јер ме је било срамота да ти откријем своје жеље и осећања. Сада сам то пребродила и ево шаљем одговоре, али те молим да не објавиш моје право име (не бих поднела да други то сазнају).“

И тако даље. Жеља за ано-

**Аутора овог
текста најлак-
ше ћете препоз-
нати по томе
што већ данима
шета с папирна-
том кесом на
глави и на пита-
ња доброна-
мерних само
прошапуће: О,
како се стидим!**

нимношћу понављала се готово из писма у писмо. Они наивни, који још не знају да је срамота бити заљубљен, нису ни слутили да ће бити толико малобројни и да ће нас, сваки својим несмотреним потписом, напросто одушевити.

Питамо ми вас: како би то изгледало да списак дипломираних „мувалица“ и „мувалаца“ (како их је шаљиво назвала једна читатељка) изађе овакав:

Поштовани радионичари, у „Мувалишту“ су дипломирали следећи наши читаоци: М. Р, З. Б, И. С, Д. В....

Добро, не би баш све били само иницијали – нашло би се ту још и неколико Ромеа, дво-три Јулије, једна Офелија (Шекспир је, очигледно, веома популаран!), затим „две до бесвести заљубљене сестре“,

један ZXY и један XYZ, неколико „несрећно заљубљених“...

Драги наши радионичари, морамо вам признати да нисмо били у таквој неприлици откако је „Мувалиште“ почело да излази у „Забавнику“ (пардон, откако је М. почело да излази у З!).

Питали смо се шта да урадимо. Ако је веровати оној народној да више глава боље зна од једне, мораћемо да признамо да је срамота бити заљубљен. Већ смо почели да окрећемо бројеве телефона свих живих песника, музичара, писаца, сликара (треба ло би и њих упозорити да се више не потписују пуним именом и презименом, зар не?) а онда смо схватили да имамо нешто хитније: како да објавимо списак дипломаца, да ли ће дипломирати само они који су се потписали (што не би било фер према осталима јер су нам послали сјајне одговоре) или да цео конкурс прогласимо анонимним (што, опет, не би било фер према онима који желе да се њихова имена објаве)? Но, како бисте ви разрешили ову недоумицу?

**Љубав је... и још
понешто**

За почетак, објавићемо одговоре а ви сами процените има ли у њима нечега због чега би се требало стидети.

Наше питање је гласило:
КАКО ЗНАТЕ ДА ВОЛИТЕ

ТУ ОСОБУ, ОДНОСНО: НА ОСНОВУ КОГ СТАЊА И ПОНАШАЊА ЗАКЉУЧУЈЕТЕ ДА ЈЕ ТО ШТО ОСЕЋАТЕ – ЉУБАВ?

– Наравно да схватам да он није најлепши на свету, да није најпапетнији, али ја га волим и, да ме неко усред ноћи пробуди и пита да ли је у праву, ја бих рекла да јесте, без обзира шта је у питању. Ако ви мислите да то није љубав, ја бих вас молила да ми напишете шта јесте (без увреде).

– Очигледно је да је обожавам, пошто и поред задовољавајућих говорних могућности не успевам да спојим реченице у логичну целину када са њом разговарам.

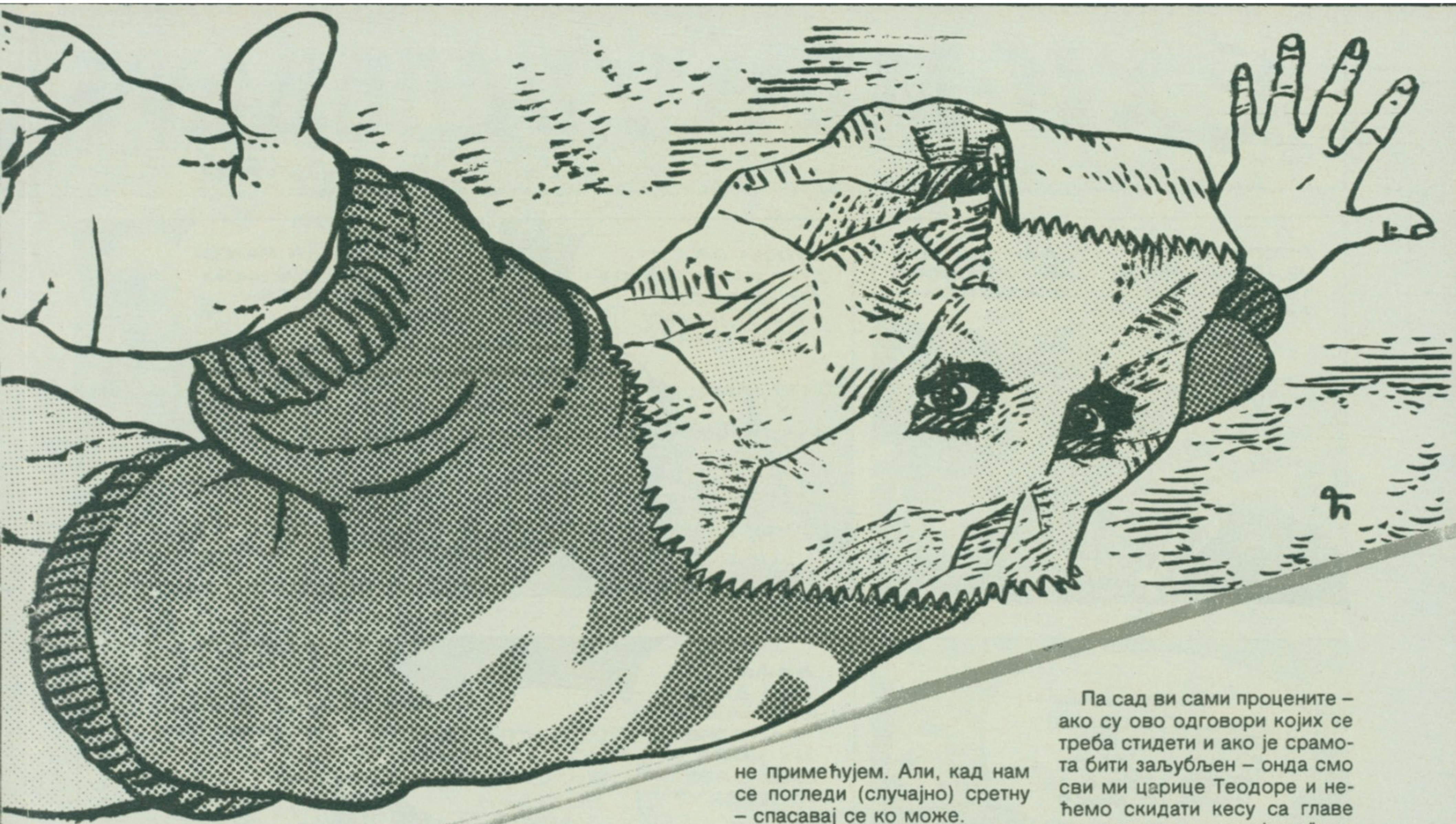
– Знамо да волимо ту особу (ја Игорa, а она Дарка) зато што их стално гледамо и зато што су странице наших свезака исписане њиховим именима.

– Када осећам љубав, онда седим у фрижидеру да би се моја љубавна осећања отопила и ублажила ми бол.

– Када га не видим једну седмицу, падам у такву депресију да не могу прочитати ниједну страницу књиге.

– Срце ми уздрхти на помен његовог имена, ноћу плачем уз његове песме, сањам га, запостављам учење... Зар то није љубав?

– Волим ту особу јер увек

када је видим – ја се насмејем.

– Где год да идем, прво све претражим да видим да ли је ту, а ако није – помислим да ће ми ово вече пропасти и да сам без везе долазила. А кад дође, срце ми удара као стари будилник. Некад се чак и наљутим на њега и одлучим да га више не волим, али не вреди. Први пут кад га угледам тргнем се и помислим: Све је то у реду, али он је, ипак, најслађи дечко на свету!

– По песмама које морам у то време да пишем – самој ми се каже у каквом сам стању. Тада сам и рањива више него обично, а то је увек – љубав.

– Мислим да сам заљубљен у „госпођицу Х“ јер се са свим девојчицама нормално понашам, а са њом – боже сачувај!

– Доста времена ми пролази у, како кажу, празном размишљању о њему. Често се пренем и схватим да гледам негде „у даљине“ док држим уџбеник физике. У сваком случају, он је тај који ми заокупља све мисли и растура сан. Па ви закључите – ако то није љубав, онда сам ја царица Теодора. Можда ви очекујете да ћу сећи вене због њега??? Ако је тако, онда сам промашила тему!

(Драга Исидора, ниси про-

машила тему, а нешто нам говори да ниси ни поменута „царица Теодора“).

– Кад је видим, срце ми куца као лудо, а кад је нема, онда ми се цео тај дан смучи и све што пробам да урадим – испадне да је досадно.

– На часовима гледам у њега и замишљам, баш онако као у филмовима, да седимо на песку, раме уз раме, и гледамо како залази сунце.

– Знам да га волим, јер када сам са њим – понашам се другачије, некако блесаво, ни сама себе не познајем.

– Тешко је одговорити, али ја мислим да је то из ових разлога: идем у шести разред, а почела ми се свиђати у петом. И стално сам у њеној близини.

– Љубав, то је осећање нечега што знамо само она и ја, а то се не може написати.

Кад стојим са њим, зацрвеним се и несвесно кружим ногом (то кажу моје другарице) и баш ме брига шта други причају о њему.

– Кад је не видим бар три дана, увек ме боли глава.

– Волим да јој дам оно што мени јако треба и пазим да је не увредим.

– Претварам се да сам сишла по пошту, а у ствари сиђем да бих га дочекала кад долази из школе.

– Цепам се од смеха кад га видим, проклињем га и молим бога да га згазе кола (само кад је довољно близу да ме види, а довољно далеко да не чује) и правим се да га

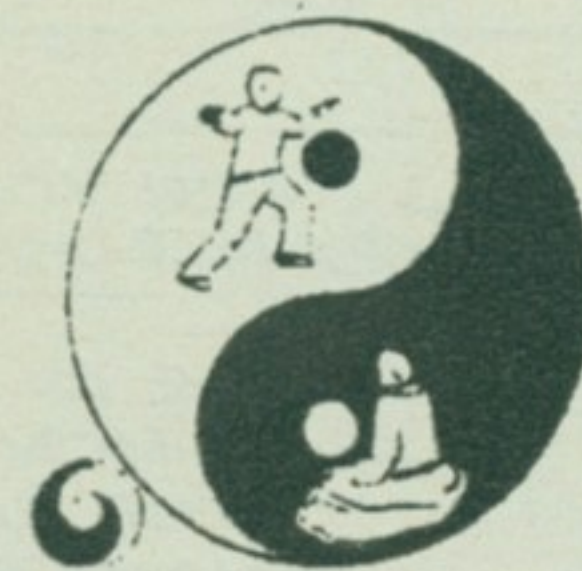
не примећујем. Али, кад нам се погледи (случајно) сретну – спасавај се ко може.

– Када јој пишем писмо, почињем са: „Драги цвет“.

– Једноставно: чим почнем да слушам његову омиљену групу коју, у ствари, мрзим из дна душе.

Па сад ви сами процените – ако су ово одговори којих се треба стидети и ако је срамота бити заљубљен – онда смо сви ми царице Теодоре и нећемо скидати кесу са главе све док ова „непријатна“ тема не оде из „Мувалишта“. (Пазите, у следећем броју откривамо зашто нам се љубав дешава!)

Надежда Миленковић

NOVO! T'AI ČIGONG PUBLIKACIJA No. 2

terapeutske vežbe tradicionalne medicine, či – energija tela, unutrašnje borilačke veštine i još mnogo toga zanimljivog naći ćete u ovoj jedinstvenoj publikaciji, koju preporučujemo svim uzrastima oba pola.

- * Ekskluzivne reportaže, prevodi izvornih starih tekstova:
- * Či zagonetka života * Kako aktivirati i upravljati Či energijom kod raznih oboljenja
- * Wuqinxi – Čigong pokreti za zdravlje „5 životinja“ * Metod meditacije Yin Shih Tzu
- * Pa kua čuan * Šaolin metodi treninga * Vu T'ang veština mačevanja * Tajna veština samoodbrane nogama severnog Šaolin boksa *

T'ai čigong publikacija ima oko 50 strana, a cena je 25 din, plus poštarina i pakovanje. Po istoj ceni možete poručiti prvi broj T'ai čigong publikacije (zaokružite na porudžbenici). Ne šalјite novac unapred, plaćate pouzećem. Poručite na adresu: M.T.I. – P. FAH 56 11050 Beograd 22

Narudžbenica T'ai čigong publikacija No. 1 / No. 2

Ime i prezime:

Ulica i broj:

Pošt. broj i mesto:

ХИ-МЕН И ГОСПОДАРИ СВЕМИРА

НОВЕ АВАНТУРЕ
ГОСПОДАРА СВЕМИРА

МАСТЕРСОВЦИ!

Ишла је нова СВЕСКА МАСТЕРСА. На СВИМ киосцима, као и сваког месеца авантуре Хи Мена, Орка, Скелетора и осталих ГОСПОДАРА СВЕМИРА.

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ

БОМБАРДЕРИ

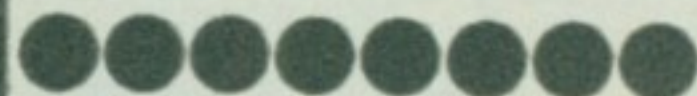
Улице јече од тихог блуза
фењери тужно кијају
пролазимо кроз вече суза
под нама сенке пливају
Сутоном плове жуте
бандере
плочником вече одмиче
ударам главом у
карабињере
лењи нас ритам помиче
Тресу се солитери
јер ми смо бомбардери
колају по прабини
приче о злој машини
За своје правде се боримо
сами
ломимо без галаме
само нам очи горе у тами
гриземо к'о пиране
Ватре се пале, миришу
траве
месец је поново млад
звезде певају ову песму
ајкуле плове кроз град

Текст и музика: Васа Зелени
Изводи: Безобразно зелено

БИВШИ СЕ НЕ ПРЕДАЈУ

"Duran Duran" били су осамдесетих година велика љубав тинејџера. Онда су се угојили, оженили (или је било обрнутим редом) и почели да праве озбиљније песме које нису наишле на одобравање најшире публике. Како никоме није пријатно да са врха топ листа доспе на зачеље, одлучили су се на проверен потез. Почетком новембра прошле године објавили су албум "Decade" на коме се нашао избор њихових највећих хитова. Компилација је састављена без замерке јер су се ту нашле песме "Planet Earth", "Girls on Film", "Wild Boys", "Hungry Like The Wolf" и друге. Крајем прошле године плоча је објављена и код нас. Истовремено са плочом у свету је изашао и видес на коме се налазе спотови за све ове песме.

Брус Вилис је један од оних који подједнако воле и да глуме и да певају. То се, уосталом, у његовим филмовима и телевизијским серијама јасно види. Своју двоструку каријеру води паралелно и ту је доста сличан још једној звезди – Дону Џонсону – једино што се Вилис не упушта у експерименте са новим стварима већ педантно обрађује бисере евергринина. После надахнуте верзије старог хита "Under the Boardwalk" снимио је нови сингл на коме се нашао песма "Save the Last Dance For Me" коју су још давне 1960. године прославили "Дрифтерси".

ГЕСТ ДОБРЕ ВОЉЕ

Група "Ролингстонс" поклонила је пола милиона долара америчком Црвеном крсту јер су током турнеје по овом континенту видели колика су разарања направили земљотрес у Сан Франциску и торнадо "Хуго". Мик Џегер се чак појавио у месту Ветсонвил у Калифорнији и разговарао са грађанима који су страдали у земљотресу. Службеник Црвеног крста изјавио је да су чланови те организације искрено обрадовани великодушношћу познате групе. Наравно, не треба заборавити да је ово у исто време добар пословни потез "Ролингстонса" јер су овим гестом добили значајне пореске олакшице.

ЕВЕРГРИН РОКЕР

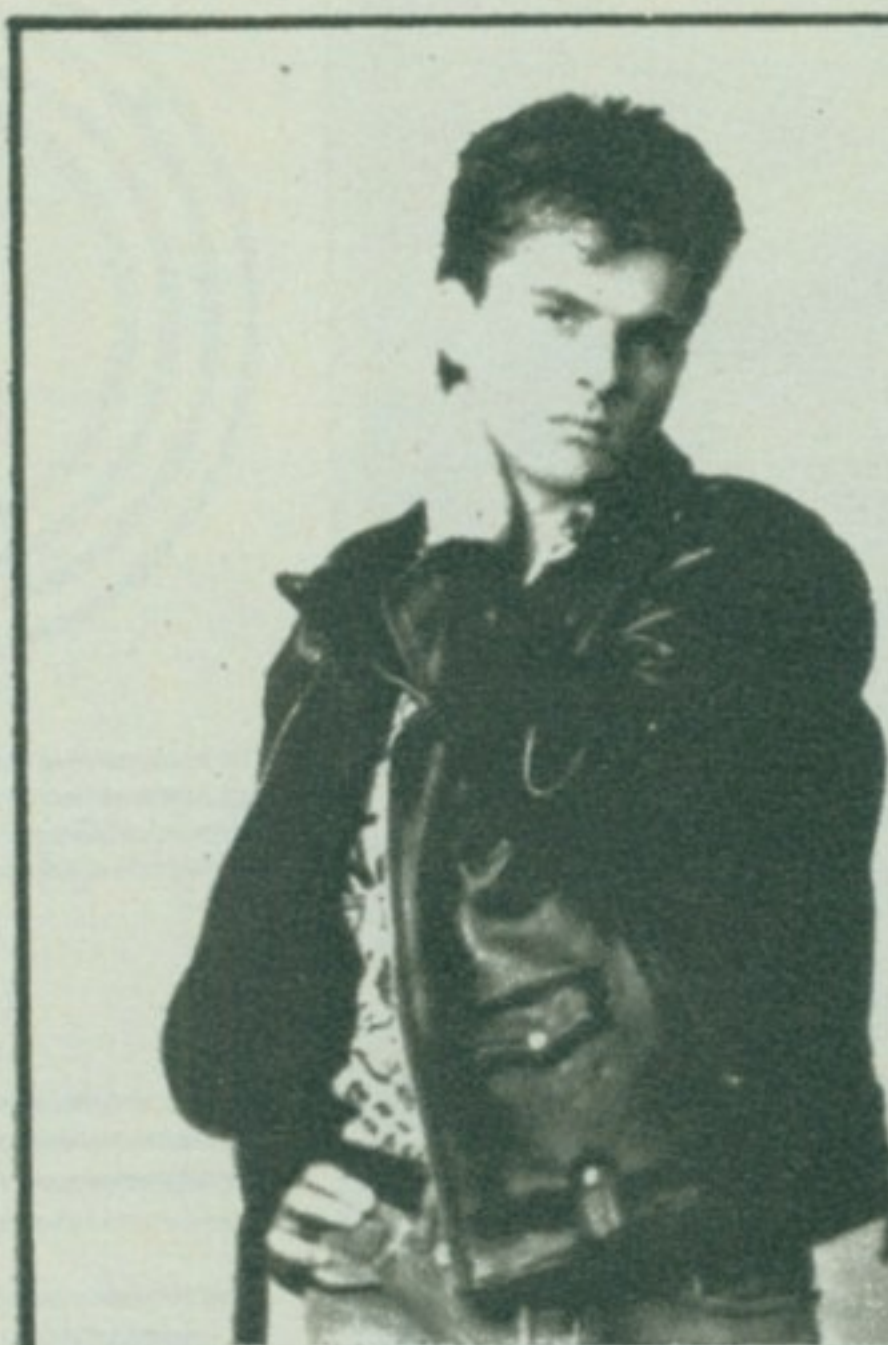

ТРЕЋИ ЧОВЕК

Ален Исламовић, бивши певач „Бијелог дугмета“, по угледу на своје претходнике кренуо је стазама соло каријере. Албум „Хај, нек се чује, хај, нек се зна“ доноси десет нових песама које је написао сам Ален. У стварању плоче помогли су му продуцент Никша Братош и дечији хор основне школе „Моша Пијаде“ из Жупање који има поетичан назив – „Славонски маслаци“. Ален је заједно са децом отпевао насловну песму и „Моја селе“. Занимљиво је да се на својој плочи показао као одличан аутор балада, којих има чак четири, тако да се публици показује у сасвим новом светлу.

ПОРТРЕТ

Моје
топ
листе

НИКОЛА ЧУТУРИЛО

Књиге: „Исус син човечији“
Халил Џубран

„Паралелни свет“ Бенедикт

Филмови: „Пси од сламе“

„Naked gun“

Албуми: „Seeds of Love“

Tears For Fears

„Road To Hell“ Chris Rea

„Pump“ Aerosmith

„Мој глас је крајње ограничен. Међутим, сасвим одговара мојим песмама.“

Боб Дилан

МУЗИЧКА ПОШТА

✉ Драги Забавниче,
– Желела бих да знам две адресе: Џејсона Донована и адресу емисије „Музички драгстор“ Радио-Београда 202, која се емитује сваког петка увече и у којој се слушаоци јављају и износе своје музичке жеље.

Твоја верна читатељка Маријана

У Београду, у згради Студентског културног центра, налази се књижара „Младост“ у којој је одличан избор књига са нотама и текстовима најпознатијих песама, али само страних група. Сврати до њих.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

✉ Здраво Забавниче,
– Ја сам једна рок клинка па ме занима где могу да набавим песму „Хасанагиница“ у извођењу Жике и Скалпела (знаш оно из филма „Како је пропао rock 'n' roll“).

Пољубац од захвалне рокерке
У продукцији грамофонских плоча РТБ рекли су нам да су плоча и касета са музиком из тог филма у припреми тако да је сасвим могуће да ће до тренутка када ово будеш читала „Хасанагиница“ већ бити у продавницама плоча.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

✉ Драги Забавниче,
– Можете ли да ми кажете адресу преко које бих могла да наручим ноте за песме Елвиса Прислија, „Битлса“, „Бавола“, „Нових Фосила“, „Магазина“ као и разне валцере, евергрин хитове. Наиме, свирам клавир, и то одлично, али не могу да „похватам“ све песме које бих хтела.
Маја, Нови Београд

Џејсон Донован

Као и друге светске звезде и Џејсон Донован не објављује јавно своју адресу тако да је практично немогуће дописивати се са њим. Што се тиче „Музичког драгстора“ наш задатак је много лакши. Адреса је: Радио-Београд, Програм 202, за емисију „Музички драгстор“, Хиландарска 2, 11000 Београд. Пиши им и они ће испунити сваку твоју музичку жељу.

ИЗЈАВА
НЕДЕЉЕ:

THE NATIONAL YOUTH

Уређује
др Зоран Живковић

Морганов Карневал чуда стигао је у Ривервил и разнео шаторе на великом игралишту за безбол на крају варошице. Било је топло вече почетком октобра и око седам часова око њега се окупила велика гомила света.

Трпали су у уста кикирики и кокице пржене на бутеру, испијали чашу за чашом лимунате и улепили прсте покушавајући да са живописно обојених шећерлеме ољуште папир.

Чинило се да су сви били опуштени и ведри кад је на сцену изашао хипнотизер најањивач. Низак и здепаст у кокастом оделу, драо се у мегафон.

Кад се испред платформе окупило педесетак људи, појавио се хипнотизер.

Обасјан јарким електричним светлом, деловао је упечатљиво. Његова висока фигура, мршава од исцрпљености, бледи тен, а понајвише његове црне, утонуте очи, огромне и блиставе, одмах су присилили публику на пажњу. Одећа, црно одело строгог кроја и старомодна црна машина, као врпца, допуњавала је утисак.

Са изразом који је одавао равнодушност и неки тихи презир хладно је одмерио гомилу.

– Биће ми потребан један добровољац – рекао је. – Ако би неко био љубазан да иступи...

Сви су се згледали, или гуркали свог суседа, али нико није закорачио према платформи.

– Уверавам вас, даме и господо, да је тачка потпуно нешкодљива, лишена било какве опасности – додао је уморним гласом.

Освртао се ишчекујући а онда се један младић пробио лактовима кроз гомилу према платформи.

Хипнотизер му је помогао да се попне уз степенице и сместио га на столицу.

– Опустите се – рече му. – Ја ћу те успавати и ти ћеш чинити тачно оно што ти ја кажем.

Младић се врпољио смејући се самоуверено према гомили.

Хипнотизер привуче његову пажњу нетренице га гледајући својим огромним очима и младић се умири.

Одједном неко из гомиле хитну повелику лопту обојених кокица према платформи и оне падоше право на теме младог човека који је седео. Он поскочи и умало не паде са столице, а гомила, дотле мирна, грину у необуздан смех.

Хипнотизер је поцрвенео као рак.

– Ко је то учинио? – упитао је стиснутог грла. Гомила се утиша.

Хипнотизер је и даље испитивачки зурio а онда, постепено, црвенило ишчили из његовог лица. Престаде да дрхти, али очи су му остале опаке.

Климнуо је главом младићу који је седео на платформи, отпустио га уз две-три речи захвалности, а затим се поново окренуо према гомили.

– Због овог прекида – рекао је пригушеним гласом – тачка ће морати да се понови... али са новим лицем. Можда ће особа која је бацила кокице изволети да се попне?

Бар десетак људи окренуло се према прилици која је стајала у сенци на самом зачељу скупа.

Хипнотизер га је одмах опазио: његове црне очи као да почеше да се пуше.

– Можда се дотични плаши да дође – рекао је подругљиво. – Он више воли да се крије у сенци и да баца кокице.

Кривац се огласи изненадним повиком, а онда поче ратоборно да се пробија према платформи.

Сео је на столицу пун пркоса и неколико тренутака видљиво се опирао хипнотизеровом савету да се опусти. Убрзо је, међутим, његова агресивност нестала и он се послушно загледао у гневне очи насупрот својима.

После још неколико тренутака устао је на хипнотизерову наредбу и опружио се, полеђушке, на тврдим даскама платформе. Гомила хукну од запањености.

– Ти ћеш заспати – говорио му је хипнотизер. – Ти ћеш заспати. Ти тонеш у сан... Већ спаваш и чинићеш све што ти ја наредим... Све што...

Његов глас је једнолично брујао понављајући по неколико пута исте реченице, а публика је постајала све напетија.

– Немој да устанеш – али се одигни од платформе! – заповедао је хипнотизер. – Одигни се од платформе! – Његове очи постадоше дивље и злослутне и маса уздрхта.

– Одигни се...

Гомила задржа дах.

Млади човек који је лежао на платформи, не покрећући ни један једини мишић, поче да се успиње хоризонтално. Пењао се полако, готово не приметно у први мах, а онда са очигледним убрзањем.

– Одигни се! – одзвањао је хипнотизеров глас.

Младић је наставио да се пење све док није био отприлике метар и по изнад платформе, али ни тада се није зауставио.

Посматрачи су били сигурни да је то некакав трик, али су, упркос томе, зурили отворених уста. Чинило се да младић лебди и да се креће кроз ваздух без икакве могуће физичке потпоре.

Одједном, њихову пажњу привукао је хипнотизер: принео је једну руку прсима, затетурао се, а онда пао на платформу.

Чули су се узвици да треба позвати лекара. Најањивач у кокастом оделу искрсну из шатора и нагну се над непомично тело.

Опицао је пулс, одмахнуо главом и усправио се. Неко му је пружио боцу вискија, али он је понуду ћутке одбио.

Једна жена у гомили врисну.

Сви се окренуше према њој, а тренутак касније поглед им скрену у правцу у коме је и она зурила – младић кога је хипнотизер успавао и даље се пењао. Чак и после хипнотизерове смрти он је наставио да извршава његову заповест „Одигни се!”

Најањивач, очију које умало нису искочиле из главе, начини очајнички скок увис. Али, његови прсти једва су окрзнули младића у покрету.

Укрупљено тело младог човека настављало је да се диже као да га је вукао неки невидљиви чекр.

Жене почеше хистерично да вриште: мушкарци су викали. Али, нико није знао шта би требало да се уради. Израз страве навлачио се на лице најањивача док је зурio горе. У једном тренутку, као слухен, окренуо се према хипнотизеровом опруженом телу.

– Сиђи, Френк! Сиђи! – вриштала је гомила. – Френк! Пробуди се! Сиђи! Престани, Френк!

Френково обличе кретало се навише све док се није поравнало са шилком карневалског шатора, док није достигао висину највишег дрвећа, док није надмашило дрвеће и продужило у правцу месечином обасјаног неба раног октобра.

Многи из гомиле покрили су длановима своја ужаснута лица и окренули се на другу страну.

Они који су наставили да гледају видели су тело како се уздиже према небу, све док није постало мајушна мрља слична угарку који плови тамо далеко у близини Месеца.

А онда је потпуно ишчезла.

Г. В.

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ

ОД 23. ФЕБРУАРА ДО 1. МАРТА

ОВАН (21. 3–20. 4)

Покушај да објективно сагледаш своју ситуацију у школи. У последње време превише се ослањаш на другове и њихову помоћ а то може да ти направи фрку 28. фебруара. Љубавни јади још нису дошли на ред за решавање па ћеш морати да сачекаш следећу недељу. Избегавај разговоре о својим тајнама 24. фебруара, испоставиће се да си наивно испричао нешто што није требало.

БИК (21. 4–20. 5)

Уживаћеш у сусретима са симпатијом. Она ће ти открити неке своје мале тајне, пријаће ти њена љубомора. Лепи дани очекују те 26. и 27. фебруара. У школи ћеш бити у елементу, сјајан дан имаћеш 23. када ћеш моћи да поправиш оцену из природних наука.

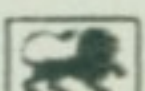
БЛИЗАНЦИ (21. 5–21. 6)

Одличан положај твог владара Меркура (планета интелекта, вистрености, путовања) донеће ти пуно пријатних тренутака. На љубавном плану и даље ћеш се поигравати проверавањем своје заводничке способности. У школи те чека одлична недеља. Лош дан: 24. фебруар, могућа је лоша оцена и љубавна свађа.

РАК (22. 6–22. 7)

Пожелићеш да нешто из основа промениш у свом животу. Досадила ти је монотонија и једноставно битисање. Можда би било занимљиво да нађеш неки хоби. На љубавном пољу неће бити промена, осећаћеш се и даље пријатно у друштву симпатије. У школи се добро припреми 27.

ЛАВ (23. 7–23. 8)

Ти би да некако привучеш пажњу на себе, али не можеш да нађеш прави начин. Најлакше ће ти ићи са добрим причама које зна мало пријатеља. У школи ће све бити по плану, зато не треба да стрепиш од лоше оцене. Љубавни живот и даље без промене, али ускоро предстоје узбуђења.

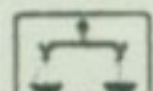

ДЕВИЦА (24. 8–22. 9)

Бићеш лоше воље, све ће ти сметати, лако ћеш улетати у рас-

праве и свађе са друговима и родитељима. Покушај да водиш рачуна о ономе што им говориш јер могло би се догодити да некога озбиљно увредиш. У школи ћеш имати лоше дане 23. и 24. фебруара, а 28. је могуће да се озбиљно посвађаш са симпатијом.

ВАГА (23. 9–22. 10)

Тврдоглаво ћеш покушавати да родитеље убедиш у ваљаност својих планова. У школи ће бити ОК, као и у односима са симпатијом. Испричаће ти неко занимљиво искуство што може да пробуди твоја осећања према њој. Леп дан имаћеш 26. С новцем неће ићи баш најбоље, пази да не остенеш без пара 23. фебруара.

ШКОРПИОН (23. 10–22. 11)

Нећеш успети потпуно да се ослободиш страха од неуспеха јер си ових дана врло осетљив. Но, то је пролазно, не треба да бринеш. Лепе дане имаћеш од 24. до 26. а 28. ће бити критичан у школи. Не би требало да се свађаш да другом (другарицом) око неважне ситнице, својим ироничним примедбама можеш да поквариш лепо пријатељство.

занимљивом догађају 25. фебруара. Могуће је да преко пријатеља упознаш необичну особу која ће те одушевити својим знањем. У школи ће све бити супер, вероватно ће те похвалити. На љубавном небу неће бити значајних промена. Ипак, пази да не претераш са причама о слободи, симпатија ће то протумачити као недостатак љубави.

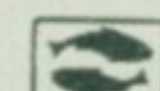
ЈАРАЦ (22. 12–20. 1)

Венера је још у твој сазвежђу што позитивно утиче на твој љубавни живот. Осећаћеш се добро у друштву симпатије, посебно ће ти пријати њена наклоност и љубав коју ће ти непрестано показивати. У школи ћеш имати сјајан период. Могућ је неочекиван добитак.

ВОДОЛИЈА (21. 1–19. 2)

Мали несташко у теби пробудиће се па ћеш непрестано смишљати враголије. Због тога је могуће да 24. створиш себи непотребне невоље. Пази, нема смисла да се играш са стварима које могу да ти нашkode. У љубави ништа ново, сањариш о некој особи, а она и даље стоји негде по страни као да те не примећује. Учини нешто. На пример, закажи састанак 27. У школи ће бити боље него икад.

РИБЕ (20. 2–20. 3)

Твоје пријатељство са особом у знаку Јарца лако може да се претвори у љубав јер она није равнодушна према теби. Не треба да се понашаш грубо ако ти то саопшти, она то искрено осећа. Ипак, срећа није увек на твојој страни, немој на њу пречесто да се ослањаш.

СТРЕЛАЦ (23. 11–21. 12)

Звезде су ти врло наклоњене. Осећаћеш се сјајно, уживаћеш у

	ОВАН	БИК	БЛИЗАНЦИ	РАК	ЛАВ	ДЕВИЦА	ЈАРАЦ	ВОДОЛИЈА	РИБЕ	СТРЕЛАЦ	ШКОРПИОН	ВАГА
Матерњи језик	△	○	□	△	☆	□	☆	○	△	□	☆	○
Математика	□	△	☆	○	□	☆	□	△	○	☆	○	□
Страни језик	☆	□	△	☆	○	△	☆	○	□	△	□	☆
Уметност	×	△	○	□	☆	○	□	☆	○	□	△	□
Историја	○	☆	□	△	○	□	△	☆	□	☆	□	△
Географија	△	□	☆	□	△	☆	○	□	☆	△	○	□
Друштвене науке	□	☆	○	△	□	△	☆	△	○	□	△	☆
Физика	☆	○	△	☆	△	□	△	○	□	△	☆	○
Хемија	○	☆	□	△	□	○	☆	□	△	□	○	☆
Биологија	△	□	○	☆	○	□	△	☆	○	□	△	○
Техничке науке	☆	○	△	□	☆	☆	○	☆	□	△	○	□

☆ – Звезде су ти врло наклоњене (5), □ – Нећеш заблистати (4), △ – Извући ћеш се (3), ○ – Имаш мале шансе (2), × – Лоше ти се пише (1)

КАКО ДА ПОСТАНЕМ ЈАК

Ако вас интересује одговор потражите га у књизи **СНАЖНО ТЕЛО** која ће вам показати како да добијете неколико килограма моћних мишића, снажне руке широка рамена и све оно што мушко тело чини лепим и привлачним.

За неколико месеци и за вама ће се окретати девојке

И најснажнији шампиони боди билдинга некада су изгледали као ви. Оно што им је омогућило да развију снажно тело више није само њихова тајна. Све што вам је потребно да би постали снажни и лепо грађени је жеља за успехом и књига **СНАЖНО ТЕЛО**.

Латиница, 128 страна. Цена 59 дин.

КАКО ДА ЈОЈ ПРИЂЕМ

ЗАЈЕДНО – Књига за ваш сигуран успех код девојака. Како да привучете пажњу девојака и стекнете њихову наклоност и љубав. Како ћете прићи непознатој девојци и како да је најлакше упознате на улици у диско-клубу и многим другим местима. Како да закажете састанак – о чему ћете причати, како да се понашате са девојком коју сте тек упознали. У чему је тајна успеха великих освајача како да и ви останете један од њих. Како да погледом, држањем и комплиментима освојите и задржите девојку коју желите.

Латиница 128 страна. Цена 59 динара.

ТАЈНЕ VELIKIH MAĐIONIČARA I HIPNOTIZERA

У књигама

1. СПРЕТНЕ РУКЕ: Забавите друштво ефектним мађионичарским триковима и вештинама – везивање цигарете у чвор, провлачење кроз дописницу, нацртани ратник нестаје, исцепана разгледница претвара се у конач, црно-бели круг постаје обојен, хипнотисана рука се сама диже, како да сломите шибицу са само два прста и још 40 мађионичарских трикова. Трикови се лако уче и изводе, а ефекат је задовољавајући. За извођење нису потребни специјални и скупи реквизити.

2. ХИПНОЗА И САМОХИПНОЗА: Све о хипнози – шта је хипноза које особе могу бити хипнотисане, какав треба да буде хипнотизер, припреме за хипнотисање, начин хипнотисања, продубљивање хипнозе, буђење из хипнозе, хипноза животиња. Самохипноза – како се помоћу хипнозе јача самопоуздање, постиже концентрација, радни елан, бољи успех у школи итд. Само за вас искуства и тајне великих хипнотизера.

Књиге су штампане латиницом. Свака књига 40 DM. Обе 59 динара.

Све књиге из овог огласа наручите на адресу **ЗАНИМЉИВЕ КЊИГЕ** факс 50, 11070 Нови Београд, шаљемо одмах – цену књиге и 4 дин. за поштарину и паковање плаћате кад примите књиге.

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

	РОК-ГРУПА СА СЛИКЕ	УЗБУЂЕ- НОСТ	НЕЈАКА	НА ТАЈ НАЧИН	ИЗОМЕР- НИ ОБЛИК ЕЛЕМЕНТА	СПЕЦИЈА- ЛИТЕТ ОД ИКРЕ	СЛАВНИ ЈАПАНСКИ ФИЛМСКИ РЕДИТЕЉ
РУСТИЧ- НА УМЕТНОСТ							
ИЗПЛАЖЕ- ЊЕ НАПУШ- ТАЊЕ ПРОСТО- РИЈЕ							
ЗАЈЕД- НИЦА МУШКАРЦА И ЖЕНЕ (МН.)							
ШАХИСТ ЉУБО- ЈЕВИЋ							
СВЕТА (ТУР.)				НОЋНА ПТИЦА			
				УЗРЕ- ЧИЦА, ТЈА			
ЧАЧАК			ЗРАК СВЕ- ТЛОСТИ				
			БОРЦИ У СИЊСКОЈ ВИТЕШКОЈ ИГРИ				
ПОКАЗНА ЗАМЕНИЦА					РУМА		
					ОВО		
ВРСТА КОЛАЧА						РЕОМИР	
						МЕСТО ЗА КУПАЊЕ	
СПОРТСКИ КЛУБ ИЗ БАТАЈ- НИЦЕ				ОРГАН ВИДА			
				ОТКОВАН			
ОПШТИНСКО ПОД- РУЧЈЕ					КИТОВ „ЗУБ“		
					СПОРЕДАН ГЛУМАЦ		
	ИНТИМНО	ИГРА ИЗ ЛУЖНЕ АМЕРИКЕ					
		МОРСКИ ГРЕБЕН					
СУДСКИ ЧИНОВНИК							
РЕГИСТАРСКА ТОНА			ДАЛМА- ТИНСКА УЛИЧИЦА				
			ЦРНА ОВЦА				
ИТАЛИЈА		ГЕРМАН- СКО ПЛЕМЕ					ПОВИШЕНА НОТА „А“
		ГРАД У ИРАНУ					
МУШКО ИМЕ							
ПОРАСТИ							
НЕКАД ПОЗНАТИ ШПАНСКИ ТЕНИСЕР							

popust
20%

SVJETLOST

odabrali smo za vas

ENCIKLOPEDIJE, RJEČNICI

41. Anabel Kreig, Klif Rozni DEČJA NAUČNA ENCIKLOPEDIJA, latinica, ćirilica	190
42. Majkl Čineri 1000 IDEJA ZA PRIRODOSLOVCA	150
43. M. Jocić, V. Vasić ŠKOLSKI REČNIK STANDARDNOG SH/HS JEZIKA knjiga I (A-LJ)	110
44. M. Jocić, V. Vasić ŠKOLSKI REČNIK STANDARDNOG SH/HS JEZIKA knjiga II (M-Po)	110

INFORMATIKA ZA POČETNIKE

45. B. Bennet, J. Tatchell UPOZNAJMO MIKRORAČUNAR	11,90
46. B. Smith Reffin UVOD U PROGRAMIRANJE U BASICU	11,90

SLIKOVNICE SA KASETOM

I Kolo – Grimove bajke	
47. CRVENKAPICA – VUK I SEDAM JARIĆA	37
48. IVICA I MARICA – DEVOJČICA I TRI MEDVJEDA	37
49. MAČAK U ČIZMAMA – PALČIĆ	37
50. SNJEGULJICA I SEDAM PATULJAKA – PEPELJUGA	37
51. TRNORUŽICA – KRALJ ŽABA	37
52. ZLATOKOSA – ĐIPALO-RIPALO	37
II Kolo – Andersenove bajke	
53. HRABRI KROJAČ – STOČIČU POSTAVI SE	37
54. TRI PRASETA – RUŽNO PAČE	37
55. JEŽEVA KUĆA – OGLASI ŠUMSKIH NOVINA	37
56. POŠLA KOKA NA PAZAR – PIJETAO I MAČAK	37
57. SEBIČNI DŽIN – OGLEDALCE	37
58. MJESEC I NJEGOVA BAKA – VELIKO PUTOVANJE	
MALOG MIŠA	37
III Kolo – TV priče za laku noć	
59. IZOKRENUTE PRIČE	37
60. PRIČE O ŽIVOTINJAMA	37
61. BAJKE O LABUDU – OBLAČKU	37
62. MALE PRIČE	37

Na osnovu ove narudžbenice odobravamo popust od 20% za kupovinu knjiga pouzecom. Narudžbe primamo do 30. marta 1990. godine. Najmanja vrednost narudžbe je 50 dinara.

„MLADI DANI“

1. Grigor Vitez STO VUKOVA – Izbor iz poezije, latinica	28
2. Mato Lovrak VLAK U SNIJEGU, latinica, ćirilica	29
3. Luis Kerol ALISA U ZEMLJI ČUDA, latinica, ćirilica	29
4. Karlo Kolodi PINOKIO, latinica	30
5. Advan Hozić TRI JEŠINA JUNAČKA DANA, latinica	26
6. Prežihov Voranc DJURDJEVAK, latinica, ćirilica	26
7. Tone Seliškar DRUŽINA SINJEG GALEBA, latinica, ćirilica	30
8. Erik Najt LESI SE VRAĆA KUĆI, latinica, ćirilica	30
9. Dušan Kostić SUTJESKA, latinica, ćirilica	28
10. Miroslav Antić PLAVI ČUPERAK, latinica, ćirilica	24
11. Franc Bevk KNJIGA O TITU, latinica, ćirilica	27
12. Branko Ćopić DOŽIVLJAJI MAČKA TOŠE, latinica	26
13. Mark Tven TOM SOJER, ćirilica	29
14. Oskar Vajld SREĆNI KRALJEVIĆ I DRUGE BAJKE, latinica	27
15. Džek London BIJELI OČNJAK, latinica	32
16. Dž. F. Kuper POSLEDNJI MOHIKANAC, latinica	32
17. 1001 NOĆ (izbor), latinica	30
18. Branislav Nušić SUMNJIVO LICE, latinica	29
19. Desanka Maksimović IZBOR IZ POEZIJE I PROZE ZA DJECU, latinica, ćirilica	26
20. Žil Vern 20.000 MILJA POD MOREM, latinica, ćirilica	30
21. Daniel Defo ROBINZON KRUSO, latinica, ćirilica	32
22. Alfons Dode PISMA IZ MOG MLINA, latinica	27
23. Sergej Jesenjin PJESME, ćirilica	26
24. Miroslav Krleža DJEČAK PRATI ZMAJA, latinica	30
25. Perl Bak VELIKI TALAS, latinica, ćirilica	26

BIBLIOTEKA IZABRANIH DJELA – BID

26. Dobrica Ćosić DALEKO JE SUNCE	50
27. J. V. Gete PATNJE MLADOG VERTERA	40
28. Miroslav Krleža POVRATAK FILIPA LATINOVIĆA	40
29. Maksim Gorki MAKAR ČUDRA – STARICA IZERGIL	40
30. L. N. Tolstoj ANA KARENJINA I-II	70
31. Šarl Bodler IZABRANE PJESME	40
32. Miroslav Krleža HRVATSKI BOG MARS	42
33. Alber Kami STRANAC	38
34. Vilijem Šekspir DRAME	45
35. Borisav Stanković NEČISTA KRV	38
36. F. M. Dostojevski ZLOČIN I KAZNA	50
37. Franc Kafka PROCES	38
38. Ernest Hemingvej STARAC I MORE	38
39. Meša Selimović TVRĐAVA	50
40. Ivo Andrić NA DRINI ČUPRIJA	50

NARUDŽBENICA Politikin zabavnik, 23. 2. 1990.

Izdavačko preduzeće SVJETLOST, Klub knjige, 71000 Sarajevo, Petra Preradovića 3, telefon: 071/218-117

Naručujem-ó pouzecom knjige pod rednim brojem _____

Naručilac _____

zanimanje _____

Adresa: _____

Datum: _____ Potpis: _____

Član sam KLUBA KNJIGE: DA NE ŽELIM SE UČLANITI

НЕ ДИРАЈ САБУ ДОК СПАВА!

Моји кућни тигрови

Када су, прошле зиме, тигрица Рушка и тигар Цезар добили принову, било је толико хладно да је Управа београдског Зоолошког врта одлучила да нешто предузме. После месец дана одвојили су младе од родитеља, али тада су се нашли на муци: шта с њима. Наравно, за њихову дадиљу одређена сам ја јер сам већ имала искуства с Леом, женком црног леопарда.

Тако смо мој супруг Бобан и ја кренули у још један пионирски подухват. Колико ми је познато, нико у нашој земљи није одгајао тигрове у стану.

Мада рођене сестре, Саба и Кали, како смо их назвали, веома су се разликовале. Саба је била крупнија, веће главе и нешто изразитијих шара, а Кали мања, с љупким зарезом на врху носа. Заједничка им је била боја очију – жута као јантар и помало претећа.

Од првог дана биле су пите и дружељубиве и одмах се одомаћиле на чувеној фотељи која је већ однеговала и нашу керушу Шиву и пантера Леу.

Заједно са ветеринаром направили смо јеловник за њих. За почетак су морале да се задовоље млеком са разним витаминским додацима а након трећег месеца требало је постепено да прелазе на месо. Међутим, ни једна ни друга нису хтеле да пију из флашице.

Почеле су да једу тек после пар дана пошто су довољно изгладнеле. Кад су откриле благодети тоглог млека и разних кашаца, више нису имале мере, иако је требало да дневни оброци буду око трећине њихове тежине.

Највећа невоља била је њихова хигијена. Пошто још нико није измислио пелене за тигриће, морали смо да

им ограничимо кретање на само једну просторију. Под смо прекрили великим најлоном који смо три до четири пута дневно скидали и добро прали.

После неколико дана Саба и Кали откриле су Шиву. Јадна она! Већ навикла на свакојаке уљезе, стрпљиво их је подносила.

Тигрићи су из дана у дан сјајно напредовали.

Саба, како је то и доличило њеној крупнијој појави, више је јела и брзо се умарала у игри па је чешће и спавала. Шта ли је сањала? Можда неки леп шипраг, можда мајку, тек, ако би неко пожелео баш тада да је помилује, нагло би скочила спремна да угризе. Ја сам своје упорно настојање да је додирнем док спава платила повеликом огреботином посред носа. Остао ми је и ожиљак, срећом једва видљив. Тако смо изреку „Не дирај лава док спава“, преиначили у „Не дирај Сабу док спава“.

За разлику од ње, Кали је била прави „живац“, мршава, живахна, непрекидно се играла. Најчешће су то биле грубе игре у којима би нешто, или неко, страдало.

Најсличније су биле у несташлукима. Све што би им дошло под шапе било је уништено. Познаници су нам честитали на стрпљењу не знајући колико пута сам заплакала жалећи за растргнутим каишем, поцепаном блузом или уништеном књигом. Срећом, временом су се смириле па смо могли да им отворимо врата њихове собице и пустимо их у, за

њих чаробни, свет целог стана. Све мање су се играле а све више дремукале. Коначно су почеле и да расту, а убрзо су постале и праве медијске звезде. Појављивале су се на телевизији, шкргутале и мјаукале преко радија, а непажњом једног новинара у дневном листу појавила се и наша адреса. Тада је настао прави хаос! Сви су желели да их виде, али ја сам морала да их одбијем јер – такав је био договор са управником Врта.

Кад су напуниле три месеца, понудила сам им први ручак од меса. Двоумила сам се да ли да га исецкам или самелем, али оне су ми брзо доказале да саме могу да се изборе с великим комадима. Иако су већ пиле осам литара млека дневно, биле су издужене, мршаве и, некако, ружњикаве. У ствари, пролазиле су кроз пубертет. Све чешће су вребале како да једна другој отму залог. У томе је предњачила Саба. Кали, по природи слабија, често је остајала без оброка.

После једне ужасне туче око хране закључили смо да ће ускоро морати да нас напусте.

Кали и Саба преселиле су се, чим је грануло пролеће, из нашег стана у велики кавез.

У прво време Бобан и ја посећивали смо их са Шивом и пуштали да се истрче на једном травњаку иза кавеза. Шива, као што додикује њеном овчарском пореклу, будно је пазила да не прећу забрањену линију. Оне су се ваљале по трави, заваљиле у грмље, обрушавале на наша леђа. И њима и нама било је забавно. Све док једног дана нису угледале теленце зебуа у оближњем кавезу и, заборавивши на Шиву и нас, кренуле према њему. Прескочиле су ограду и Кали је истог часа својим шапама обгрлила сапи једног телета. На срећу, све се добро завршило, али од тада смо престали да их изводимо.

Саба и Кали ускоро ће напуниће годину дана. Понекад се осмелим и ућем у њихов кавез. Иако добре воље, оне се својски труде да ме у игри оборе, а ја нисам сигурна да ли ће ме и тада посматрати као некадашњу дадиљу или као плен.

Зато се задовољавам љубављу са одстојања. А када баш хоћу да се присетим дана док су биле код нас, гледам њихове слике. И, наравно, пипнем ожиљак на носу.

Милка
Кнежевић-Ивашковић

Уређује: Диего Варагић

МАЛА ПОШТА
п. факс 124
11000
БЕОГРАД
Македонска 29

Важна је љубав

Моја невоља је у томе што не могу да се одлучим шта да упишем по завршетку средње школе – архитектуру или Факултет примењених уметности – одсек костимографије и текстила. Да ли ћу бити архитекта, модни креатор или дизајнер, одлучите ви, односно, реците ми који је посао бољи и који се највише тражи код нас и у свету.

АНА

Кад нам већ толико верујеш, послушај нас без поговора – упиши оно што више волиш.

Пиће за девојке (и младиће)

Занима ме како се и од чега прави пиће боза. Молим вас да објавите рецепт јер је то мој омиљени напитака.

ГОЦА

Нови Београд

Најбоља боза у Београду пије се, кажу, у посластичарници у Македонској улици, преко пута Дома омладине – код Џеме. Ево његовог рецепта:

У два литра вруће воде полако се умеша, да се не праве грудвице, 300 грама кукурузног и исто толико пшеничног брашна и кува на тихој ватри најма-

Дрво живота

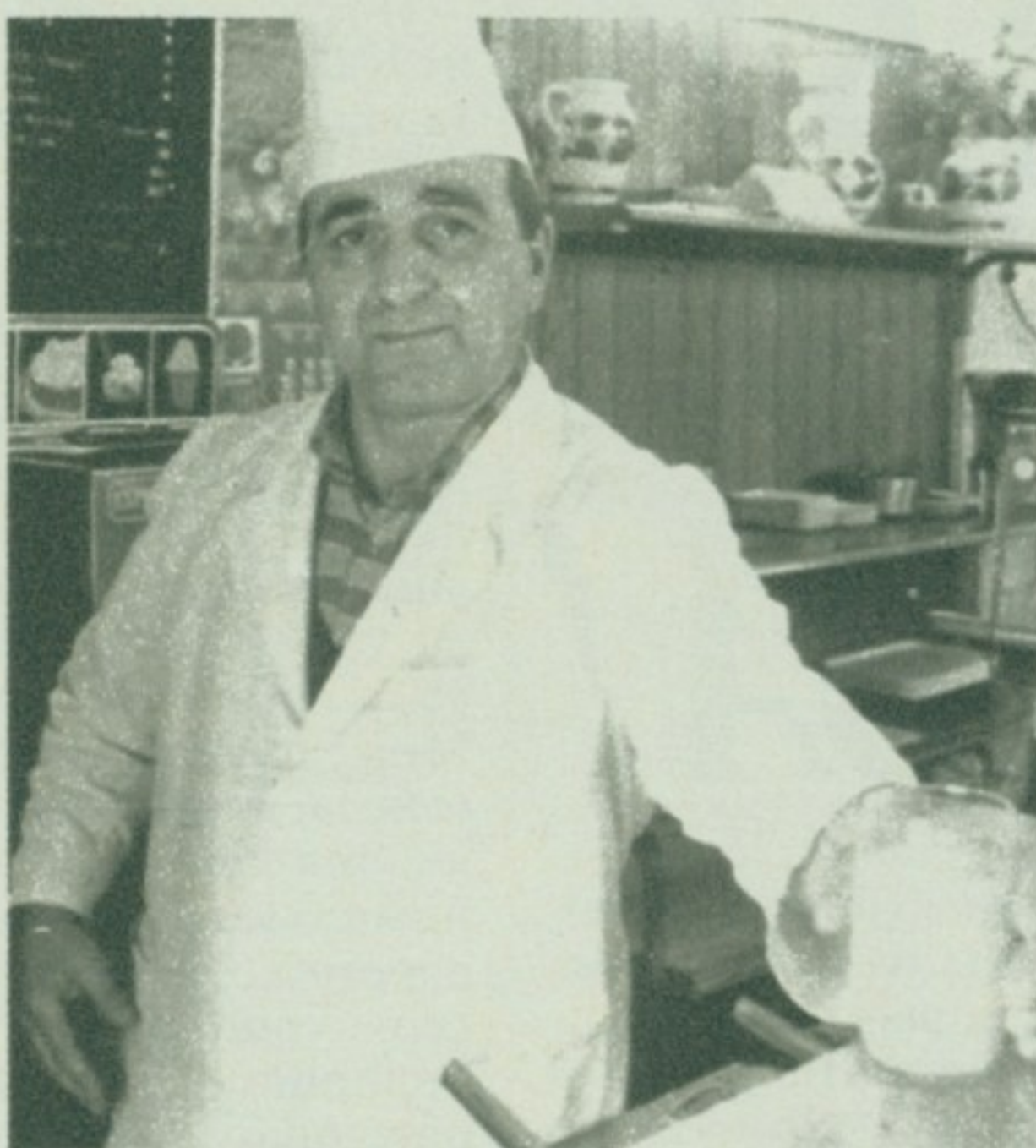
Купио сам биљку која се зове „дрво живота“. Занима ме њено порекло, затим како се негује и како се пресађује.

ВЛАДИМИР ГОЛУШИН

Уска 8/А

23273 Ново Милошево

Потиче из тропских крајева Африке. То је вишегодишња зељаста биљка која тражи светлост и влагу, али не претерану. У постојбини расте као врба, а код нас доспева у пањчићима заливеним воском – да би у стакленицима пустила изданке од којих неки могу да послуже за пресађивање. Ако је биљка старија, за пресађивање може да послужи и одсечени врх.

ње пет сати. Да би се изазвало врење, у охлађену смесу дода се мало пивског квасца, а онда се пусти да одстоји, такође пет сати. Затим се долије иста количина воде, процеди кроз густо сито и поново остави да стоји – 12 сати. После тога се на литар течности додаје по 100 грама шећера и боза може да се пије.

Змија – као во

Која је највећа икад пронађена змија?

НЕВЕНА И ПРЕДРАГ ДУКАНАЦ

Краљево

Најдужа и најтежа била је анаконда коју је убио један Енглец 1944. године. Била је дугачка 11,5 метара и тешка 450 килограма. Устрељена је у горњем току реке Ориноко у Колумбији.

Загледан у звезде

Молио бих вас да ми кажете где могу да набавим телескоп.

ИВАН ТОМАЦ

Илица 39

Загреб

Немачки BRESSER с објективом од 60 милиметара можеш да нађеш у Љубљани код „Словенијалеса“, Титова 52. Тел: 061/319-266. Цена је око седам хиљада динара.

U Zabavniku od 12.I. 1990.god. pisali ste o švajcarskom armiskom nožu. Molim vas da me obavestite da li ga kod nas ima i gde se može nabaviti.

YUGOSLAVIA

MARKO ŽIVANOVIC

LENJINOV BUL. 47

11070 N. BEOGRAD

Потражи га у фри-шопу „Емона – обала“, у Београду, на стадиону Црвене звезде, Љутице Богдана 1-а. Најбоље је да се прво распиташ телефоном 669-255.

Срећан пут, Жељко!

Где се у Америци налази градић Јангтаун и колико има становника? То бих желео да знам зато што тамо уско-ро путујем.

ЖЕЉКО СРЕДИЋ
Београд

Јангтаун се налази у Аризони, северо-западно од Феникса, и то у његовој непосредној близини. Има 2.254 становника.

Поправка - уз дозволу

Ко у Београду може да поправи моју стару ваздушну пушку чехословачке производње?

ВЛАДАН РАДМИЛОВИЋ
Др Ивана Рибара 71/III
Нови Београд

Ваздушне пушке чехословачке производње поправља само „Ловотурс“ из Новог Сада. Ако је пушка регистрована на тебе или на твог оца, односно ако поседујеш дозволу за ношење оружја, можеш да се обратиш овом сервису – у Шумадијској улици 18, тел. 021/24-233.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ

СКАНДИНАВКА: рустика, излазак, бракови, љубомир, аја, еја, ча, трак, онај, ру, ролат, р, бск, око, атар, ус, распа, пристав, рт, кала, и, готи, славиша, нарасти, орантес.

ТРАЖИМО

ПРИЈАТЕЉЕ

Бранкица Шубарић, село Доња Гуштерица, 38232 Липљан – 13 година, воли музику, сакупља салвете и значке.

Немања Вранић, Прве далматинске бригаде 14, 59300 Книн – 10 година, сакупља постере.

Анита Гргић, Розе Луксембург 26, 58000 Сплит – 14 година, воли музику, бави се тенисом, сакупља постере, марке и разгледнице.

Данијела Вукмировић, Горњи Храстовац 62, 44234 Грабоштани – 9 година, сакупља салвете и слике глумаца.

Ана Антонијевић, Благоја Паровића 19, 32000 Чачак – 15 година, воли музику, филмове, дружење и путовања.

Даниела Веселинова, Ћирила и Методија 42, 92300 Кочани – 15 година, сакупља постере Мајкла Џексона.

Љиљана Бингулац, Маршала Тита 111, 56239 Негославци – сакупља налепнице и салвете, у замену за њих шаље постере и разгледнице.

Милена Цветковић, 7. јула 34, 18220 Алексинац – 11 година, воли филмове, сакупља постере, тренира кошарку, навија за Партизан.

НАЈВЕЋА ДОПИСНА ОРГАНИЗАЦИЈА НА СВЕТУ

INTERNATIONAL PEN FRIENDS

Овај клуб са седиштем у Даблину и преко 250.000 чланова свих узраста у 154 земље света залаже се за превазилажење националних баријера, хуманост и развој искреног пријатељства. Дописујући се можеш да вежбаш страни језик, размењујеш посете, да нешто научиш и – стекнеш пријатеље.

Клуб има посебне програме за наставнике, разреде, извиђаче и све групе младих од 10 до 17 година.

Пошаљите само адресован коверат са марком на име: Александар Лазић, International Pen Friends, Сање Живановића 16, 11000 Београд

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

● БРОЈ 1991

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА“
др Живорад Минових

В. д. главног и одговорног уредника
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђоковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радован Поповић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (графичко-технички уредник), Славољуб Кеџић, Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Милединовић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрновић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменовић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ – редакција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска 29, 11001 Београд. Поштански факс 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Месечна 26 динара, тромесечна 78 динара, полугодишња 156 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Месечна 52 динара, тромесечна 156 динара, полугодишња 312 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-603-24875 уз обавезну назнаку НИП „Политика“ – ПРЕТПЛАТА ЗА ЛИСТ: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ШЕСТОМЕСЕЧНА:

САД	USD	26.-
СР НЕМАЧКА	DEM	45.-
ШВЕДСКА	SEK	162.-
ФРАНЦУСКА	FRF	153.-
ШВАЈЦАРСКА	CHF	40.-

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НИП „Политика“ код „ИНВЕСТБАНКЕ“ – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-

-00054 уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

* ГОДИШЊУ ПРЕТПЛАТУ НА ЛИСТ НЕ ПРИМАМО.

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

БАРОМЕТАР

ВИДЕО

See You In the Morning – Видимо се ујутру (1989)

Разведен човек, отац двоје деце, упознаје удовицу која такође има двоје деце, међу њима се рађа љубав и после краћег премишљања они се венчавају. Ипак, њихова срећа није потпуна јер терет из прошлости – његови нерашчишћени рачуни са бившом женом и сећања њене деце на покојног оца – прети им да угрози брак. Филм је режирао Алан Пакула („Клут“, „Софијин избор“, „Сви председничкови људи“), а у главним улогама појављују се Џеф Бариџис, Фара Фосет и Дру Беримор.

Sea of Love – Море љубави (1989)

Три мушкарца убијена су на исти начин, а једини траг који полиција има јесте да су сва тројица дала сличан оглас у новинама. Полицајац који води случај долази на идеју да и он да такав оглас и да се на тај начин, можда, упозна са убицом. У режији Харолда Бекера главне улоге тумаче Ал Паџино, Елен Баркин и Џон Гудман.

Winter People – Зимски људи (1988)

У једно забачено америчко место долазе отац и кћерка и на стањују се код девојке која има ванбрачног сина. Мештани их срдечно прихватају, нарочито када сазнају да је дошљак по занимању часовничар и да може да им направи сат на цркви. Уз све то, он се заљубљује у девојку код које живи, међутим, стваари се заплићу када се једне ноћи изненада појави отац њеног детета. Редитељ филма је Тед Кочеф („Рамбо“, „Промењени канали“), а главне улоге тумаче Курт Расел, Кели Мек Гилис и Лојд Бриџис.

Кели Мекгилис тумачи једну од главних улога у филму „Зимски људи“ Теда Кочефа

Third Degree Burn – Опекотина трећег степена (1989)

Богати бизнисмен унајмљује приватног детектива да му прати жену јер сумња да га вара. Нешто касније детектив и жена случајно се упознају и заљубљују једно у друго. Али, убрзо се испоставља да и њих неко прати... У режији Роџера Спотисвуда („Кроз пламен Никарагве“, „Пуцај да би убио“, „Тарнер и Хуч“) главне улоге тумаче Трит Вилијамс, Вирџинија Мадсен и Ричард Масур.

My Left Foot – Моја лева нога (1989)

Истинита прича о Кристију Брауну, талентованом ирском сликару и писцу. Још док је био беба Кристи се тешко разболео и остао готово потпуно парализован. Једини део тела који је могао нормално да покреће била је његова лева нога којом је касније и створио сва своја уметничка дела. Филм је режирао Џим Шеридан, а у главним улогама појављују се Данијел Деј Луис, Бренда Фрикер, Фиона Шоу и Рој Мекинали.

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

и ОЗОН

Графити '89.

„НАЋИТЕ МЕСТО ЗА ГРАФИТЕ!“ Ово је графит који је једнога дана освануо на згради Радио-Београда. Не знамо да ли је аутор био упознат са игром коју су организовали „ОЗОН“ и „ЗАБАВНИК“, али и ако није, ми му поручујемо: нашли смо идеално место за ГРАФИТЕ – жврљајте их по етру – „ОЗОНУ“ и на страницама „ЗАБАВНИКА“! Наша игра под називом ГРАФИТИ '89 ближи се крају!

НАШ ИЗБОР ПРИСПЕЛИХ ГРАФИТА

1. Ако ти један човек каже да си магарац, не веруј му! Ако ти то каже пет људи – купи седло!

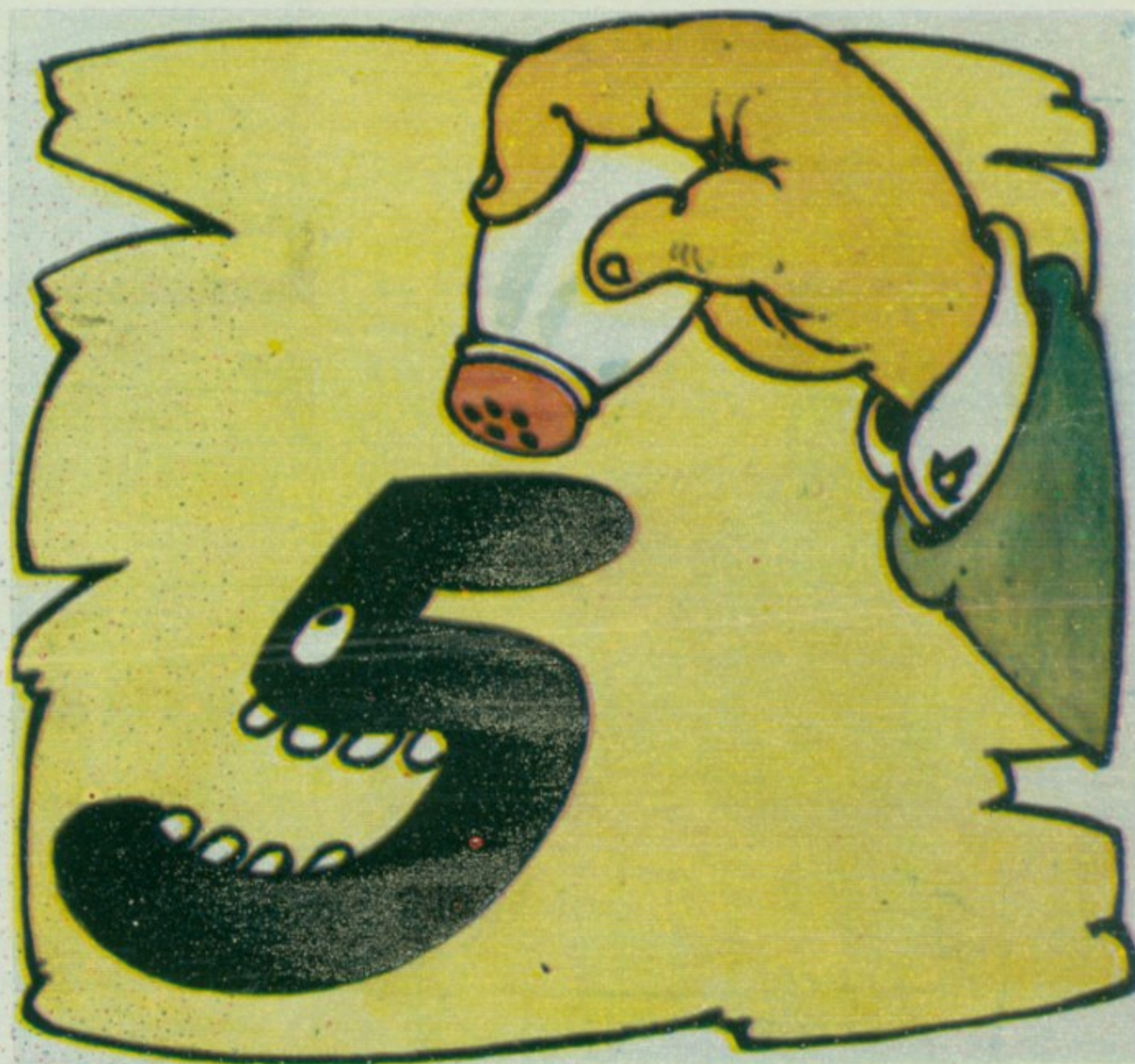
Дарко, Пожега

2. Највише се двоуми Едип када се заљуби по други пут! Катарина Вуковић, Београд

3. Прва љубав вреди више од свих осталих зато што је аматерска! Игор Ловрић, Сомбор

4. Ум царује док снага не пошизи! Ервин Шалго, Кикинда

5. Лако је постати бесмртан – тешко је то и остати! Деша, Крагујевац

СЕДАМ „ЗАБАВНИКОВИХ“ ПИТАЊА:

1. Која је твоја највећа жеља?

2. Ко је уврнут, а ко заврнут?

3. Шта је дивота?

4. Шта је врхунац научне фантастике?

5. Шта је неслана шала?

6. Шта је несхватљиво?

7. Шта треба урадити када дође твојих пет минута?

Одговоре на ова питања-графите шаљите и даље на адресу: РАДИО-БЕОГРАД 202, Хиландарска 2, за „ОЗОН“ – ГРАФИТИ '89, 11000 Београд!

Илустровао: Љубомир Милојевић Љубац

BY

BOB KANE

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.

ЗАВРШИМО С ЊИМА, ГАНЕРЕ!

ДОБРО ЈЕ НИКО ОД ЊИХ НЕ ВИДИ ДА СЕ ЛАМПИЦА УПАЛИЛА!

ЈАО!

КРАК!

КРАК!

ГОРЕ РУКЕ, БИТАНГЕ!

ХММ... КАКАВ ОБРТ! ПРИВАТНИ ДЕТЕКТИВ ДЕН ТАК СПАСАВА БЕТМЕНА И РОБИНА!

ОДМАХ ЋУ ТЕ ОДВЕЗАТИ, БЕТМЕНЕ! НИСАМ ТЕ ОЧЕКИВАО ОВДЕ!

ЗАДОВОЉСТВО ЈЕ ОБОСТРАНО, ТАК!

ГДЕ ЈЕ СПАЈК ДАРФН? ДОУШНИК ЈЕ ЈАВИО ДА СЕ ОВДЕ КРИЈЕ... А ЈА НЕ БИХ БАШ ОДБИО НАГРАДУ!

БИО ЈЕ У СОБИ, ТАМО ПОЗАДИ!

ИЗНЕНАДА, ГАНЕР ЈЕ ОБОРИО СТО И ЛАМПУ НА ЊЕМУ...

ПАЗИ!

ТАК!

ТАК!

УПАЛИ СВЕТО, ТАК!

НЕСТАЛИ СУ!

БРЗО... СТЕПЕНИШТЕ!

СТОЛИЦА ЈЕ ТРУЛА! БИЋУ СЛОБОДАН СЕКУНД!

ПРЕКАСНО! ЗЕРИСАЛИ СУ!

ШТЕТА!

АЛИ ЈОШ УВЕК ИМАМО СПАЈКА ДАРФН-ЈА!

ЏУВАЈ СЕ, ТАК! СПАЈК ЈЕ ТВРД МОМАК!

И ЈА САМ!

ПАЈКАНИ!

ГОТОВ СИ, ДАРФН!

ИЗГЛЕДА ДА НАС ЈЕ ТАК ПРЕДУХИТРИО, БЕТМЕНЕ!

ДА... АЛИ НАМА ОСТАЈУ БЛЕКИ И БАНДА! А ОНИ СУ ОВО И ЗАПОЧЕЛИ!

